

Popotnik

široke in voshe poti;

ali

Popisovanje, kako se zlovek spazhi,
v' grehih shivi, kako se poboljšha,
in Bogu slushi.

Spisal Franz Verml.

V' natif tih bukev so gnadlivi Fišht Golpod
Golpod ANTON ALOJS, Ljubljanski
Škof 11. velziga travna 1828
dovolili.

V' LJUBLJANI 1828.

Natisnil Leopold Eger.

Na pródaj per Adamu Henriku IIómu,
bukovésu ino kupzhevávzu f' popirjam.

*Angel te bo na poti varval, in perpeljaj v' Kraj, leteriga
san pepravil II Moj. 23.*

Predgovor.

Nametu tih bukviz je popisovati, kako zhlovek v' saderge slese, kako se is njih spravi, in pollej bogabojezhe shivi. Pisal sim ko bi greskne slabosti in kershanske zhednosti govorile, de bo branje perljudniishi in de se bo mozh resnize bolj v' shivo zhutila.

Shiroka pot ni drusiga, ko po, svojim hudim poshelenji shiveti. Me-

*sto Golulije pomeni kraljestvo hudi-
zhovo, v' katerim so hudobni. Voska
pot ni drusiga, ko shivljenje po sa-
povedih. Mesto Resnize pomeni kra-
ljestvo Jesusovo, pod kteriga lju-
besnivo oblastjo so radi vsi dobri.
Beri te bukvice, in jemlji nauke, ko
bi bil popolnik Feliks. Varuj se
shiroke poti, in hodi po voski, de
pridešh v' nebeshko kraljestvo.*

Franz Veriti,
Fajmafhter v' Horjulu.

Popotnik

šhiroke in voske poti.

Feliks gre od doma na šhiroko pot.

Jest Feliks od katoliških staršev rojen, in v' sveti veri frejen, sim velikokrat slišal, in bral, de je pot v' nebesa voska in oštra, de pot v' pogubljenje šhiroka in gladka. To je resnizno, ker Jesus vezhna mo drost in resniza tako govori. Kadar sim bil odrasel, me je moje hudo posheljenje vabilo shiveti, kakor flabi natori dopade, in kakor ljudje sploh shivé. Slabo shivljenje drusih je meni pohujshanje bilo, in v' meni oslabeledo mozh in zhistost Jesusovih nauk. Ker sim se is notranje slabosti rad pohujšhal. Sim vidil bogabojezhe, pa mi ni bilo mar po njih shiveti; sim vidil slabe, in

s'njimi sim si predersnoft dajal. Veselo in kratkozhaftno shiveti mi je dopadlo, in sim djal: Sej ni greh dobre volje biti, de le ne greffim. To je ref, pa tudi hudo me ni peklo ali teshalo, ker sim rasodetil refniz premalo premiffiljeval, sim kerffhanfke pravizhnofiti premalo fposnal, Jefufa sim po imenu pofnal, nifim premiffil konza pravizhnih in hudobnih, in kako velik raslozhik bo po fmerti med dobrimi, in hudimi. Torej sim bil omanljen in rasdeljeniga ferza, sim vifel med Bogam in fvetam, Boga sim fe nekaj bal, pa sim fe ga bal premalo, in tudi ta majhen ftrah je bil is ljubefni do febe: framoval sim fe hudoben biti pred fvetam, pa nifim fkerbel pred Bogam pravizhno shiveti.

Sdaj to vem, fposnam, in obffhalujem, pa takrat nifim vedel, ker nifim hotel vediti. Moje poprejffhne flabo shivlenje fe mi ni flabo sdelo, ker sim ga fodil po shivlenji flabih in greffhnih ljudi, ne pa po shivlenji uzhenika Jefufa, in njegovih fvetnikoy. Bogu sim prasno zheffhenje dajal, ker ga nifim ljubil: nifim njemu, ampak febi

in svétu shivel. Hudo posheljenje je moj um otamnelo, in moja vest spazhilo, menil sim, de je nedolsbno, kar sim ljubil neumno; pokoj sim vshival, pa to je bilo smertno spanje. Hodil sim she po shiroki poti, po poti pogublenja, pa nisim vedil, de po nji hodim. Moja nevarnost je bila silno velika, pa slepa vest ni vedila, in mi je komaj kaj veliziga merslo ozhitala.

Kadar sim svete bukve bral, ali boshjo besedo poslusshal, ali od smerti kakiga snanza flishal, me je poskerbelo, in v' meni shelje obudovalo drugazhi shiveti, in Bogu flushiti; pa hitro sim posabil, ali svojo vest potolashil, rekozh: Ne morem shiveti kakor duhovni uzhé — sim mlad — Bog je usmiljen — veliko drusih tako shivi — se bom potlej poboljšhal. Moji smoti so flabi tovarshni pomagali, me flabo uzhlali, predersnost dajali, in me sapeljevali. Vedil sim sfer, de ti niso varni, ampak golufni uzheniki, in jim nisim popolnoma verjel, vendar nekaj sim; po njih govorjenji je bila hudoba greha mojim ozhém manj ostudna ko prej, moja dusha je flabela pa sam ni-

sim vedil ko'jko. Oh! saj bi bil rasodete refnize fkerbno premifhljeval, in is ferza Boga profil mi obilno gnado dati; pa vezhnih refniz nifim premifhljeval, ker fo mi prehodezhe bile, in flepota mi je branila fposnati, koljko sim bil gnade f. Duha potreben,

Ker sim bil rasdeljen med Bogam in fvetam, sim vezhkrat premifhljeval, kako bi samogel na fvetu, in v' vezhnosti frezhen biti: to sim premifhljeval po svojim sadershanim umu, in po svoji fkriti ljubesni do greha. Ravno v' tih miflih en dan sim bil, in pred svojo hifho fedé fkerbno premifhljeval, kar memo gre, in me ogovori nesnana shenska, perletna je bila, biftrih ozhi, in urnih nog, rekozh: **Felik!** kaj ti je? sakaj si v' miflih, in shaloften? Nifim se malo zhudil, de me nesnana shenska po imenu klizhe, in na mojim obrasu moje mifli vidi. Odkrito ji povem, kar me je teshalo, in potlej sim jo vprafhal: Kako ti mene posnash? kako ti je ime? od kod si? Ona mi je odgovorila: Meni je **Radovednost** ime; povfod sim doma, sato te

posnam. Srežha moja, ji pravim, de si ti; k' meni prišla, sakaj ti bošn meni dober svét dala; ti si veliko obhodila, dosti vesh, in mi bošn lahko pomagala. Ljuba moja, povej mi, kaj se ti sdi, kako bom shivel, de bi tukaj, in v' vezhnosti frezhea bil? Ona mi je odgovorila: Ref, veliko svetá sim obhodila, stara sim, ker sim perva hzhi vsh matere Eve, in dosti vem, vender ti svetujem skufhati svojo frezho po svétu, de sam vidish, flishish, svesh, in se smodrish, skufhnja bo tvoj nar bolji uzhenik. Tvoja je prava, sim ji veselo odgovoril; zhe ti gresh s' menoj, pojdem; tvoje ime mi slo dopade, v' vsh li prebrifana, posnash ljudi, vesh pota, in f' tvojo pomozhjo bom dobro, in flabo svedil, kar nar bolj shelim, in potlej si bom svolil, kar mi bo holji. Ra d o v e d n o s t mi prijasno pravi: Zhe ti je moja drushba vshhez pojdem rada f' teboj, in dobriga ferza ti bom pomagala, ti bom smiraj svešta, in te nikdar ne bom sapustila; tukaj imash mojo desnizo v' snamnje moje refnizhne obljuje; le pojdi, in bošn vesel. Jest sim ji odgovoril: Tvoje

drushbe fim vesel, in v'tvojo svestobo se sanefem, in pojva frezhe ifkat.

Bersh odrineva, in se po poti pogovarjeva. V' majhnim zhasu fim veliko od nje svedil, in moje neumno ferze je bilo grosno veselo. Kadar je' moja radovednost nekoljko nasitena bila, fim ji rekel: Prosim te ne posabi, kar fim prej rekel, de shelim frezhen biti; ves svét ti je snan, torej mi refnizhno in odkrito povej, kam pojdem frezhe ifkat, in jo najdit? Radovednost meni: Te so tudi moje shelje, in to je moja fkerb, le hodi s' menoj, sanashaj se v' mojo svestobo, in bosh frezhen. Greva po lepi dolini, in nezhutno prideva na kratkozhasen grizhik, is ktiriga se je slo dalezh vidilo. Na njem malo postojim, in gledam okoli po desheli, fim vidil dva mesta: eno na levi v' ravnoti silno veliko, drugo na desni majhino na visoki gori; v' prvo je veliko ljudi fhlo, jesdarilo, in se vosilo po lepi in shiroki poti; v' drugo je malo ljudi fhlo po stermi, in voski poti.

Radovednost mi rezhe: Pojdiva tje na uno shiroko pot, po ktiri veliko ljudi

hodi: ondi more dobro, in kratkozhasno biti; tudi bova došti noviz svedila. Meni ni bilo mar svediti, kateri, in kam po shiroki, ali voski poti hodijo, pa is natorne slabosti sim Radovednosti odgovoril: Rad grem na uno shiroko pot, sakaj tamkaj more dobro biti. Greva tje zhes lepo dolino, in kmalo prideva na shiroko pot. Veliko ljudi je bilo, pot je bila shiroka, in gladka, in moje serze je bilo polno veliziga veselja.

*Felikf hodi po shiroki poti, in pride
pred mesto Golufije.*

Kadar sva na shiroko pot prishla, in nekaj zhafa po nji hodila, me je sazhela vest opominjati, de morebiti to ni prava pot frezhniga konza, Sim vprasheval ljudi, kam gredo, in sakaj? Vsi so mi serzhno odgovarjali: Gremo v' veliko mesto usmiljeniga in mogozhniga kralja, kjer bomo vse dni svojiga shivljenja veselo, in frezhno shiveli. To govorjenje je potlazzhilo moje

fkerbno veft, in mi je dopadlo. Radovednosti ni bila moja fkerb vfhez, me je perganjala hitro hoditi, in fva fhla v'veliki drushbi. Pot je bila proftorna, gladka, in navdól, lahko fim hodil, vender na nji je bilo dofti nadleshnosti. Defilih pot proftorna, fhe premalo je bila savolj veliko ljudi, shivine, in vosev: na nji je bilo dofti tatov, golufov, pijenzov, opravljevzov, klafazhov, togotnih, preklinjavzov, in drusih hudobnih. Nektiri med njimi fo bili pravizhni in bogabojezhi viditi, pa potlej fim njih grefhno hinavfhino fpošnal. Ni bilo zhloveka, ktirimu bi saupati mogel, ali ga sa moder svét prafhal, ali fe v'njegovo pravizhnost sanefel. Po nozhi je bilo nevarno hoditi, ker tolovajov je dofti bilo, in smiraj je bilo fhifhati od kake nefrezhe. Kadar fim bil permoran v'kaki ofhterii prenozhiti, nifim mogel v' miru pozhivati: vfo nozh fo pijanzi rafajali, vpili, fe prepirali; drugi flabi ljudje fo vfo nozh kvartali, in preklinjevali; ponozhni vlazhugarji fo noreli, plefali, in nepokojni bili. Velika nadloga je bila: sunaj pod nilim nebam nilim mo-

gel biti, tudi je bilo nevarno savolj hudobnih ljudi, is ufmiljenja me nobeden ni hotel pod streho vseti, na ofhterii fim bil flabo postreshen, drago je bilo vse, in miru ni bilo. Ref, velika nadloga je bila.

Kar fim vidiš in flifthal mi ni dopadlo; vest mi je rekla: Ti ljudje niso dobri, in ne morejo dobriga konza imeti, ker njih bošljiga strahu ni v' njih; kristjani so, pa po sapovedih ne shivé, in so vsi drugazhni, kakor je Jesus Kristuf uzhil, in so svetniki shiveli. Tako fim mislil, in djal, pa kma-lo mi je drugo na misel prišlo, in sam per sebi fim mislil: Tolikaj ljudi se ne more sapeljati, sakaj med njimi ni malo prebrifanil, in uzhenih; vsi ti shelé frezhni biti, in frezhe ishejo; morebiti je to prava pot. V' velikim vojskovanji je moje ferze bilo, nisim vedil kaj storiti, bi shel s' njimi, ali bi se nasaj vernil; pa viditi tolikaj ljudi veselih, in neskerbnih fim svojo vest tolashil in shel, ker me je bilo fram se od njih lozhiti.

Radovednost je vzhafi per meni bila, in mi ferzhnost dajala: vzhafi je pred

menoj shla, vse natanko ogledovala, in poslušala, in potlej mi pravila kaj se godí. Vse njene novize so bile slabe, in sim svedil kako ljudje gerdó in neframno shivé. Té novize sim vzhafí rad poslušhal, vzhafí so se mi pregerde sdele, vender so mi nezlutno spridile serze, in sim rekel: nar slabeji zhlovek vender nisim, uni so slabíshi od mene. Szhafama sim se shuma, krivize, opravljanja, pohujshanja, vsiga gerdiga in hudiga pervadil; pa vender ne toljko, de bi bilo moje serze popolnoma mirno bilo, ali de bi mi vest nizh ne bila ozhitala. Vezhkrat sim slíshhal glas svoje vesti: Zhe bosh s' slabimi po shiroki poti hodil, bosh s' njimi nefrezhen. To me je fkerbelo in peklo, vender sgled drusih mi je predersnost dajal, fkoraj vlekel, in sim shel.

Desiravno se mi je veliko mesto, ktiro sim ne dalezh od svojiga doma is majhniga grizhka vidil, dalezh sdelo, sim vender silno hitro do njega príshel. Zhudil sim se, de sim tako naglo hodil, in sim Radovednost popraschal: Je to mesto, od ktiriga so prej ljudje pravili, kjer usmiljeni, in me-

gozhni kralj gospoduje? Je to mesto miru, in brezhe? Ravno to je, mi je odgovorila, in hodi vesel. Pred velikim mestam malo postojim, in pomislim kaj storiti, da bi v' sadergo ne prifhel, ker mi je vest smiraj ozhitala, in nefrezho napovedala. Se na levo obrnem, in vidim deklizo vso nedolšno in prijasno. Radovednosti rezhem jo poprašhati, zhe je mesto, ki pred nami leshi, v' ktiro toljkaj ljudi gre, ref mesto brezhe in miru? Radovednost fkozhi do nje, in jo poprašha, pa ona je bliso mene stopila, in mi rekla: Blagor tebi, zhe v' to mesto gresh! v' njem mogozhni kralj gospoduje, ktiri ima veliko podlošnikov po v' sim svetu v' s'ih stanov, starost, in jesikov; on jih mehko gospoduje, in le skerbi jih brezhe storiti. Zhe shelih v' mesto, ti nobeniga sadershka ne bo, vsi smejo v' njega: da mi raji verjamesh, ti povem, jest sim mestniga uratarja hzhi, jest pojdem s' teboj v' mesto, dobro ti hozhem, kaj se bosh bal?

Tim prijasnim in svetnim besedam sim verjel, vendar me je nekoliko poskerbelo,

pa sam nisim vedil sakaj, ali od kod. Re-
zhem Radovednosti: Pojdi v' mesto,
vse ogledaj, in oprafhaj, kako de je, in
pridi mi nasaj povedati, kakšno de je.
Dokler je Radovednost fhla, in v' me-
stu se pomudila, mi je dekliza veliko do-
briga, in veseliga od njega pravila. Mi je
tudi pokasala napis mestnih vrat: Zhaft —
Veseljje — Mir. Premishljujem te obet-
ne besede, in pravim: Vender ne morejo
tako ozhitno legati? to more biti zhista
refniza. Lih takrat pride Radovednost
is mesta, ga grosno hvali in povishuje, Od
toljko obetov smoten, fklennem v' mesto iti.

*Feliks gre v' mesto Golufije; v'njem
dosti hudiga najde.*

Kadar je moje ferze popolnoma sapelja-
no bilo, sim hitel k' vratarju, in ga vpra-
shal: Smem v' mesto? On mi je prijasno
odgovoril: Nobeninau ne branim v' mesto
frezhe in miru, le is mesta s' vso mozhjo
branim, kakor mi je moj kralj sapovedal.

Te sladke besede so bile meni vshezh, ferze mi je od veselja poskakovalo, vratarju sim se lepo sahalil in sim hitel v' mesto. Dekliza mi pravi: Si vidil, koljko so moj ozhe dobri? Je, je, sim odgovoril, on me pustil v' mesto brezhe in miru, ker je dober, in mi is mesta brani, ker je dober. Komaj sim bil v' mesto pogledal, je nekdo nad me noj savpil: Plazhaj, zhe hozhefh v' mesto iti. Meni se je to zhudno sdelo, in nisim vedil, kaj mu odgovoriti. Lih takrat je truma pijanzov v' mesto perdivjala, so se s' tistim mosham prepirali, ga otepli, in fhli: jest tudi nisim nize plazhal. Sim fhel v' mesto, in se zhudil nad njegovo lepoto, bogastvam, in velikostjo. Sedmire filno prestorne vrata ima mesto, neisrezheno veliko ljudi je bilo v' njem. Eni so v' shidanih oblazhilih prevsetno jesdarili; drugi so se f' fhtirimi naglo vosili; eni drugazhi svoje bogastvo fkasovali, pa tudi ni bilo malo reveshev med njimi. Vse ulize mesta, defilih dolge in fhroke, so bile polne ljudi: povfod so piskali, peli, ukali, in fkakali.

Radovednost je vse mesto naglo obhodila, sakaj ona je urna ko mifel, in prifhla nasaj mi praviti veliko nesnaniga in hudiga; nad nektirimi rezhmi fim se smejal, in jih rad poslušhal; nad nekterimi fim bil shalofen, ker je bilo pregerdo, vender fim poslušhal, in molzhal. Dekliza vratarjova hzhi je bila snana in perljudna vsimu mestu, sa to pa fim jo tudi v'zhafti imel, rad poslušhal, in bogal.

Dolgo zhafa fim po mestu hodil, se nagledoval, veliko oprafheval, in odgovarjal: od preobilniga govorjenja fim bil shejin, in fim Radovednost poprafhal: Je tukaj kaka ofhterija? Ona mi odgovori: Prafhafli sa to? Vse mesto je ofhterjov polno: veliko ljudi je tukaj, tudi dosti pijanzov, vender je le prevezh ofhterjov. Sakaj to? fim vprafhal. Sato, mi pravi, ker shelé bres vfi-ga truda, in terplenja dobro jesti, in piti. So bogáti? vprafham. Nekteri so bogati, pa tih je malo: vezhidel opefha, in nimajo na sadnje sa dobizhik, ko ftrop s'kredo opifan, kako ubito posodo, hude terjavze, in flabe plazhevavze. So pa pravizhni? fim

dalje vprašal. Ne prašaj sa pravizo, kjer lakomnost gospoduje. Eni imajo pizhle mere, ali med vino devajo vodo, ali merhovino kuhajo, in prodajajo, ali si drugazhi pomagajo, zhe morejo. Tukaj je preveliko ljudi, ni mozh nad vsini zhuti, in vse poravnati. Lih kar sim bila shla v' eno ofhterijo, kaj noviga svediti, sim tri potepuhe vidila fkosi fkrivne vrata ofhtirju ukradeno shito pernesti: on ga je rad vsel, ga pod zeno plazhal, in jim rekel: She ga pernefite. Ti so potlej per njem vef denar sapili, in pijani domu fhli. Oh! sim Radovednost rekel, zhe je v' tim mestu taka, kaj bo?

Ne rad, vender od sheje permoran sim v' ofhterijo fhel, pa v' nji nisim nizm dobri-ga fhlihal, in dosti hudiga vidil. V' fkrivne kamre je neframoshljiva dekla nosila jedi, in vino nektirim fpazhenim mofhkim in shenfkem: v' ofhterii je bilo veliko pijanzov, ktiri so na kredo pili, kar so upali v' prihodno leto perdelati: eni sakoshniki, ki so bogatina hvalili in povifhevali, de bi se per njem napili; eni postopazhi so nadra

slili pijaniga mosha sheno pretepati, zhe bo jesikala, kadar bo domu prifhel: drugi so soper oblastnike govorili, tudi svojiga blishniga gerdo opravljali. To mi ni nizeh dopadlo; malo sim posedel, in shalosten shel.

Kadar sim bil is te hudobne bishhe shel, in soper po mestu hodil, sim prifhel na shiroke ulize imenovane **Lenoba**. Ne morem povedati, koliko ljudi je ondi bilo, in vsi bres vsiga cpravka. Vsi melni postopazhi, vsi malopridni flushabniki, veliko neframoshljivih shenskih, in drugi nevredni ljudje so ondi stali, ali sedeli, igrali, prasne novize pravili, glasno se smejali, blishniga opravljali, in legali: govorili so dosti, dobriga pa nizeh. Lih, kadar sim njih nepridno shivljenje premishljeval, so eni savpili: Velik gospod se v' mesto pelja! Vsi so hiteli vidit prihod imenitniga gospoda, ker leni so vselej radovedni, in jim ni drusiga mar ko kako novizo svediti. Radovednost mi je pravila, de ti postopazhi ves dan tako sapravljajo. Sim jo vprashal: Kako pa shive? Slabo in napazhno, mi je odgovorila, vender so raji v' lenobi. Potlej perstavi:

Prej sim vidila pravizhniga mosha v' mesto priti Delo imenovaniga, ta je na tergu bres dela stojezhim denar ponujal, ako bi delat fhli: oni ni so hotli, so ga sanizhevali in kleli. Takrat sim djal: Ti morejo v'revfhini, in v' vsih hudobijah shiveti, ker poshteno terpljenje sovrashijo.

Potlej sim fhel po voskih ulizah, in flifhal fkoraj povsod velik shum, in vpitje. Kaj je to? sim Radovednost vprafhal. Ona mi je odgovorila: Tukaj se sbirajo bolj poshteni postopazhi vsiga mesta, moshki in shenfke, visoko govore od nemogozhkih rezhi, pravijo kar nikolj ni bilo, in ne bo, igrajo, in oni so v' tim do petelinoviga petja. Djal sim: Blagor tim, ki imajo toljko zhafa in denarja!

Ravno oudi sim prostorno hifho vidil, nad ktire vratni je bilo sapifano s' velikimi zherkami: Hifha veselja. Vsi trije smo fhli notri, in se vsedli, pili, in shidane volje bili. Silno dosti ljudi je igralo, vse mise so bile polne kvart, dnarja, in solebniga vina. Lih bliso mene so oni kvartali; vidil sim, kako so eden drusiga golufali:

eni so bili veseli, drugi shaloštni, strašno preklinjali kvarte, persegali, in obljubovali ne vezh igrati. Lih sim mislil vstati in iti, kar so se sazheli prepirati, eden drusiga kleti in pretepati: vša hišha je bila po kouzu, so pobijali kosarze, in prekuzovali mise: sim sbeshal, in komaj sdravo glavo oduelel. Potlej sim djal: Pazh, to je hišha veselja! Radovednost mi je pravila: Nektiri is njih vse svoje premoshenje snešajo v' to hišho, potlej révno shivé, shena in otrozi so doma lazhni, in na polnagi. — To je hišha nadloge, sim rekel, ne pa veselja.

Kadar sim bil is voskih uliz prišel, sim nasproti vidil hišho, in na nji sapifano Svetost. To me je veselilo, in sim rekel: Hvala bodi Bogu, ktiri ima tudi tukaj svoje flushabnike! Med slabimi sveto shiveti, je fosebna dobrota. Radovednost sim v' tisto hišho poslal viditi, kako v' svetosti shivé, in kaj dobriga delajo. Kmalo je prišla nasaj, in mi pravila: Nizh do niga ni: Skosi shpranjo sim v' veliko kamro gledal, in per misi v' obilnosti jedí, vina in govorjenja; sim vidil Minavshino

v' drushbi Napuha, Opravljanja, in Nezhiftofti fedeti. Glejte! fim djal, zhe je v' tim mesto svetoft taka, she nizh dobriga ni v' njem.

Dalej grem, in frezham vezh mladih shenfklih tako zhaftito oblezhene, de bi se jim bil fkoraj is naglofti odkril. Radovednost, ktiri so dobro snane bile se mi je pomusala, in rekla: To so dekke, kar na f-bi imajo, je vse njih premoshenje; ob prvi nadlogi, ne bodo imele kaj v' ufta nefti, v' starofti bodo stradale po pasje. To je tudi velika nizhemurnoft, fim rekel. — Potlej fim memo hifhe fhel, kjer so moshnarji glasno peli. Radovednost vprafham: Kaj to pomeni? Tukaj so sdravniki vfiga mesta, mi je odgovorila. Veliko flushabnikov je notri, ker je veliko bolnikov. Ne more drugazhi biti, ker je shertje, pijanzhvanje, nezhistoft, in rasujdanje ko kushna bolesen. Ref je to, fim djal, in kdor po sapovedili shivi, ima sdravo dusho v' sdravnim telefu.

Modil fim she po mestu, kaj drusiga

viditi, kar vsdignem ozhí, vidim veliko hišo, in na nji napisano: Bolnišnica. Na to sim rekel: Delravno so v' golufnim mestu prebivavzi hudobni, vender imajo škrob sa bolnike; usmiljenje je lepa rezh. Grem bolnike obiskovat, in vidit kako so postresheni. Mladenzha prav lepo rejeniga s' obvesano glavo sim vidil, in ga prafhal, kaj ti je? pa mi ni hotel povedati. Stresheta poprafham: Kaj je timu lepimu fantu? On mi je odgovoril: Uni vezher je bil nekam šbel, in pouozhni vlazhugarji so ga otepli. Sraven sim siviga mosha leshati vidil, in sim hlapza vprafhal: Kaj pa je timu? On mi je tiho odgovoril: Ta je imel veliko flushbo, pa v' igrah, v' poshreshnosti, v' nezhistosti je shivel, in sdaj v' potrebi nima, kar je bres potrebe spravljjal; prijatli so ga sapustili, in tukaj je šlabo postreshen. Sim tudi vidil mlado s'henko leshati, in memo gredozhiga flushabnika sim poprafhal: Kaj ji je? On mi je rekel: Nefrezha jo je sadela, ktire je dolgo ifkula: sdaj tukaj zhaka reshjenja. Nezhistost jo starim prijatlam perporozhuje, in ti ji radi pomagajo is upa-

nja stanovitne prihodne prijasnosti. Nisim hotel vezli svediti, in sim shel.

Defilih sim slab bil, vender sim she imel nekaj raslozhka dobriga in hudiga, in sim sposnal, de v' mesto ni nizeh po volji boshji. Shalostno sim po mestnih ulizah hodil, nepokoja, in hudiga se prenavelizhal, in premishljeval, kaj bo s' mojo edino dusho. Radovednost mi je serzhnost dajala, in mi dosti noviz pravila, pa je nisim mogel vezli poslushati, ker je moje serze shalostno bilo, in vest mi je neprenehama ozhitala: Sakaj si v' to mesto prishel. Defilih me je vest bodzhe pekla, sim vender upal v' Boga, in rekel: On mi posvetne dobre ogrenuje, me na pot pokore napravljati: pezhenje vesti je glas rasshaljeniga in usmiljeniga Boga. Radovednost in Deklizaste perstopile k' meni, ste me trosh-tale s' vlimi prijasnimi besedami, pa jih nisim hotel poslushati, ker notrajna shalost je bila mozhneji od unajne sapeljivosti.

*Pokliz uzhi, in refhi Felīfa
is meſta.*

Poln veliziga pezhjenja fim v' en kot meſta ſhel, ſakaj nepokoja in hudobije ljudſtva fim ſe bil pernavelizhal; fim ſe vse l., in ſhaloſten premifhljeval ſvojo radovoljno nefrezho. Takrat je k' meni nesnan mladenzh perſtopil, in me prijaſno vpraſhal: Se ti je kaka nefrezha pergodila, ko tukaj ſam ſhaloſten ſediſh? Zhe ti morem pomagati, ti bom is ferza rad, le govori. Jeſt ga pogledam, ſe mi ſlo prijaſen in moder ſdi, in mu rezhem: Ljubi moj! jeſt fim od daljniga kraja v' to hudobno meſto priſhel; frezhe fim ifkal, in nefrezho naſhel, ker niſim prave frezhe ifkal: mar bi bil doma Bogu ſluſhil: ſdaj ne vem, zhe mi je ſhe pomagati. Uni mi rezhe: Je odkrito povej, kaj te teſhi, more biti te bom is nadlog reſhil: le govori, in povej, kaj ti je per ferzu; dva vezh veſta ko en ſam.

Ker me je nesnani mladenzh prijaſno napeljeval, in fim mu na obrasu dobro duſho vidil, fim mu rekel: Vſedi ſe ſraven

mene, in ti bom vse povedal. Pravil sim mu, kako sim na široko pot prishel, potlej v' mesto; tudi kakihni ljudje so v' mestu, de ne morem per njih biti, in de malo upam is mesta, ker vratarji branijo. Nesnani mladenzh mi je odgovoril: Ako is mesta Golufije shelish, upaj v' Boga, serzhen bodi, in te bom reshil. Kadar sim sasilhal mesto Golufije imenovati, sim se prestrahil, in ga saprshal: je to mesto Golufije, mesto golufne frezhe, in flepiga miru, od ktiriga sim she prej velikokrat slishal? To je, pravi on, to mesto so vrata peklenške, pa le upaj v' usmiljeniga Boga, bodi serzhne volje, in boih nefrezhi odshel.

Takrat sim is serza sdihnul, in rekel: O Bog! vse dni svojiga shivljenja ti bom hvaleshen, in pokoren, ako mi milostlivo pomagash. Nesnaniga dobriga mladenzha sim vprashal: Kako ti je ime? On mi pravi: Pokliz mi je ime. De me posnash, ti povem, de sim svest flushabrik f. Boga-flushnosti, ktira v' mestu Resnize prebiva. Kaj pa tukaj delash, sim mu djal,

zhe si svet flushabnik tište svete gospe? Ona me je pošlala, mi pravi, v' to hudobno mesto grešnikov iskat k'pokori, in k' flushbi kralja Refnize: veliko krat sim na širokej poti, veliko krat tukaj; tudi po hišah od hudizha sapeljanih ishem, in na vosko pot napravljam; tiho, in bres hrupa jih prijasno uzhim, in vse svelizhati shelim. Zhe ti nisi Bogu nehvalešen, zhe nisi svoji dušni neusmiljen, bošh mene pošlushal, in ubogal. Premisli dobro, kaj bo po smerti. Kaj sdaj imajo od vsih pošvetnih dobrat, in grešhniga veselja ti, ktiri so malo zhasa po svoji volji shiveli, in so potlej versheni v' pekel? Sdaj bi se radi spokorili, pa jim ni dano, in bodo bres vsiga prida vekomaj terpeli. Bolj je prizhevanje dobre vesti, in notrajno veselje gnade s. Duha od vsih strupenih hladnost hudobniga sveta. Hudizh nima, in ne more frezhe dati. Kaj bo on dobriga svojim flushabnikom dal, ker sam nizh dobriga nima? Vsigamogozhni Bog ima vse, in zhe bošh njemu flushil, ti bo vezhno frezho dal. Premisli, de greh tudi tukaj zhloveka nefrezhniga dela, ker mu nepokoj,

revšhino in druge nadloge nakopava. Sej sam vidish, kaj in koljko flepi grešniki sa vezhno pogubljenje terpé. Pravizhni so tudi na fvetu frezli ni, ker imajo veselje s. Duha, poko'no in poterpeslhjivo shivé, potlej v'nebeslhko kraljestvo pridejo.

Oh! sim mu djal, sam Bog te je do mene poslal: vse bom storil, kar mi boš sapovedal: le eno me sferbi, kako is tega hudobniga mesta iti. Pokliz mi je odgovoril: Ne sferbi sa to, Bogu je vse mogoche: imam per sebi kljuzh fkrivnih vrat, in lahko pojdesh is mesta. Jest sim mu rekel: Imam nekaj blaga na oshterii: tudi dve moje tovarshize ste nekam shle; morem svoje blago vseti, ker ga je shkoda pustiti; tudi morem dveh tovarshiz pozhakati, ali poiskati, potlej pojdeva. Pokliz u niso bile moje besedo vshez, je bil shalosten, in mi je serzhaio rekel: Kaj se s' tim motish? tvoje blago, in tvoje tovarshize so tvoje sferbi nevredne: naj vse gre, de le svojo edino dussho ohranish. Lot je tudi nerad is greshne Sodome shel, pa potlej je bil vesel, de je shivljenje odnesel: Ako bi bil

v' Sodomai oftal, bi bil s' drugimi sgorel. Zhe grefh po mestu, bofh morebiti v' kako ludo perloshnost naletel, bofh sapeljan, in tukaj oftal. Sdaj, bersh, urno ubogaj; bres vfiga odloga in sgovora stori, kar ti Bog po meni rezhe. Zhe si boshjimu glafu sdaj nepokoren, mende ne bofh od Boga nikolj vezh poklizan. Veliko grefnikov je bres vfiga upanja v' peklu, ker so is predersniga upanja odlashali spreobrnjenje. Zhaf boshje milofiti je, kadar Bog hozhe, ne kadar ti hozhefh: zhe zhaf boshje milofiti sanizhujesh, morbit ne bofh nikolj boshje milofiti deleshen.

Te refnizhne besede so moje ferze ogrele, fim savpil, rekozh: Pojdem f' teboj! naj gre vse, de le dufho svelizham: kaj mi bo vef svet pomagat, zhe dufho pogubim? S. Pokliz me je sa roko prijel, in fim s' njim fhel: s' slatin kljuzham je fkrivne duri odperl, in fva fhla is hudobniga mesta. Grosno fim bil tuga vefel, fim hodil ko bi moje noge perote imele, vef lohak, in ferzhen fim bil. Kadar she delezh od mesta Golufije na samoto prideva, fva se ufed-

la, in sim ga vprašal: She enkrat mi povej: Je ref to mesto is kiriga fva fhla, mesto Golufije? Ref, mi je odgovoril, jest sim od Boga poslan, ne lashem; v' njem sapejani ljudje malo zhafa po svoji volji shivé, potlej v' pekel gredo. Dalje sim mu rekel: To mesto je silno veliko; koljko vrat ima? Kako se imenujejo? To veliko mesto, mi je odgovoril, ima sedem vrat, in se imenujejo: Napuh — Lakomnost — Nezhistost — Nevolhlivost — Shertje — Jesa — Lenoba. Te vrata so grosno prostorene, in nastavljenje na vse kraje svetá. Kako pa je ime kralju mesta Golufije? sim ga vprašal. Lih tako ga bogabojezhni sploh imenujejo, mi je odgovoril, Kralj Golufije; pa njegovo pravo ime je Hudizh. On se od hudiga Hudizh imenuje, ker je v' hudim uterjen, in od hudiga ne bo nikdar odstopil. Slepim grešnikam je njegovo pravo ime nesnano, oni mu pravijo: Kralj frezhe, miru in veselja, pa kmalo bodo svedili, komu flushijo. On ima po všim svetu dosti odbianih fushnikov, in vse ljudi pod svojo

neusmiljeno oblašt sapeljivo klízhe; dosti jih najde, ker ga flaba natora poslušha, pa potlej jim bode gorjé vekomaj.

Tvoj nauk, o f. Poklíz! sim mu rekel, je refnizhen, pa sakaj ta neusmiljeni kralj fkérbno ífhe podlošnih, potlej morejo plazhevati, kadar v' njegovo mesto pridejo? tiga ne umem. Vsi morejo plazhati, mi je odgovoril, ali prezej, ali potlej: dajejo denar, ali blago, ali dobro ime, ali sdravje, ali dušho. Noben ne pride v' mesto bres fhkode; zhe pa notri ostane in umerje, da kralju mesta; to je, hudizhu svojo dušho v' davek. Tudi ti si mu davek plazhal, desiravno nisi bil dolgo v' mesto. Tvoja dušha se je hudiga navsela, si mehko shivel, zhaf sapravit, in bi bil, ko uni, rasujšdan postal, ako bi te ne bil is mesta spravit. Hvali Boga, ktiri te je is nesaflusheniga usmiljenja refhel.

Smiraj ga bom hvalil, sim odgovoril, pa fhe eno shelim od tebe svediti: Posnash Radovednost in Deklizo, ktire ste me v' to mesto vodile? Posnam, in sposnam jih, mi je odgovoril, pa te ste svešte flú-

shabnize hudizhove, in jih veliko sapeljujete. Toljko ti povem, da se jih vseh skerbno varovati, in jih nikolj vezh ne poslušah, pa od njih ti bo še Angel povedal, tudi te bo peljal na sveto goro, in te smiraj spremljal.

Angel uzhi' Feliksa.

Kad r mi je s. Pokliz rekel: Angel ti bo še povedal, te peljal na sveto goro, in te smiraj spremljal, sim ga naglo saprafhal: Kje je? On. mi je odgovoril: kmalo ga bosh nashel, njemu te bom srozhil, in potlj pojdem nasaj v' mesto, she drugih flepkih grefhnikov iskat. Greva naprej, in ugledam mladenzha polniga nebeshke lepote, in saprafham Pokliza: je uni Angel boshji? Je, mi je odgovoril: blishej greva, me jo njemu srozhil, in sginit: sam nisim vedil kadaj, nizh vezh ga nisim vidil.

Vse upanje sim v' njega imel, in kadar sim pred Angelam sam ostal, sim se isveliziga sposhhtovanja tresel, in govoriti nisim

mogel, ker nisim vedil, kolj o mi bo on dober. Angel me je uprahal, in tudi č enim posvaril: O F'elikf! sakaj ti hotel v' mesto Golufije pod obhlt neumil, niga kralja hudizha? Jest sim njemu ponis'no, pa tudi nekoljko svijazhno odgovoril: Neumno sim storil, sposnan, vnder sim tudi usmiljenja vreden; de je to refuizhno, poslušhaj: Is dobrica serza sim frezhe itkal — prebrifana Radovednost me je vedila — po poti sim ljudi oprafheval, in vti so mi frezho obetali — bliso mešta sim nedolshno deklizo uprahal, in ta mi je t'rdila, kar so vfi drugi govorili. Vem, nefrezha me je sadela, vnder nekoljko sim isgovorjen.

Angel mi je odgovoril, me svaril in uzhil tako: Tvojo serze, o F'elikf! ni pravizhno, in sa to ni nedolshno. Ti si semotil, si hodil po shiroki poti, in prifl'el v' mesto Golufije, ker nisi bil dobre vesti. Ti nisi bil refshenja vreden, pa Bog te je po svetim Poklizu is sol'ebniga usmiljenja refhit: te n'lofti nisi bil vreden, in le njegovo m'loft hvali,

Od ludiga posheljenja sapetljan, si rad verjel, de je boshja volja, kar ti je do padlo; ker je tvoji flepoti bilo vshezh na fhiroko pot iti, si lashnivo meniſt, de je tudi Bogu. Preden si od doma fhel, nifi Boga's ferza profil njegovo voljo sposnati, in fi slepo postushal svojo hudo na slabo nagnjenjo voljo. Sanaprej varniſhi bodi, prehitro svojim miſlam ne verjami, gorezhe in stanovitno Boga profi njegove voljo sposnati, in po nji shiveti. Zhe tiga ne ſturifh, ti ne more dobro biti, in boſh nefrezhen vekemaj. Tako ſe Adamovi otrozi golufajo, in sposnajo le kadar fi vezh pomagati ne morejo.

Kadar fi na fhiroko pot priſhel, in po nji hodil, bi bil lahko sposnal, de po nji ne moreſh v'nebeſhko kraljeſtvo priti. Po fhiroki poti hoditi fi le flabe vidil, njih neframno, krivizhno in rasujsdano sadershanje ti je od njih greſhne flepote prizhevalo; veſt te je opominjevala in svarila; to je bil boshji glaſ, in boſhije svarjenje v' tebi, vendar fi le fhel; kako fi nedolſhen? Ti fi v' katolſhki zerkvi doſti naukov fhilhal, pa

nikolj tazih, de se s' rasujsdanim shivljenjem pride v' nebesko kraljestvo. Nikolj mu tisthal, de bi svetniki, boshji prijati, bili tako shiveli, kakor si vidil une shiveti.

Pravih: tim ljudi opralheval, in vfi fo mi frezho obetah. Lahko je to, pa si opralheval, in poslufhal norze, flepe in rasujsdane; kako si hotel po tazih retnize svediti! Oni fo ti odgovarjali po svojim hudobnim ferzu, in po svoji lepi velti. Zhe si jim ravno verjel, nimaah sgovora, ker je neumno se na svet tazih sanasthati. Norze si prafhal sa svet, si profil flepe ti prave pot kasati, sa to si bil nesfamen. Veliko manj si sgovorjen, ker te je smiraj ikul elo, in vest ti je smiraj ozhitala: tedaj te je le tvoje hudo posheljenje po shiroki poti gnalo. Bi bil bogabojezhe modre sa svet prafhal, pa na shiroki poti jih ni bilo; ti le po voski poti hodi o. Radovoljno si med norze fhel, radovoljno jih poslufhal, in s' njimi hodil: tedaj je tudi tvoja smota radovoljna, in bres vliga sgovora.

Pravih: Prebrilana Radovelnost me je vodila, pa nisi pomsthal, zhe je do-

bra al flaba. Radovednost je dvojna, ena je Radovednost dobra, sestra bogabojezhe Svetoshelje, ktirih mati je Gnada: druga je Radovednost hudi-ga, sestra gerde poshafti Posheljenja, ktirih ozhe je Hudizh. Radovednost dobra je per sveštih flushabnikih boshjih: oní so vřiga dobra sheljni, sa to fkerbé zhedalje vezh in vezh boshjo voljo sposnati in delati. Radovednost slabiga je per hudobnih, ktiri fkerbé svediti, kako svoji-mu grešnemu posheljenu strezhi. Rad-ovednost slabiga je filno nevarna, in svi-jazhna: tudi dobre vzhasi sapeljuje, kakor je v' sazhetku perve starishe sapeljala, in fřazhila. Radovednost, ktira je tebe vodila, je bila flaba, in de jo sposnash, premisli svojo neumno fkerb, ktiro si she doma imel kako tukaj po svoji volji shi-veti, in po smerti frezhen biti, kar je bilo, in bo nemogozhe. Tvoja spridena volja je řa flabo Radovednostjo hitela, in bi bil vekomaj nefrezhen, ako bi te šosebno boshja milost, ne bila po svetim Poklizu řeshila.

Dekliza, ktira se ti je vsa nedolshna sdela, ktira ti je v' smoto pomagala, in te v' mesto nagovarjala, se imenuje, in je Svojoj ljubesen. Ni kazhe od te sape-livifhi in fhkodlivifhi, ker je fkrita, stru-pena, in neufmiljena. Ona ti je govornila le kar si rad poslušhal, nikolj se ni tvojim grešnim sheljam stavila, te je sape-ljala, ker si bil smote vreden. Ona ti je pravila: Sim mestniga vratarja hzhí; refnizo je go-vorila, ker ona je neufmiljena lzhi hudob-niga vratarja mesta Golufije. To ti je pravila, pa tvoj sadershaņ um ni sposnal nje fkrite hudobije. Njena hudobna hinav-shina ti je fkrita bila, vender bi bil lohka sposnal, faj, kadar si jo vidil po mestu vřim hud bnim se perliřovati. Svojoj lu-besen je malik spazheniga sveta: spri-deni ljudje vse mislijo, govore, in delajo, kar Svojoj ljubesni dopade, sa Boga pa, in njegove sapovdi ne marajo. Ti si bil od nje sapeljan, ker tvoje serze ni bilo pra-vizlno. Le verjami: Kdor smote ishe, jo najde, in ta jo najde, ktiri je je vreden.

*Feliks svojo smoto shaloftno sposna ;
s' Angelam liti na goro , in sprosi
Svetosheljo.*

Sdaj mi refrizo govori , o Feliks ! mi Angel pravi , kaj se ti sdí ? Mu odgovorim : O sveti Angel ! Bogu bodi hvála , pa tudi tebi , ki me v' njegovim imenu lepo uzhísh , in usmiljeno svarísh . Sdaj vidim , in shaloftno sposnam , kako me je svíjajzno posheljenje sapeljalo , in kako so nekernbi Adamovi otrozi od njega sapel'ani . O , jest nefrezhni zhlovek ! sim ískal frezbe , in sim nahel nefrezho , ker sim bil nefrezhe vreden , kakor si govoril . Réf ! flepi zhlovek méni svojo dúsho ljubiti , in jo sovrahi . Gorjé zhloveku , ktiriga hudo posheljenje vodi ! gor'é zhloveku , ktiri se gaudi boshji voditi ne dá !

Angel boshji , posl íshaj : Pred Bogam in pred teboj svojo hudobijo s' osnam ; gréva me moja radovoljna flepota ; posíhmal bom varníshi shivel , in s' boshjim svetam hozhem vse delati , de sapeljan ne bom , in po poti pravize ítanovitno hoditi . To j

fzer moja volja, pa v' njo se ne smem sa-
 nafhati, ker fkušnja me ponishnosti uzhi,
 in moja velika slabost najde povsod dofti
 nevarnih naftav. Torej Boga ponishno pro-
 fim me nikdar sapuštiti, tudi tebe profim
 me spremljati po poti svelizhanja, in me
 uzhiti vse delati Bogu v' zhaft, in v' fvoje
 svelizhanje.

Angel mi je prijasno odgovoril: Tvo-
 je misli in befede fo Bogu in meni vfhezhi,
 zhe bodo tvoje dela take, in stanoviten ošta-
 nefh, bofh frezhen. Sdaj v' snamnje fvoje
 refnizhne volje, in praviga spreobernenja,
 daj flovo nevarni Radovednosti, in
 perlisnjeni Svojojubesni: te dve hu-
 dobne tovarshize fo Bogu fovrashne, in te-
 bi fhkodljive. Ni ti mogozhe s' Bogam, in
 s' njima prijatel biti, njima ne morefh po-
 koren biti, in fvojo duško svelizhati. Na-
 mesti tih profi Boga ti dobrotljivo dati sve-
 to tovarshizo vfiga dobriga uneto, ktira se
 imenuje Svetoshelja, od ktire fim ti
 she pravil: pa prej ferzhno daj flovó Ra-
 dovednosti in Svojojubesni. Ober-
 ni fim se nasaj, se osiral, pa jih nifim

vidil: ménim tej so se f. Pokli za in boshjiga Angela sbale in sbeshale. Pravizhno je, de ste se sbale; sakaj angel tme nima tovarshije s'Angelam luzhi, in pravizhnoft nima edinftva s'nepravizhnoftjo.

Potlej fim Angela vprafhal: Kje bom nashel bogabojezho tovarshizo Svetosheljo, ktira bi s'menoju ftanovitno hodila boshje volje, in vezhne frezhe ifkat? Angel mi je odgovoril: Bliso tiga neframniga mefta, ali na fhiroki poti, po ktiri fi prej hodil, je ni; moreva iti na sveto goro, kjer je pravizhno mefto Refnize: lih pred meftam jo bosh nashel. Sdaj vsami v'pomozh vero in upanje; sakaj bres vere in upanja bi ne poti opefhal in odftopil. Pot na goro je voska in ojstra, pa klizhi v'Boga ti pomagati, in s'pomozhjo njegove gnade bosh dofegel, kar shelish; namrezh bosh fhel v'mefto Refnize, kjer nobene smote ni, kjer zhfsta ljubesen fladko gospoduje. V'teri in v'upanji bodi ftanoviten, gorezhe pofli, in bosh tudi ljubesen do fegei.

Vprafham: Kje je mefto Refnize:

Angel mi odgovori: Sim ti she pravil, de mesto Refnize je na visoki gori dalez od mesta Golufije: ne more drugazhi biti, refniza in golufija, luzh in tama, pravizhnost in nepravizhnost ne morejo vkupaj biti. Mesto Refnize je lih tisto, od ktiriga je Kristuf pravil: Silni ga sgrabijo. To mesto je ko mozna terdnjava na gori verh gora, ktiriga morejo vojshaki s' mozno filo premagati. Ti si ga she vidil ne dalez od svojiga doma, kadar si is majhniga grizhka deshelo ogledoval. Takrat ti ni bilo mar po njem prafhati, sdaj pa moresh terpeti, in si persadevati gori priiti. Pot do njega je ojstra, sterma in voska, pa ne navelizhaj se terplenja, ker bres terplenja ne moresh veselja saflushiti: nemogozhe je s' veseljam veselja saflushiti. Na ojstri poti bodi stanoviten, bodi serzhen, in ne odstopi; zhe odstopish, bosh morebiti sapushen in vekomaj nesrezhen. V sazhetku ti bo britko na goro hoditi, pa zbedalje lasheji ti bo. Premisli, koljko si terpel na fhiroki poti, in v'mestu Golufije. Takrat si sa svoje pogubljenje terpel; terpi tudi

rad sa svoje svelizhanje : zhe me ubogash ,
bofh vefel v'komaj.

O sveti Angel! fim mu djal, kam
pojdem, ki poti ne vem, tukaj nimam do-
briga svetovavza, in bres njega bo vsaka
mo'a stopinja nevarna: morebiti bom sopet
v'kako hudo nastavo naletel, in po fkrivnih
potih na fhiroko pot, ali v' mesto Golu-
fije prifhel. Ponishno te profim, pojdi
pred menoj, jest sa teboj, in te ne bom
nikdar sapustil. Angel mi je tako odgo-
voril: Bog mi je sapovedal tebe varovati
pred smoto in pogubljenjam; is ljubesni do
njega, in do tvoje dushe fim te uflifhal,
in ti bom sveft. Kadar je to isgovoril, je
hitel od golufniga mesta zhes dolino, in
fva prifhla na vosko pot, ktira na sveto go-
ro pelje.

Meni flabimy in rasvajenimu mehkimu
zhloveku je fkoraj nemogozhe bilo po tifti
poti hoditi. Angel me je smiraj perg-
njal, in mi ferzhnost dajal, vender fim ve-
liki terpel, in komaj obftal. Pot je bila
voska, oh mji pa fo bili ftrafhni bresni in
glóbozhipe: smiraj mi je ferze tolklo in mi

djalo: Kaj ho, zhe padešh? Zhe fim se kamnja varoval, me je tnuje opraskalo; zhe fim se hotel obojiga varovati, fim se laš v'brese i pafli: povod je bilo došti terpljenja in nevarnosti. Angela fim vprašal: kako se ta nesnana in tes'ka pot izenečuje? Pokora se imenuje, mi je odgovoril, sa to ne more mehkimu zhlöveku prijetna biti, v'nder je veliko bolji od vezhniga pogubljenja, ktiriga si vreden; tulaj bošh malo zhaša terpel, v'peklu bi vekomaš. Vera in upauje naj ti pomagata in te podpirata, de v' terplenji ostanešh stanovitien. Od s'hiroke poti, in od golofniga mesta so po ti voski poti na goro ašefnize vsi spreobernjeni grešhniki hodili; bodi tudi ti, in se Boga sahvati, ktiri te s' kratkim terplenjam od vezhniga rešhi. Tudi velika pokora je sošebni dar bošhji. Pogot'ljere dušhe bi se sdaj rade spokorili, pa njam ni te milofiti dane; ti, kakor fim she rekel, terpi, in Loga sahvati.

Jest fim s'zer sa Angela lam hodil, pa tes'ko, in škotaj nerad. Moja dušha je bila preprizhana, de terpenje je meni po-

trebno; pa moje slabo telo je smiraj godernialo. Lih sa to sim Angela poprahtal: Ni druge lepishi poti na goro v' sveto mesto Refnize? Je, mi odgovori, she ena, in se imenuje Nedolshnost; ta je lepshi, pa tebi ni depusheno po nji hoditi, ker si nekaj zhafa po shiroki poti hodil, in v' golufnim mestu bil. Bog ti sapove po ojsiri poti hoditi, ker si vreden in potreben; le preterpi, in bodi stanoviten. Kar je Angel govoril, je bila zhista refniza, vender komaj sim se nevarne skufshnjave ul ranil, ktira me je slo nadleshovala le nasaj iti na shiroko pot.

Ref, velika nadloga je bila. Sim bil truden, lazhen in shejin, pa nobene ofhterije ni bilo; vse me je bolelo, vender malo pozhitka je bilo. Ljudje na ojsiri poti so sfer bili usmiljeni, pa mi niso mogli po svoim dobrim ferzu pomagati. Oh, sim v' ferzu mislil, na shiroki poti in v' golufnim mestu je vsiga prevezh, tukaj vsiga premalo: pokorjenje mi je potrebno, vem, pa ta je zhus glavo prevezh. Tako sim po svoji slabosti mislil. Lih takrat je memo

dober zhlovek fhel, fim ga tiho poprafhal, de bi Angel ne flifhal: Sakaj ob ti oiftri poti, kjer ljudje veliko terpé, in pomozhi potrebujejo, ni nobene ofhterije? On mi je tudi tiho odgovoril: Prijatel! ofhterji fo ob fhiroki poti, in v' mestu Golufije, kjer je veliko ljudi; tukaj je malo dobizhka, ker je popotnikov malo, in vfi v' pokor enji shivé. Modrimu moshu nifim vedil ka odgovoriti.

Ref, malo ljudi je po oiftri poti fhlo: ti fo bili prepadeni od terplenja, od postov, od fofsa, vender fo bili poterpeshljivi. Malo in tiho fo govorili; namesti kaj nepotrebni-ga govoriti, fo molili ali premifhljevali. Ni bilo is njih uft prasnih noviz, ali opravlja-nja, ali drusiga hudiga govorjenja: zhe fo govorili, fo od Boga, od Jesusa, od Mari-je, od svetih Marternikov, in od drusih svetnikov. To mi je dopadlo, in ferzhnost dajalo vse nadloge voljno preterpeti. Tudi fim djal; Bog njim pomaga, bo tudi me-ni; oni veliko terpé savolj Boga, bom tudi je t; oni fo stanovitni, hozhem tudi jest biti. Te moje misli fo bile dobre, pa

kimalo me je nepoterpesljivost sopet sku-
fhala: komaj sim jo premagoval.

Angel, ktiri je pred menoj hodil, je
shenfsko ob poti pod suhim drevesam sedeti
nashel. On se je pred njo ustavil, jest pa
bliskaj stopil poslušati, kar ji bo rekel.
Angel jo je ogovoril, rekozh: Sakaj si sha-
lostna, tuky sedish, in na goro ne hitish?
Ona mu je odgovorila: She dolgo hodim,
ne morem vezh, sim oslabela, in mislim
iti na uno pot nasaj. Angel vef prijasen
ji pravi: Dufha boshja! nikar ne stori, kar
si v'ferzu sklenila. Premisli, vse tvoje do-
sdajno terpljenje bi bilo saversheno, in
tvoja edina neumerjazha dufha bi bila v'ne-
varnosti vezluiga pogubljenja. Glej nad se-
boj lye nebefa, v' ktire pojdeh, zhe bosh
v'dobrim stanovitna: premisli strafni pe-
kel, v' ktiriga bosh obfojena, zhe od dobri-
ga odstopish: glej ljubesniviga in nedolsh-
niga Jesufa, ktiri f'teshkim krisham ob-
loshen pred teboj hodi: le bodi ferzhna,
sdaino terpljenje bo minilo, plazhilo bo ve-
komaj ostalo. Shenfska je bersh vftala, in
hitela na goro.

Lepih in ognjenih naukov boshjiga Angela sim bil tudi jeft sto potreben; po njih je moje ferze veliko mozh obzhutilo, in sim lashej hodil, terpel sim bol poterpeshljivo. Angela sim profil mi povedati, kako je tisti shenfski ime. Nestanovitnost, mi je odgovoril. Oh! koliko je fhkodljiva. Bolj bi zlhoveku bilo dobriga ne posnati, ko po njega sposnanji odstopiti. Nestanovitnost sanizhuje guado Jesusovo in nebefa: ona pokonzha vse dobre dela, in odpre strashni peklenfski bresen: ona je huda nehvaleshnost, in nevarna pregreha: gorje zlhoveku, ktiri se od nje smotiti da; mor biti, ne pride v sh na pot pokore in svelizhanja.

Veliko vezh mi je Angel od grefhne nestanovitnosti govoril, de bi se je fkerbno varoval. Lah je govoriti nehal, kar verh svete gore prideva, in metto Refnize ugledam. Lepa ravnota je bila na gori, in na desni pred mestam majhno zerkev, imenovana Svetiga Duha. V' njo molit, mi je Angel ukasal, rekozh: Ondi is ferza Boga profi ti usmiljeno dati tovarshizo

Svetosheljo, od ktire fim ti pravil,
gorezhe profi jo sadobiti, ker nje si, in
bofli smiraj slo potreben; bres nje ne mo-
resh v' sveto mesto, ne smesh pred kralja
Refnize; tudi njegovi flushabniki te ne
bodo poslushali, zhe ona pred teboj ne poj-
de, bres nje bi bilo vse tvoje dosdajno ter-
plenje saftonj, in vsi lepi nauki bi bili sa-
versheni. To ti rezhem, de nje vrednost
sposnash, in is ferza Boga profish jo sado-
biti: jest bom tvoji pomozhnik per Bogu,
de jo lashej sprofish.

Kadar si na shiroko pot shel, po nji
hodil, in v' hudobnim mestu bil, si imel
hudobno voljo, vender te Bog is fosebniga
ufmiljenja ni saputil, in lih sa to te je vest
smiraj pekla. Kadar si sazhel svojo greshno
smoto shaloftno sposnati, f. Pokliza, in
mene poslushati, je tvoja volja, zhedalje
bolji postajala, ker te je pomozh gnade
podpirala, vender tvoja volja je she flaba.
Sam sebi si prizha, in vesh zhudno vojko-
vanje svojiga ferza na voski poti te svete go-
re. Ti si shelel sa menoj iti, pa si se bal
terplenja; si hotel in nifi hotel; si shelel

stanovitni biti, pa hitro si se posabil, in nad svojim terplenjam godernjal. To ti povem, de sposnash, koljko si Svetoshelje potreben; to je, ferzhne in stanovitne volje po poti pravize hoditi. Ti si sbe slab, in svoje slabosti ne bofh hitro odpravil: zhe bofh Bogu svest, bofh zhedalje vezh gnade prejemal. Pa kadaj bofh popolnoma po volji boshji! Pojdi v' zerkev s. Duha, in profi gorezhe ti Svetosheljo dati.

Grem v' zerkev molit, kakor mi je Angel sapovedal; on sa meno. Zerkev je bila temna, in slo perloshna v' nji premishljevati in moliti. Pred veliki altar sim sbel in pokleknil: na njem je bila podoba ljubesniviga pastirja Jesufa s' najdeno ovzo na ramah; okolj njega so bile podobe svetnikov, ktiri vfi so v' ljubesni Jesufovi goreli; nad Jesufam je namalan bil prihod s. Duha v' podobu ognja v' uzhenze Jesufove. Is vere in upanja v' ljubesniviga Jesufa sim ga gorezhe profil mi dati gnado s. Duha in Svetosheljo. Tako sim profil: O Jesuf, ljubesnivi gospod, usmiljeni ozhe, dober pastir, sazhetik in konz mojiga svelizhanja,

pred seboj imalš nevredniga hlapza, hudobniga grešnika, in slepiga žiloveka, ktiri te premalo postna, malo ljubi, in ti leno flushi; vender ne saversi me, ampak daj mi gorezhe shelje, vneto dušho, in ravno ferze, de s' dobro in možno voljo dopolnujem tvojo sveto voljo. Daj mi tovarshizo, Svetosheljo, ktira me bo uzbila po tvojim dopadajenji moliti, in tebi flushiti.

Kadar sim bil odmolil, sim se obernil, in vidil sraven Angela lepo Svetosheljo: vsa rudezha je bila od zhesnatorne nebeske gorezhnosti; le v' nebo je gledala: nje frámoshljivo oblazhilo je bilo ognju enako, in soluzhni sharki so bilo okolj nje. Sunaj zerkve mi Angel rezhe: O Felik! glej sveto tovarshizo, ktiro ti je Bog dal: varuj se jo shaliti ali sapustiti, pa rad poslušhaj njene svete nauke, in bodi nji smiraj pokoren. Bres Svetoshelje nikolj ni bilo, in nikolj ne bo nizh dobriga: s' nje pomozhjo bošh profil, in dosegel kar profišt. De jo spofhtuješt, ne posabi, kar sim, ne dalezh od golufniga mesta, rekel, de njena duhovna mati je Gnada, obe

pa ste od Narvišhiga po Jesusu Kri-
stusu.

*Feliks s' svete gore vidi mesto Golu-
sije; potlej gre v' mesto Resnize.*

Kadar sim bil per nebeshki Sveto-
shelji, je vse po meni gorelo, zhudno
mozh in zhesuatorno veselje sim v' serzu
zhutil, vesel sim Lil vsiga poprejshniga ter-
plenja, in slo shalosten svojih poprejshnik
smot. Boga sim na ves glas hvalil, ktiriga
ufiniljenje je nekonzhno, ktiri me je is
nesaflushene ljubesni do moje grehne du-
she is smertne nevarnosti rethil, in na pot
svelizhanja perpeljal. Tudi sim se An-
gelu lepo sahvalil, ktiri mi je is ljubesnive po-
korshine do Boga, in is zhishte ljubesni do
mene na sveto goro stanovitno pomagal.
Sveto shelji sim se ponishno perporo-
zhil, ji sveftobo obljudil, in jo profil, me
nikdar sapustiti. Oba sta mi prijasno re-
kla: O Feliks! Bog je sazhetik in konz
vsiga dobriga: bres njegove milosti bi ti bi-
la milost vsih stvarí bres prida; njemu se

sahvali, njega hvali, in povišuj; njemu bodi vse dni svojiga shivljenja hvaleshen; fofebno pa njega hvali s' pokorno duſho. Njega ſposnati je prava modroſt, njemu ſluſhiti je edina frezha; bodi ſtanoviten v' njegovi ſluſhbi, potlej ga boſh v' nebeſih vekomaj hvalil. Glej, in premišli, ſhe niſi v' ſveto meſto Refnize ſhel, ſhe nekoliko poprejſhne ſlaboſti je v' tebi, ſhe premalo ſposnanja, in ljubeshni imah, vender ſerze ti od ſladkiga veſelja poſkakuje. To je pri-zhevanje, de je boſhja ſluſhba tvoje edino reſnizhno veſelje na ſvetu, in prava pot v' vezhno frezho; drusiga reſnizhniga veſelja ni, in ne more biti. Škufil ſi ſlabe, sdaj dobro, ne odſtopi od dobriga, in blagor ti bo.

Tiho ſim poſluſhal, in potlej ſe obe-ma ſahvalil, ki ſta me lepo uzhila. Is tiſte vi-loke gore ſim po deſheli okolj gledal, in tudi meſto Golufije ugledal. Groſa me je obſhla ſavolj njega hudobije, in ſvoje po-prejſhne nevarnoſti; Boga ſim hvalil, ki me je dobrotljivo reſhil po ſvojim ſluſhabniku Pohlizu. Dokler ſim bil na ſhiroki poti,

in v' mestu, nisim vedil, ali vidil njegove neisrezhene fhirokoſti; le is svete gore sim prav vidil kako delezh ſeſhe. Meſto Golufije je bilo ſilno delezh od svete gore, na ktiri sim bil, vender sim vidil vſe, kar ſe v' njem godi. To ſe mi je zhudno ſde- lo, in ſin Angelu rekel: Od kod je to, de danſ tako zhiſto vidim, in vſe raslozhim kar ſe v' mestu Golufije godi, de ſilih je ſilno delezh? Is ſhiroke poti, in is hudobniga meſta nisim te svete gore vidil, ſdaj pa vſe vidim, tudi ljudi ſhiroke poti, in greſhniga meſta: od kod je to?

Angel mi je odgovoril: Ti bom povedal, od kod je to. Tukaj na ti ſveti gori, bliſo meſta, imath zhiſtę ozhi, in delezh vidih, ker ſo tukaj zhiſti vetrovi, ktiri ſe imenujejo Raſſvetljenje, Spofnanje, Premagovanje: ti ſo od ſgoraj in dajó ſdrave ozhi, ktire vſako rezh, kakor je, delezh vidijo. Doli v' goluſnim meſtu, in na ſhiroki poti, ſo mehki, in mokri vetrovi, ktiri ſe imenujejo, Poſheljenje meſa, Poſheljenje blaga, Sapuſhenje boſhje: ti ſo ozhem groſno ſhkod-

ljivi. Sa to popotniki široke poti, in prebivavzi golufniga mesta malo vidijo; eni so popolnoma slepi, drugi nekoliko vidijo, pa malo. Mi vidimo vse, kar se ondi godí, uni pa ne vidijo, ne naf, ne svetiga mesta, in tudi ne višoke gore. Zhudno je to, vendar refnizhno.

Ljubi Angel! tiga ne umem. Vidil fim veliko ljudi po široke poti, in po golufnim mesta hoditi, pa ni bilo slepih, od ktirih sdaj pravifh. Ako bi ref bilo, kar govorifh, bi ne mogli hoditi, in kar se njim sdf opravljati. Angel meni: Jest govorim od dušhne slepote, ti pa le od telesne. Na dušhi so slepi, ali omamljeni; sato ne vidijo svoje smertne nevarnosti. Osveti Angel! ſhe majhno poterpi mojo nevednost. Nifo nevedni tí, ktiri hodijo po široke poti, in so v' golufnim mesta; oni ſo ſhe prevezh prebrifani, vedo eden drugiga golufovati, in blišhmu take prečanjene saderge naſtavljajo, de nikdar ni mogozue jih ſapopafiti. Vſe to verjamem, mi je Angel odgovoril, vendar ſo vſi, malo ali veliko sadershanih uzhi. Oni vidijo, kar te-

leſu pomaga, vedo kar jim ſhkoduje, ſo prebrifani v' ſvojih opravkih, pa ne ſpoſnajo, in nozhejo ſpoſnati, ali delati, kar Bogu dopade, in duſto ſvelizha. Tvoje govorjenje je reſnizhno, ſim Angelu odgovoril, in jeſt ſim bil lih tak; pa uſmiljenimu Bogu bodi vedua hvala, ktiri me je is deſhele ſmertne fenze v' meſto ſvetlobe preneſil: tudi proſim Boga unim ſlepiu, rasſvetljenje dati.

She doſti drusiga ſim ſhelel od Angela ſvediti, pa Svetoshelja me je nadleſhno perganjala v' meſto Reſnize. Sim ſhel, in ogledoval meſtno obſidje; neprijetno, pa ſilno terdno, in viſoko je bilo; ſam per ſebi ſim miſlil: Leni vojſhaki ga ne omorejo. Sim pred meſtne vrata ſhel, te ſo bile terdne in voske, vratariza pa biſtra in neperljudna. Vſe to me je ſtraſhilo in ſkerbelo, in ſim Angelu rekel: Zhe mi ne pomagah, kako bom v' meſto ſhel? Zhes viſoko obſidje ne morem, vratarizhne oſtroſti ſe bojim; bom mogel naſaj iti. Ne preſtraſhi ſe, mi je ljubesnivo odgovoril, meſtuiga viſoziga obſidja, ali vratarizhne

oĵtroſti, lahko pojdeſh v' meſto, ker te ,Svet o ſhelja ſpremlje. Vratariſa ſe ime-
nuje ,Skufhnja, ſa to je viditi oĵtra, in
je, pa ne vſim, temuzh le lenim. Ona ſle-
hernimu zhloveku ne verjame, ne mara ſa
lepe beſede, ali obilne obete, pa ſa dobro
ſheljuo ferze, in pravizhne dela. Ona je
,Skufhnja in hinavzov v' meſto neſpuſti;
pa rada puſha vſe, ktiri kralja Refnize
is dobriga ferza iſhejo. Zhe ,Svet o ſhelja
ſa te vratariſo proſi, boſh uſliſhan.

Kadar ſim to ſaſliſhal, ſim bil neisre-
zheno veſel: ſim ſ',Svet o ſheljo k' vrata-
riſi ſhel, pa le ,Svet o ſhelja je s' njo
govorila in prizhevala, de jeſt is nobene hi-
navſhine ne ſhelim v' meſto, ampak le kralja
Refnize ſpoſnati, moliti, in mu ſluſhiti.
Vratariſa, kadar je ,Svet o ſheljo ugleda-
la, in njeno proſhnjo ſaſliſhala, je prijaſ-
no odgovorila: Mojimu uſmiljenimu kralju,
in meni je ſlo vſhezh, zhe ljudje ſ',Sve-
to ſheljo pridejo: pojdi le, in bodi fre-
zhen. To me je preprizhalo, de je vrata-
riſa ,Skufhnja le budobnim, hinavzam,
in lenim oĵtra, ne pa dobrim. Takrat ſim,

ko bi bile moje noge perute imele, hitel v' mesto Refnize, in moje ferze je od veselja poskakovalo. Kar sim na fvetu, nisim taziga veselja obzhutil: ref, sim neisre-
zheno lahkoto zhutil, fkorej nisim vedil, zhe po semlji hodim, nebeslika hladnost me je navdala in napolnila. Na ves glas sim Boga hvalil, in rekel: Hvala bodi tebi, o Gospod nebes in semlje, ktiri si me is smote rešil, in me v' to sveto mesto perpeljaj. Blagor moji dusi, ki je tebi pokorna bila! Srežno terplenje, ktiro mi je to veliko frezho saflushilo! Sdaj sim neisrezheno vesel, ker sim pod oblast kralja Refnize prišel, pa veliko bolj bom, kadar bom is popolnoma ljubesni njemu flushil, in vse dobrote njegove milosti vshival.

V' fvetim mestu Refnize ni bilo malo ljudi, moskih, shenskih, mladih, starih, uzhenih, neuzhenih, vsih stanov, narodov, in jesikov. Vsi so bili prijasni, mirni, usmiljeni in framoshljivi; ni bilo suamnja med njimi kake nesdrave ljubesni, ali nevošljivosti, ali jese; od njih ni bilo slihati nobene hude, ali bodezhe, ali gerde

besede; govorili so od svetih, ali poshtenih reži. Vsi so bili veseli, pa sveto veseli, ker so bili polni notranjiga veselja svetiga Duba. Kadar so me ti sveti ljudje ugledali, so Boga hvalili, in me prijasno sprejeli, ako lih sim jim bil nesnan: vsi so mi bili dobri, ko bi vsi moji bratje in sestre bili. Takrat sim spoznal, kako velik raslozhik je med prebivavzi mesta Golufije, in mesta Refnize: v'unim je le gerdo posheljenje gospodovalo, v'tim pa le sveta ljubesen kraljevala. Boga sim hvalil, de sim v'njih sveto drushbo prishel, in sim si persadeval po njih shiveti.

Feliks obishe s. Samoto.

Veliko veselje mi je bilo per tih svetih ljudel biti, vender sim she bolj shel pred kralja Refnize iti, ga posnati, in moliti. Svetosheljo sim vprashal: Smem pred kralja? Ona mi je odgovorila: Kralj je neisrezheno usmiljen, in ti ne bo odrekel. Angel se je oglasil, in rekel:

Kralj Refnize je ref ufmiljen, pa prej se obilniſhi polvezhuj: dobro premifli, zhe je tvoja duſha ravna in zhiſta; zhe ne, refni-za ti bo malo pomagala. Ti ſvetujem prej dve ſveti goſpe njegove prijatelzi obifkati, jih poſluſhati, in bogati; le potlej pojdeſh pred kralja. Sveti Angel, mu rezhem: Kako ſe te dve ſveti goſpe imenujete, in kje ſte? Angel mi pravi: Te dve goſpe ſe imenujete Samota in Zhiſtomifeſ: tukaj bliſo ſte pod oblaſtjo kraljovo. Ktiro morem prej obifkati? ſim praſhal. Angel mi je rekel: Narprej moreſh f. Samoto obifkati.

Takrat vſi trije gremo is kraljoviga dvo-riſha, potlej ſkosi goſto drevje do meſtniga obſidja: ondi je bila hiſhiza majhna in ſa-motna; nobeniga zhloveka ni bilo, vſe je bilo tiho. Svetoshelja je poterkala, pa ni bilo odgovora. Bliſo perſtopim pod okno, in ſliſhim mili glaſ, ko glaſ umirajo-zhiga: O Bog! o Jeſuf! kaj bo s' mojo edino duſho? upam v' tvojo neſkonzhno mi-loſt, pa ſe bojim ſavolj ſvoje velike nevred-noſti. O lepe nebefa! o ſtraſhni pekel! —

Vezh taziga' fim flifhal. Svetoshelja je dalje terkala: vratar se je oglasil, rekozh: Kdo je? Svetoshelja mu je odgovorila: Tukaj je popotnik Feliks, ktiriga je Angel v' to sveto mesto perpeljal, in shel f' f. Samoto govoriti. Vratar je Svetosheljo po glasu posnal, in bersh odperl. Sim ga vprafhal: Smem k' sveti Samoti? On mi je odgovoril: Tukaj malo pozhakaj, sdaj ima fofebno opravilo.

Vratar je bil v' fhirokim plajfhu savit, ves v' miflih, ali dremoten se mi je sdel: je bil malo besedi, pa modrih, in vfiga fposhtovanja vreden. Ob tistim zhafu fim fkerbno ogledoval vratarjov hram, in vidil podobe svetih puhavnikov v' branji, v' premifhjevanji, in molitvi. Tudi njegove bukve fim ogledoval: te fo bile od boshjiga fposnanja, od ljubesni, shivlenja, in terplenja Jefusoviga; od nizhemurnosti sveta; od vezhnosti.

Vratar je sopet fhel f. Samoto popraflhat, zhe fimem do nje? Ona mi je po njem odgovorila: Zhe savolj svelizhanja fvoje dufhe do mene shelifh, ti je dopufhe-

no; zhe imafh pa kaj nepotrebniga govoriti, te ne bom poflufhala. Svetoshelja je nameti mene odgovorila, de le savoljo svelizhanja fvoje duſhe ſhelim s' njo govoriti. Na to refnizhno prizhevanje fim bil notri ſpuſhen. — Jeſt fim prej menil, de je ſ. Samota obifkovanja drusih ſheljna ſi ferze polajſhati t' kakim veſelim pogovoram, pa ni ref, in potlej fim ſposnal, kako rada je od vſiga nepotrebniga odlozhena.

ſ. Samota je bila takrat v' molitvi, vender is ljabetesni do moje duſhe je to ſveto delo odloſhila. Pervo njeno vpraſhanje je tobilo: Kaj od mene ſhelifh? ſim ji odgovoril: ſhelim od tebe ſvediti, kakſhin de morem biti, in kaj ſtoriti de vreden poſtanem pred kralja Refnizeiti, in mu fluſhiti. Ona mi je odgovorila: Kar ſhelifh od mene ſvediti, preſliuroko ſega, in tudi moj majhen um preſeſhe; le malo ti bom povedala, drugo boſh od modrejſhilih ſvedil; kar boſh pa od mene in od drusih dobriga, in ſvetiga ſvedil, ſveſto dopolnuj: ne bodi enak laſinjivo bogabojezhim duſham, ktire

fo viditi fofebnih naukov lazhne, in fvojiga shivljenja nikolj ne poboljšhajo.

I. Narpervo ti fvetujem, kar fim fi fama svolila: Lozhi fe od vfiga nepotrebniga, od nepokojniga fhuma fveta, od lenih in nizhemurnih ljudi: premaguj radovednoft prasnih noviz, in vse kar tvoje ferze moti in sapelinje. Zhe mene ne poslufhafh, bofh smoteno, in merslo duſho najdel, bofh febe posabil, in flabo shivel.

II. Koljker je mozh pomanjſhuj pofvetne fkerbí. Bodi fzer priden in poterpeſhljiv v' poſhtenih opravkih fvojiga ſtanu; ſakaj ni bogabojezhnoſti bres ſveſtiga ſpolnovanja fvojih dolſhnoſt: pa ne bodi prefilniga, ali nepokojniga ferza; to bi te odvrazhevalo od potrebne ſluſhbe boſhje, in od fofebniga opravila fvojiga ſvelizhanja. Ne vtikuj ſe v' vse rezhi, ne obkladaj ferza s' nepotrebnimi fkerbmi, fzer ſi smoto, mersloto, jeso, prepir, in doſti hudiga nakopavafh, in bofh flab ſluſhabnik boſhji.

III. Zhe to delafh, bofh imel perpravno duſho preniſhljevati, moliti, in Bogu ſluſhiti. Premiſhluj rasodete refuize: pre-

mishljevanje naj bo vsakdanji kruh tvoje duše; le tako boš is ferza molil, in boš ušlihan: boš hudobijo greha sposnal, in se ga varoval; mofiko se boš vojskoval soper skušnjave, in oné te ne bodo premogle.

IV. Nikolj se ne utruđi dobro delati; nikolj ne misli: sadoſti bogabojezhe shivim. Tudi v'obilnosti dobrih del, bodi ponishen, nikolj se s' njimi ne hvali, bodi smiraj lazhen dobrih del, smiraj ſi persadevaj se zheldalje bolj poſvezhevati: v'tim bodi ſtanovitén, in ti bo dobro. — Sđaj pojđi v' miru.

Sveti Samoti ſim se ponishno perklonil, se lepo sahvallil sa prejete nauke, in rekel: S' boshjo pomozhjo bom po njih shivel. Komaj ſim is njene hiſhe ſhel, je vratar sa menoſ saklenil. Preden ſim od onđod ſhel, ſim hotel kraj ogledovati, ker mi je slo dopadel. Vſe tiho, in ſamotno je biſo; lepo ſeſene dreveſa, perſjudne ſenza, in vſe je vabiſo Boga v' ſamoti hvaliti. Sem in tje hodijoſh, ſim vidil kako podobo ſvetih puſhavnikov, kakor ſ. Janesa kerſtnika, ſ. Antona, ſ. Pavla, in druih. Deſilih ſo

bite to mertve podobe, so me vendar užijale, in opominjale moliti, premišljevati, se pokoriti, in Boga hvaliti. Ako bi mi bilo dopuščeno, bi bil v' tisti lepš' samoti ostan. Grosno mi je dopadla, ptize so lepo pelje, bistre vodize so tekle, vse je bilo prijetno, drugi paradish je ondi bil. Pa Angel me je klizal, in potlej rekel: Pojdi, in ne sposabi se, de moreš tje s. Zhištomifel obiskati, in potlej pred kralja iti, ako boš vreden snajden.

Komaj me je Angel odtergal. Gremo: Svetoshelja je pred namáfhla, jest pa sim sraven Angela hodil, ker sim shel del dosti svediti od njega. Ponishno sim ga profil: Ljubi Angel povej mi: Sakaj je bil vratar v' shirokim plajshu savit? Komaj sim mu ózhí vidil; ves dremoten je bil, ali v' mislih: ne vem prav, zhe je možhka ali shenska. Angel mi je tako odgovoril: Vrtar s. Samote se Premishljevanje imenuje: on je smiraj v' mislih, sa to je viditi dremoten, desilih ni; on je v' shirokim plajshu savit, in komaj vidi kam gre, ker se boji smoten, ali rasmishljen biti. Sve-

ti vratar Premišljevanje veliko pomaga f. Samoti, de ona v' tihoti s' Bogam sdrushena, lohka, in veselo shivi: kako bi mogla od vsih odlozhena preštati bres Premišljevanja? Pa tudi ona je njemu potrebna. Samota mu daja zhaš in mogožnost svete rezhi premišljevati: eden drusimu sta potrebna.

Angelu sim odgovoril: Tvoj nauk mi slo dopade; vender se mi zhudno sdi, de je Premišljevanje vratar f. Samote; kako more premišljevati, pa tudi odpirati, in sapirati? Angel me je uzhil: Ne zhudi se nad tim; Premišljevanje je s' Bogam smiraj sdrushenu, in bres smote svojo flushbo opravlja. Tudi drugi bogabojezhi so taki, s' rokami delajo, ferze pa v' Boga imajo. Nikar pa ne misli, de ima vratar Premišljevanje dosti dela savolj svoje flushbe. Prebivavzi tiga svetiga mesta so she nauzheni, in mu niso nadleshni; prebivavzi uniga mesta ga sanizhujejo, le, zhe se kdo spreoberne, ga obishe, pa tih je silno malo.

Angel boshji, she dvoje shelim sve-

diti: Kako f. Samota more od vsih ljudi odlozlena veselo shiveti? Tudi, od kod ima ona to visoko uzhenost? Angel mi je tako odgovoril: S. Samota, ako lih od drusih odlozlena, je smiraj vesela, ker je Bog nje veselje. Ona premishluje ljubesniviga Boga, usmiljeniga Odreshenika, nebesliko kraljestvo, in smiraj hrepeni po pevednih dobrotah: vest ji prizhuje, de bo preseljena v'vezhne dobrote, in lih sa to shivi veselo. Kdor je v' svet saljubljen, ni nikolj mirniga serza, ker svet, morju enak, ni nikolj stanoviten. Kdor svet ljubi, hrepeni po njegovih dobrotah, le svetá veselja ishe, pa ga ne najde; sa to je smiraj nepokojin in shalosten. Kdor se samote pervadi, na de Boga in njegov mir. Tak je, ko zhlovek, ktiri ob rasdrashenim morju na terdni skali bres vsiga strahu sedí, ker serditi valovi do njega ne morejo.

Sdaj ti bom drugo vprashanje odgovoril. S. Samota, ktiro si obiskal, je slo uzhena, ker od nepokojniga svetá odlozlena, ljubi in premishluje Boga. Ona sa drugo ne skerbi, ko Boga zhedalje sposna-

ti, in sebe zhedalje bolj po svetiti. Ker ona ne sheli drusiga, vedno profi sa obilnishi gnado, in je uflifhana, ker is shiljne dushe profi. Kdor med ihumezho i no-shizo rad shivi, ima lahko samotno duslo. Kdor je v'prasuih pogovorih, v'igrah, v'no-rostih, je neperpravljen f. Duba postufhati, tudi ga is ferza ne profi, ker nima duba molitve, in ne ve koliko je gnade boshje potreben. Ni malo modrijanov, ktirim je fkoraj vel svet snan, veliko vedo, kar je od sveta; pa ne, kar k'svelizhanju potrebujejo. — Zhe ne morefh od drusih odlozhen shiveti, faj se s'ferzam od sveta lozhi, odpravi vse nepotrebne fkerbi, bodi rad doma, in kolikor je mogozhe f. Samoto posnemaj.

O sveti Angel! fim mu rekel, te sahvalim, ki me lepo uzhish. Sdaj shelim do f. Zhiftomifli, ktiro morem obifkati, in de tudi od nje odpravljen, greni pred kralja Refnize, Angel mi je rekel: Prav govorish; Svetoshelja je she fhla tvoj prihod ji napovedat.

Feliks obiške f. Zhiftomifel.

Grem v' drushbi Angela sa Svetoshelje f. Zhiftomifel obiskat. Svetoshelja je bila ihla profit me v' hiho spultiti, pa mi je naproti pertekla, in lih per vratih vítavila, rekozh: S. Zhiftomifel ima sdaj folebno opravilo, in je rekla, tukaj pozhakati. Angel mi pravi: Ta sveta gospa je v' svojih opravkih slo fkerbna, in lih sa to pozhafna. Ona vsaki misli, ali besedi ne verjame; vsako mislizo, ali besedo, ali delo fkerbi ravnati po zhifti volji boshji: sa to je pozhafna. Ona tudi febi prenaglo ne verjame: sa to ima per febi modre svetovavze, moshke in shenke: nar imenitnisthi so tí, Strah boshji, Molitev, Ponishnost, in druge.

Ljubi Feliks! ti svetujem ob tim zhafu dobro premisliti, zhe je tvoje serze ravno pred Bogam, in kako moresh f. Zhiftomifli pravizhno odgovorjati: ne sanahaj se v' svojo pravizhnost, sakaj ona je ihno rasvetljena. Jest sim szer Angela molzhé postufhal, in is spofhtovanja nam

nisim odgovorjal, vendar sim ménil: Tíga nauka nisim potreben; upam de je moja volja dobra, in misel ravna le Boga ískati. Prej sim bil omamljen, dokler sim po fli-roki poti hodil, in v' golufnim mestu bil, sdaj pa ne: f. Poklizu sim bil pokoren, Radovednosti in Svojojubesni sim dal flovó, po voski poti sim bil stanoviten, sdaj po zhisti refuizi mislim in shivim; sakaj se bom sprafheval? Tako sim is slabosti, ali bolj rezhi, is fkrivniga napuha mislil, pa kmalo sim sposnal, de je neumno in nevarno se v' svojo pravizhnost sanafhati. Ref ni zhloveka popolnomia zhistiga pred Bogam: tudi pravizhen je beshjiga usmiljenja potreben, ker tudi v'njem Bog dofti slabiga najde.

Dolgo sim per vratih zhakal: Svetoshelja je ko na sherjavzi stala, smiraj je hila v' fkerbi. Kadar je saflifhala de f. Zhiftomifel po meni prafha, mi je hitela povedati, de smem pred njo. Pred f. Zhiftomifel grem, se ji ponishno perklonim, in jo pozhaftim. Oua mi je prijasno ogovorila, in vprafhala: Is kakfniga naména

pred mogozhniga kralja Refnize shelish? Sim ji odgovoril: Samo njega sposnati, moliti, in mu flushiti. Sakaj, me dalje vprafha, ga shelish sposnati, moliti, in mu flushiti? Odgovorim: Vezhno plazhilo sadobiti. Tedaj, pravi, ga ishesh savolj febe, savoij svojiga dobizhka, ne savolj njegove zhashtí, in is zhishte ljubesni do njega: ako bi povrazhila ne upal, bi mu ne hotel flushiti. Tim besedam nisim vedil kaj odgovoriti, pa Svetoshelja, od Angela nauzhena, mi je nauho tiho pravila, kako ji odgovoriti: Sim djal: Vezhno plazhilo shelim sa to, de bi Boga hvalil, in od njega, ktiriga ljubim, nikdar odlozhen ne bil. S. Zhiftomifel je dobro vedila od kod je moj odgovor, se mi je pomusala, in rekla: O zhloveshki otrozi! Kdaj bote popolnoma po volji boshji? Vem, perpusheno je Bogu flushiti savolj vezhniga plazhila, pa popolnisthi bi bilo mu in zhishte ljubesni flushiti.

Sopet me je vprafhala: Koljko si shalosten svoje popreshue smote? Slo sim shalosten, sim odgovoril. Sakaj si shalosten?

Ker je bilo to, sim rekel, Bogu soperno, Kakšno je tvoje serze, kadar ti kdo kri-
sizo stori, in s' njo tudi Boga rasshali? Sim
odgovoril: Shalujem, ker je Bog rassh' en.
Sakaj ozhitno delash, kar ti Bog sapove
ozhitno delati? Sa to, sim rekel, de je on
moljen. Nikolj svoje hvate ne ishesh? Ni-
kolj, sim odgovoril. S. Zhiftomifel je
ravno v' me gledala, in mi rekla: Feliks!
Feliks! bosh kmalo vidil in sposnal, zhe
si resuizo govoril. Dober fluslabnik boshji
bi bil, ako bi shivel, kakor si govoril, pa
se bojim, de so tvoje dobre dela f' slabini
nam shane. Ti s'zer si se Svojoj ljuhe s-
ni predn si na to goro shel, odpovedal,
vender menim, je she nekaj njeniga skriti-
ga strupa v' tvojim serzu. Zhe se tiga ne
bojish, in se v' svojo pravizhnost sanashash,
se ne sposnash, ker te napuh gospoduje.
To se je meni zhudno in neverjetno sde-
lo, ker sim menil is ravniga serza Boga
iskati.

S. Zhiftomifel mi je rekla: Ti pre-
malo sposnash svojiga skrivniga serza: te
bom preprizhala, le pojdi s' menoj. Vef

sim se trefel pred to rasvetljeno gospo, vendar ni bilo drugazhi, sim mogel sa njo iti v' sgornji hram, in sim ostermel. Njega stene so bile is zhiste glashovne, strop lih tako, kakor pod jasnim nebam sim bil, solnze je bilo filno svetlo, take svetlobe, in taziga zhistiga dneva nikolj nisim vidil. Vse kosti so v' meni trepetale, serze se mi je hotlo od veliziga straha raspozniti, vse je po meni shumelo; komaj sim po konzju stal. Angel in Svetoshelja sta bila per meni, in mi serzhnost dajala, pa malo mi je pomagala, ker sim se slo bal; in nisim vedil kakihna bo s' menoj.

S. Zhiftomifel me je postavila pred podobo vezhne refnize in modrosti Jesufa; is njegovih ozhi so shli sharki svetlejshi od solnzhnih; ti so mi skosi serze sijali, in so ozhitno kasali, kakshno de je. O strah! je ona savpila, komaj tretji del tvojiga serza je zhift po volji boshji, drugo je tamno, gerdo, in polno slabost. Svetoshelja se je zhudila, in se savolj mene framovala: Angelu je to bilo vfhezha, ne de sim slab bil, ampak de sim bil ponishan savolj svoje po-

prejšnje neumne hvale: upal sem v' svojo pravizhnost; takrat sem od framote le v' tla gledal.

Nobeniga isgovora ni bilo; menil sem še, da pred v'ligavednim in pravizhnim sodnikom stojim. V'ef oframoten, ponishan, preprizhan, in prestrašen sem svoj grehni napuh spoznal, in ga milo obshaloval. Pred podobo ufmiljeniga Jesufa sem pokteknil, ponishno in gorezhe ga profil me ozhifiti: dolgo sem molil, petire rane Jesufove kufheval, in obljubil ponishnisthi biti, in ne vezh v' svojo pravizhnost upati. S. Zhiftomifel mi je rekla: Sdaj vidish svoje velike slabosti, sdaj spoznash svoje fkrito hudobijo; ne obupaj sa to, pa tudi nikdar vezh v' febe ne upaj, upaj v' nefkonzhno milosti boshjo, vedno profi sa gnado, in si fkerbno persadevaj v' dobrina rasti. Potlej perstavi: Ti bi bil nevreden pred kralja Refnize iti, ker pa si s' Svetosheljo prishel, in ona sa te profi, ti je dopustheno. Od veliziga strahu, in framoshjivosti nisim vedil, kaj si Zhiftomifli odgovoriti; tudi sem posabil od nje slovo vseti,

in se ji sahvaliti. Svetoshelja je to namešči meni opravila, in potlej sa menoj fhla.

Kadar fim bil is te svete hifhe fhel, fim Angela vprafhal: Sakaj me je f. Zhi-ftomifel tako n tanko sprafhevala, in viditi hotla moje ferze? Angel mi je odgovoril: Njena velika fkerh naj ti bo nauk, in v' svelizhanje. Ako bi bil bres laftrniga fposnanja pred kralja Refnize fhel, bi bilo to bres vfiga prida. Kdor v' svojo pravizhnost upa, méni de nizb ne potrebuje, ni ponifen, in se ne poboljha. Kar je zhiſto folnze flepim, to je zhiſta refniza prevsetnim duſham. Napuh oflepí zhloveka, in on is te flepote vſe nauke ſametuje, ker ſebe kriviga ne ſposna, ali ſvoje ſlaboſti iſgovarja. Jeſuf vezhna refniza je fkerbno uzhl, pa njegovi ſveti nauki ſo bili svelizhanſki le ponishaim, prevsetnim pa ſo bili ſanizhljivi, in nepridni. Sdaj ſi vidil ſvoje velike ſlaboſti, ſi ſposnal de vſe tvoje dela niſo bile is zhiſtiga naména Bogu dopaſti; torej ſe ponishaj.

Tudi te opomnim varovati ſe naſtave,

v' ktiro lahko pridejo malo ponishne dufhe. Ti si bil sadershutih ozhi, dokler si po fhiroki poti hodil, in v' голу nitu meftu bil: potlej si svojo smoto shal tino fposnal, in si menil, de je tvoj ferze popolnoma zhi-fto, pa f. Zhi-fto tufel te je pregrizhala in ponishala: sdaj bolj od prej fposnash, pa fne le premalo, in si vezhniga fposnanja potreben. Toraj, do' ker bofh na svet ti si persadevaj zhedaje bolj in bolj febe fposnovati, vender miffi, de fe nikolj popolnoma ne fposnash: to popolnoma fposnanie bo le pred vfigavednim fodnikom Jefufam. Kdor je premalo ponishen, tiga ne ve; sato pride v' sadergo hudizhevo, in v' nevednosti oftane. Ti bodi zhedalje ponishniffi, in tako fe perpravljij pred kralja Refnize iti, njega poflufhati in vbogati.

Kadar fim to govor'enje saufihal, fim fe Angelu sahvalit, ki me je uzhil, ker fim fposnal potrebo lafhniga fposnanja, in vedniga ozhifhevanja. Ref, bres tiga ni niza dobriga: zhlovek je fvojim ozhém morder, vender neumen; ima vffhefa, in ne fiffi prav; ima ozhi, pa ne vidi; ima ufa,

pa je sadershan. Lih sa to je vse narobe na svetu; grešniki sovrashijo stvarjenje, slepi sanizhujejo nauke, lakomniki ne posnajo pravize, eden drusimu ozhitajo grehe, v'ktirih so sami sapopadeni. To premisljajozh, sim se s'okal, ozhi v'nebo vsdignil, in djul: O Gospod! kdo je zhift pred teboj? menil sim is zhifte ljubesni do tebe, t'ke iskati, pa ni bilo ref. Ozhishuj me zhedalje bolj in bolj, in ozhisti me, de s'avershen ne bom. — Kadar sim odinolit, gremo v'fi trije pred hifho kralja Refnize.

Feliks gre pred kralja Refnize.

S. Zhiftomifel me je toliko ponishala, in prestrashila, in toliko sim bil svoje velike nevrednosti preprizhan, de bi ne bil nikoli shel pred krala Refnize, ako bi me Svetoshelja in tudi Angel ne bila permorala. Tudi sta mi rekla; Lih sa to, ker svojo veliko nevrednost ponishno sposnash, bolj upno pojdi pred usmiljeniga kralja; sakaj le ponishnost zhloveka

perpravljaja refnizo poflufhati, refnizi fe vdati, in vse po volji boshji delati: le ponishnost uzhi zhloveka is ferza profiti, in vse potrebne gnade fprofiti. „Sposnana, in obshalovana revrednost je kralju vfhez, in ti bo milofljivo persanesel.

Te befede fo mi ferzhnost dale, fhel fim s' njima v' kraljevo hifho, pa ves fim fe trefel: vfa hifha je bila polna fvetih flushabnikov; pa vender nobeden mi ni pred kralja branil, ker fim imel perpushe- nje od f. „Samote in od f. Zhiftomifli. Ne morem povedati kaj fim v' kraljovi hifhi vidil; vse je bilo lepo, zhudno, neisrezheno. Kadar fim bil v' sgorui hram prifhel, kjer kralj svojo zhast rasodeva, in nauke vezhniga svelizhanja daja, fim oftermel: prezhudno fvetlobo fim nad njim, in okolj njega vidil, ko' bi bilo nebo od- perto, in boshja zhast rasodeta: moje ozhi fo oflabele, moje ferze je terpetalo, in moja dufha se je ponishala. Patriarhi, preroki, papeshi, fhkofje, zefarji, kralji, in mogozhni fvetá fo pred njim bili odkriti, ponishni, in fo fkerbno poflufhali njego-

ve besede, besede vezhne modrosti, refnize, in svelizhanja.

Svetoshelja je po imenitnim flushabniku kralja Refnize ponishno profila me pred se spustiti, kar je tudi dosegla. On me je ljubesnivo sprejel. Preden sim pred njegovi zhaftiti sedesh preshel, sim se mu trikrat ponishno preklonil, pa moja dusha je bila ponishnisthi od mojiga telefa. Njegove usmiljenje ozhi, so me prijasno gledale, njegova dobroti mi je upanje dajala, vendar sim se slo bal, ker sim svojo nevrednost vedil. Ne morem njegove lepote sadofti dopovedati; zhe sim ga skerbnisthi ogledoval, in premishljeval, zhaftitisthi, lepsthi, in ljubesnivisthi se mi je sdel. Moje besede so slabeji od mojih misel, pa tudi moje misli so nisheji od njegove prezhudne zhafti. Vse je bilo na njem viditi, svetost, modrost, praviza, milost, in vse, kar dobro dusho prevsame, kar jo s' sposh-tovanjem in ljubesnijo napolnuje.‡

Nikdar se ga nisim mogel nagledati: moja dusha desilih nasitena, ga je bila she lazna; she sim menil v' nebesih biti, in

boshjo zhaft vshivati. She nekaj moram povedati ud njegove neisrezhene lepote, in zhafti. Njegov obras se je svetil ko solnze, pa she svetleji od solnza je bil, kadar je v' svoji nar vezhi svetlobi: njegove ozhi bistrice in mile, so bile ko sgoduja daniza: njegovo oblazhilo je bilo preslahitno, krona njegove glave is predrasiga nesnaniga blaga: kraljeva paliza polna shlahitnih kamenov, vse je bilo prezhudno, in nesapopadljivo; zhaft v'fih kraljov svetá je memo njegove zhafti temna senza: lih sa to so bili ponishni, in odkriti pred njim.

She nekaj moram povedati od njegovi-ga zhadniga fedesha. Sedesh, na ktirim je oblastno sedel, je bil visok, in is zhi tiga slata, dragi shlahitni kameni so bili v' njem, in ti so grosno svetili, in tudi tamno nozh rasvetlé; vse drugo je osnanova o njegovo nesapopadljivo modrost, zhaft in oblast. Pod njegovim prezhudnim fedesh am je bil svet, in na njem so bili sapishani shtirje deli svetá, Europa, Asija, Afrika, Amerika. Podoba svetá je bila s'temi be edami prepreshena, Resniza — Lash —

Praviza — Golufija. Vie to je bilo mojemu slabemu umu skrivno: zhudno se mi je sdelo, tiho sim pretalčjeval, pa razumeti nisim mogel. Sim bil ravno tak, ko otrok na samoti rojen, in v' kraljevo hišo prenesen.

K' Svetoshelji sim se obernal, in ji tiho djal: Njegova zlast mene nevredniga zhloveka ponishuje, pa njegova dobrota me ferzhniga dela: moja dusha ga neisrezheno spolhtuje, pa tudi po njem silno brepeni, in sheli kako besedo is njegovih ust slifhati. Kaj ti pravish, smem s' njim govoriti? Svetoshelja mi je tiho odgovorila: On je neisrezheno usmiljen, rad te bo poslufhal, in uzhil. Takrat sim blišej stopil, in mu ponishno rekel: O mogozhni kralj! jest nisim vreden f' teboj govoriti; nar pravizhnifhe ljudje te spolhtujejo; in pred teboj se ponishujejo, veliko bolj jest nevredni zhlovek: profim te vendar mi dobrotljivo povedati, kako svojo dusho svelizhati? On mi je odgovoril: Shivi po vsih sapovedih in po naukih katolfske zerkve is ljubesni do Boga. K' temu je tro-

je potrebno, zhišt nauk, gnada boshja, dobra vest. Nauki Jesufovi te uzhé, gnada te rasvetlí, in ti pomaga, in tako imalš pravizhno vest vse delati po volji boshji. — Kaj mi pomaga v' ljubesni boshji rasti? To ti pomaga, mi je rekel, febe in vse vidne rezlí sveto sanizhevati. Lahko bošh febe, in vidne stvarí sveto sanizheval, zhe premišh-ljuješh námen svojiga vstvarjenja, svetost, milost, pravizo, vřigavednost boshjo, in smiraj po nebeskkih dobrotah hrepenišh. — Potrebno je to, řim mu djal, pa řim slab, mlazhen, in nestanoviten. On rezhe meni: Ravno sa to premišhluj, moli, bodi poni-shen, in v' milost boshjo upaj. — Svét je poln saderg, in nastav, řim mu dalje govoril, došti řkushnjav je nevidnih, ješt pa slab in neveden: Kako bom Bogu stanovitno flushil? On mi je odgovoril tako: V' řtra-hu in v' upanji bodi vse dní svojiga shivlje-nja, neprenehama delaj dobro, in upaj v' Boga. Tako so vsi řvetniki shiveli in shi-ve. Zhe se premalo bojíšh, premišhluj řmert, řodbo, in vezhno pogubljenje; tudi svoje velike slabosti, in grehe: zhe se prevezh

bojiſh, premišluj miloſt boſhjo, ljubeſen in rane Jeſuſove. Nikolj ſe toliko ne boj, de bi obupal; nikolj toliko ne upaj, de bi bil bres ſtrahu. Strah boſhji naj te povſod ſpremlja, ſmiraj imaj pred ozhni vſi-gamogozlniga Boga, in krیشانiga Odreſhe-nika; ſhivi vſaki dan, ko bi vſaki dan umre-ti mogel, bodi ſmiraj perpravljjen pred ſodbo boſhjo iti, de, zhe bo lih ſmert nag-la, bo frezhna, in boſh uſmiljeno ſodbo od Jeſuſa ſaſliſhal.

Ti nauki vezhne modroſti, in reſnice ſo bili moji duſhi v' veliko pomozh, v' ſer-zu ſim ſoſebno mozh, in veſelje zhutil: ve-liko vezh bi bil s' modrim, in uſmiljenim kraljam govoril, pa is ſpoſhtovanja do nje-ga niſim. On je moje miſli vidil, ſa to mi je djal: Pojdi, in obikaj moje bogabo-jezhe ſluſhabnike, de ſe modroſti, in boſhje ſluſhbe nauzhifh; kar te bodo oni s' ſgle-dam, in s' beſedo uzhili, te jeſt uzhim; kar ti bodo ſapovedovali, ti jeſt ſapovedujem; kar ti bodo prepovedovali, ti jeſt prepove-dujem: po njih ſgledih, in naukil ſkerbno ſhivi vſe dni ſvojiga ſhivljenja, in boſh ſve

Izhan. Pojdi v' miru: vedna fkerb naj ti bo Bogu s' zhistim ferzam flushiti, in is go-rezhe ljubeshni do njega blishnimu v' nebesa pomagati. S' ponishno dusho, in ponishnim telefam fim mogozhniga kralja pozha-ftil: tudi fim flovo vsel od njegovih boga-bojezhnih flushabnikov, in fhel.

Kadar fim bil is kraljeve hifhe fhel, fim Angelu djal: Nikolj nifim take zha-fti vidil; zhaft vsih kraljov, in zefarjov je znemo njegove ko blato, Salomon, ménim, ni bil njemu enak v' zhafti in modrofti: li-tha kralja Refnize je njegove vifokosti vredna, ona je podoba nebeshkiga kraljestva, kakor je on podoba nebeshkiga kralja. Uzhenzi na gori fo bili neisrezheno vefeli, kadar fo Jesufovo zhaft vidili; jest tudi fim nesa-popadljivo vefel, ker fim vidil zhaft kralja Refnize: tiga ne bom nikdar posabil. Angel mi je odgovoril: Vefel fim tvoji-ga vefelja, pa pomifli, zhe je to kar si sdaj vidil, lepo, koliko pa lepshi je v' ne-besh? Tam gori bosh nasiten s' boshjo zhaftjo, in bosh v' neismerjenih, pa zhesna-tornih vefeljih vekomoj, zhe tukaj stanovit-

no flushih Bogu. Jesuf je svojim uzhen-
zam nekaj svoje zhafti rasodel jih serzhne
storiti, vse terpeti sa njegovo ime is upa-
nja prihodniga plazhila; tudi ti bodi ser-
zhen v' terplenji, in Bogu sveft, de v' nje-
govo zhaft, in veselje pridefh. Terplenje
sdajniga shivlenja je nizh memo nebeslike
zhafti, ktiro je Bog tim obljubil, in jo bo
dal, ktiri njemu is ljubeshni svefto flushijo.
Imaj smiraj svoje misli v' nebesih, in bosh
na semlji sveto shivel, in nobena skušnjava
va te ne bo omogla.

Ljubi Angel, te sahvalim sa te svete
nauke, in te ponishno profim mi poveda-
ti: Sakaj kralj Refnize sedí nad svétam:
in sakaj fo na njem sem in tje te besede
sapifane: Refniza — Lash — Pravi-
za — Golufija? Angel mi je odgovo-
ril: Kralj Refnize nad svétam sedí, ker
je on gospodar vsiga, in vse je njemu pod-
versheno: zhe se lih svét premenjuje, in
obrazhuje, ne more kralja nemirniga, ali
premenljiviga storiti. — Besede na shirjavi
svetá sem in tje sapifane, in skoraj prepre-
thene, pomenijo, de po vsim svetu je do-

bro f' flabim, in flabo s' dobrim namefhan-
no; vender dobro in flabo, pravizhni in
nepravizhni fo pod njim, in po njegovo
oblastjo: vfaki bo prejel po svojih dobrih,
ali hudih delih. Tudi foverashniki refnize,
in fvetofci bodo po Refnizi fojeni in ob-
fojeni: bogabojezhni pa, ki fe pohujfhati ne
dado, bodo po Refnizi vezhno plazhilo
prejeli. To te uzhi v' fveti veri, in v' vfm
dobrim stanoviten biti, ker dobri in hudi
bodo previzhno fojeni, in njih plazhilo, do-
bro ali hudo bo vekomaj oftalo.

Angel mi je potlej rekel: She dofti
morefh obhoditi, in veliko bogabojezhnih
flushabnikov tiga mogozhniga kralja obifka-
ti, kakor fi is njegovih uft flifhal; tedaj
hiti s' nama. Svetoshelja fe je oglafila,
rekozh: Meni fe dobro sdi narprej Strah
boshji obifkati, ker je on sazhetik vfliga
dobriga. Angel, in tudi jefi fva bila ve-
fela befedi Svetoshelje, in fmo fbli.

Feliks obišhe Strah boshji.

Svetoshelja me je sa roko prijela, rekozh: Hiti s' menoj Strah boshji obiskat; sakaj on ti bo došti potrebnih naukov dal. Angel me je tudi slo perganzal. Ješt sim jima odgpvoril: Rad grem do njega, ker on je sazhetik vsiga dobriga.

Is kraljeviga dvorisha gremo v' blishni vert, v' kterim nizeh lepiga ni bilo; vse je bilo snedeno, goló, nerodovitno: tudi drevesa so bile suhe. Vertnar je pod suhim drevesam v' nar buji vrozhini shalošten felal; njegove ozhi bo hile ognju enake, lahe ko mu po konzuh stali od veliziga strahu; njegovi obras je bil moker od folsa, in prepaden od velike shalošti; le sdihoval je, rekozh: Moji veliki grehi me bodo na vekomaj pogubili, ni vezh upanja, ni vezh miloti, ni vezh odpusthanja sa-me; vekomaj bun pogubljen: veliko taziga je govoril. Tazhovek se mi je grosno snilil, in is ferza sim se nad njim sjokal. Angela sim vprashla: Je to Strah boshji, od kteriga si prail? Angel mi je odgovoril: Ti malo

vefh; to ni Strah boshji, in tudi strahu boshjiga praviga nima: to je Obupanje, in gorje njemu, zhe ga is ferza ne preshene. Silno teskho sa tak zhlovek poboljsha, ker njegovo ferze je od hudizha smoteno. On v' boshjo milost ne upa, in neumno meni, de mu ni vezh usmiljenja kako se bo spokoril? Kadarkolj ga dobra misel, ali uzhenik perganja se poboljshati, in dobro delati, on té svete nauke odganja, rekozh: Sakaj bom molil, se postil, se premagoval, ker mi nizh ne pomaga: Ti se takih shkodljivih misel skerbno varuj, bej se Boga, pa nikolj ne obupaj. Obupane je pogubilo Kajna, Judesha, in veliko drusih.

Kadar sim besede Angela saflishal, sim Boga profil smotenimu vertnarju upatje dati, in me shkodliviga obupanja varoviti. Potlei smo shli v' drug vert, ktiri je bil lepshi od perviga, vender neperljuden. Séli, roshe, in drevesa so bile od hude vrozhine oparjene: vertnar je bil ves v' mshh, in v' shalosti; gledal je v'tla, in tako govornih: Grosno se vsigamogozhniga Boga bojim;

v' njegovi oblasti je moja dušha, telo, in vse: gorjé meni, zhe se ne poboljšham; vekomaj bom v' peklu gorel, zhe se ne spokorim: de v' pekel ne pridem, hozhem svoje grehe opustiti, in se spokoriti. N'egovih besedi sim bil vesel, in sim Angelu rekel: Kaj ne, to je *Strahboshji*? Angel mi je odgovoril: Tvoja dušha je s'he premalo rasvetljena: ta zhlovek se s'zer Boga boji, vender nima s'he praviga strahu boshjiga, od ktiriga sim ti prej pravil. On se Boga boji, ne obupa ko uni vertnar, pa se ga ne boji is ljubesni: on veruje, upa tudi, pa ne ljubi. Si flifhal njegove besede; se hozhe poboljšhati, in se spokoriti, pa is ljubesni do sebe, ne is ljubesni do Boga: on sovraši greh, ne sa to, ker je s' njim Boga rasshalil, pa le sa to, ker mu je greh shkodljiv, in ker mu je pogubljenje saflushil. Njegovi strah je od gnade obujen, je dober in pomagljiv, pa ga bres ljubesni ne opravizhi. Njegovi strah se *Sushni* strah imenuje, ktiriga so tudi terdovratni Judje imeli. Ta strah ga napeljuje v' pravo spreobemjane, tudi premaguje hude

dela, ga perganja se pokoriti, pa ferza po-
ponoma ne spreberne. Ako hi se pekla
ne bal; ako bi mu greh flikodljiv ne bil,
bi rad v' svojih grehah shivel. On ne so-
vrashi svojih grehov is ljubesni do pravizh-
nosti, ampak is sgolj strahu, in jih opultiti
hozhe. — Angela fim lepo sahvalil sa ta
potrebni nauk, in fim Boga profil shaloft-
nima vertnarju tudi ljubesen dati.

Gremo tudi is tega verta, in pridemo
v' treziga filno lepiga in veseliga. Zhiste vo-
dize fo po njem in okolj njega tekle, ro-
shize fo bile v' nar vezhi lepoti, in fo slo
prijetno difhale, drevesa fo bile lepo sele-
ne in polne shlahitniga sadja, ptize fo vese-
lo pele, in vse je bilo prijeto. Sem in tje
po lepim vertu v' hladni fenzi fo bili boga-
bojezhi ljudje oboiga spola v' molitvi, in
v' hvali boshji. Eniga is njih je Svetos-
shelja poprafhala: Profim te, mi pove-
dati; Kje je Strahboshji? On je po-
kasal vrata, rekozh: Ondi notri ga bosh
nashla, od koder smo tudi mi prifhli.

Svetoshelja je duri odperla, An-
gel, in jest fva sa ujo fla, in pridemo

v' majhno pa lepo zerkev. Nikolj take nisim vidil: altar je bil is beliga kamna; na desni strani altarja je bila Vera, na levi Upanje, na fredu, pa vishej, Ljubesen: slo lepe podobe so bile. Verh altarja sta bila mezh, in kraljeva paliza: mezh je bil ognjen in strahnan; kraljeva paliza je bila is zhistiga slata, in polna ozhi. Okoli altarja so bili tamni in ruzezhi oblaki, strahno je gromelo in treskalo; vsa zerkev se je tresla od strahnega gromenja, in hudiga treskanja: strele so na vse strani svetale: is altarju so fhli prijetni sharki po zerkvi.

Vse to se mi je prezhudno sdelo, in nisim vedil, kaj pomeni. Kadar sim bil svoje prestraheno ferze nekoliko potolashil, sim bolj na taoko altarogledal. Podoba Vere je le v'nebo gledala, Upanje je ferzhno, pa tudi prijetno po ljudeh gledalo, prijasna Ljubesen je vso nebeshko lepoto imela. Verh tih je bilo s'ognjenimi zherkami sapifano: Is vere se Gospoda bojite; is upanja mu gorezhe flushite: to je Strash boshji.

V' ti prezhudni zerkvi je bilo nekaj bo-

gabojezhili flushabnikov nebeskiga kralja, ktiriga so s' obrasam na tleh ponisbno molili, pred njegovim velizhaftvam trepetali, pa tudi ga veselo hvalili. V' drushbi tih svetih flushabnikov boshjih sim ktezhé molil, in Boga profil, mi svoj strah dobrotljivo dati, kres ktiriga nizh dobriga ni. Kadar sim bil odmolil, in she hotel is zerkve iti, so uni ostali, in Bogu v' zhaft veselo peli. Njih pesem je bila is sto in enajstiga Davidoviga psalma, ktiri se tako perzhne: Blagor zhloveku, ktiri se Gospoda boji, in v' njegovih sapovedih vfo voljo ima. Ne morem vsake besede te svete pesni vediti, pa vem, in nikdar ne bom posabil, de njih lepo petje je bilo ko nebesko petje: she sdaj mi po ushesih stadko shum. Njih lepiga sadershanja ne morem sadofti hvaliti, moshki in shenske so bili angelam podobni: jest sim bil pred njimi, in f'ferzam njih petje spremljal, pa me ni nobeden vidil, ker so bili v' Boga samaknjeni: ferze je od veselja na kvishko sililo, v' meni se je tajalo savolj velike sladnosti, pa tudi ob enim je is veliziga spofhtovanja

trepetalo: gladke, zhudne, nesapopadljive vi-
larije fim zhutil: meni se je terdno sdelo
she v' nebefih biti, in ref nisim mogel ras-
lozhiti, zhe fim bil na semlji, ali prenefhen
v' nebefa. Takrat fim nekaj nebeflikiga ve-
felja okufil, in nekaj sapopadka imel od ti-
ga, kar je Bog perhranal tim, ktiri se njega
is ljubesni bojé.

Dolgo in rad fim fzer bil v'vefeli drush-
bi tih fvetih flushabnikov boshjih, vender
fim shelel is zerkve iti Angela poprafha-
ti, kaj vse pomeni, kar fim vidil. Komaj
fim bil is zerkve fim ga ponishno profil,
mi raslagati prezhudne rezhi, ktire fim vi-
dil. Svetoshelja ga je tudi profila me
uzhiti Angel mi je ljubesnivo odgovoril:
Ne potrebujem toliko proflinja; rad ti bom
raslagal, kar si v' zerkvi vidil, de fveti
Strash boshji v' tebi prebiva, sakaj on
je nar potrebnifhi: on je sazhetik vfiga do-
briga, je nar vifhi dar Narvifhiga, in bla-
gor zhloveku, ktirimu je dan. — Poflu-
fhaj.

Altar pomeni ozhitno boshjo flushbo,
ktiro vfaki zhlovek more Bogu fkasovati.

Strahu boshjiga ni v'zhloveku, ktiri nozhe Boga ozhitno moliti, ali unajno boshjo flushbo sanizhuje, ali se per nji nozhe bogabojezhe sadershati. Bres unanje boshje flushbe bi vera opefhala, in vsa bogabojezhnost sginila, pa ta ozhitna boshja flushba more biti is zhiste dushe; lih to pomeni Altar is beliga kamna. Unanja in notranja boshja flushba, ali zheshenje more biti sdrusheno, in se more is-hajati is prave Vere, is terdniga Upanja, in is gorezhe Ljubesni: sa to je troje na Altarju. Zhe ozhitna boshja flushba ni taka, ni refnizhna, je hinavfka: mara Bog sa hinavfko flushbo hudobnih. Kaj je Bogu daroval, pa ker je bil hudobniga ferza, Bog ni imel dopadajenja do njegovih darov. Si vidil bogabojezhe v' zerkvi? oni so Boga s'vneto dusho, in prijetnim glasam klezhó molili, in ti delaj tako.

Vera, ktira je bila na desni Altarja, je le v'nebo gledala, ker je is neba na semljo prifhla. Ona v'nebo gleda, ker vse uzhi le v' Boga stvarnika, in gosпода vsiga verovati: v'nebo gleda ljudi uzhiti posvetno

sanizhevati, nebeskiga kraljestva ifkati, ker so le sa nebefa vftvarjeni: v'nebo gleda, ker ona fama je od Boga, ne pa kar si ljudje neumno smifhlujejo; gorje zhloveku, ktiri spridi rasodeto vero.

Upanje prijasno in ferzhno po ljudeh gleda, jih uzhi veselo in ferzhno Bogu flushiti. Bres refnizhne boshje flushbe ni praviga upanja, in bres upanja ni prave boshje slushbe. Kdor ne upa, ne veruje, in ne ljubi; kdor terdovratno flabo shivi, ne bo dofogel, kar upa. Pravo upanje podpera, in povifhluje zhlovekovo ferze, daja veselje do dobrega, perganja moliti, in fvesto flushiti Bogu.

Ljubesen je med Vere in Upanjam, pa vishej od njih, ker je nar lepfi, in imenitnifhi zhednost, in se is-haja is Vere in is Upanja. Bres Ljubesni je Vera prasna, in Upanje predersno: bres nje ne pomaga ne ufmilenje, ne post, ne molitev, ne kri sa vero prelita. Ljubesen ima neisrezheno lepoto, Bogu je nar prijetnifhi, in bo vekomaj v'nebeskim kraljestvu. Ljubesen je nar lepfi, ker

ona sapopade vero , upanje , pokorshino , vse zhednosti , vse sapovedi , vse dolshnosti , ktiri jo ima.

Vera , Upanje , Ljubesen , to troje si na Altarju vidil : to more sdru-sheno biti , in eno bres drusih ne svelizha , kakor je bilo sgoraj rezheno . Kdor se is Vere Boga boji , mu is Upanja flushi , in is Ljubesni vse sapovedi spolnuje , ta ima pravi Strah boshji , in bo sveli-zhan.

Ognjeni Mezh , ktiriga si verli Al-tarja vidil , pomeni boshjo pravizo , is kti-re neodpufleni grehi ne morejo bres shtra-finge ostati . Slati kraljeva Paliza pome-ni oblast , ktiri se vsaki more podvrezhi Kraljeva Paliza je polna ozhi , in te po-menijo , de Bog vidi vse , dobre in lude ogleduje : boshjim ozheñ , ali boshji vfiga-vednosti ni nizh skritiga , ali perkritiga , ali nesnaniga ; tudi fleherna miselza , ali drugo je Bogu goló , in odkrito . Kdor se njegovi pravizhni , in vfigamogozhni oblasti ne pod-vershe , bo od ognjeniga mezha konzhan .

Strashno gromenje , ktiro si flishal ,

pomeni boshje shugauje nad grešniki, da bi se spokorili, in s' reznizhno pokoro boshji jesi odšli. Strele, ktire is Altarja na vse kraje sveta gredo, pomenijo boshje flibe, ktire si grešniki nakopavajo, in té so bolesni, vojška, kuga, lakota, sapušenje boshje, nagla smert, pogubljenje. Sharki is Altarja svetli in prijasni, pomenijo rasvetljenje boshje, ktiriga so njegovi flushabniki polni.

To je, o Feliks! mi je Angel rekel, kratko raslaganje skrivnih rezhí, ktire si v' zerkvi vidil. Ti Boga moli, in mu flushi po sgledu pravizhnih, in le tako boš svelizhan. Smiraj shivi po besedah na zhudnim Altarju s' ognjenimi zherkami sapisane: Is Vere bojite se Gospoda; is Upanja mu gorezhe flushite: to je Strah boshji. Terdno veruj, serzhno upaj, in gorezhe Bogu flushi, tako se ga prav bojish, in boš v'nebesa shel, kjer le zhista ljubesen gospoduje.

Angel me je she dalje uzhil, rekozh: Strah boshji ti je v' vsem potreben: zhe ga imash, Boga ponishno molish, sa nje-

govo zhaft fkerbifh, bliſhnimu greſhiti s' vſo mozhjo branifh, ſo po boſhji volji tvoje miſli, beſede, in dela, ſi v' dobrim in ludim, per dobrih in ſlabih, v' ſkuſlnjavah, v' pohujſhanji in preganjanji ſtanoviten; tudi ſvoje ſhivljenje raji daſh, ko Boga raſſhaliti. Zhe nimafh boſhjiga ſtrahu, ne moreſh pravizhen biti; ſveti nanki, dobri ſgledi, ſtrah pred ljudmi, in vſe drugo ti bo premaſo, zhe ſe Boga ne bojiſh. Kdor bo tvoje ferze obvaroval, in na ſanim ti ubranil greſhiti, zhe ſe Boga ne bojiſh? Doſti hudiga lahko delaſh, de ljudje ne vedo, pa zhe ſe Boga bojiſh, boſh njegovo prizhnoſt ſpoſhtoval, in bodo, ne le tvoje ozhitne dela, ampak tudi ſkrite, in miſli tvojiga ferza po volji boſhji.

Angelu ſim ſe ſahvalil, ki me je lepo uzhil: potlej ſmo vſi trije ſhli ſkosi ſkrivne vrata, in ſa kraljevo liſho do prebivaliſha ſ. Boga ſluſhnoſti priſhli, jo obiſkat, kakor ſmo ſe ſhe prej bili pogovorili.

Feliks obišče f. Bogaflushnost.

V zerkvi *Strahu* boshjiga je bilo moje ferze zhudno premenjeno, in poboljšano: prej sim imel nad dobrim dopadajenje, potlej poln gorkejših shelja: meni se je sdelo, tudi nemogozhe rezhí lohka delati, in lih sa to sim rad shel f. *Bogaflushnost* obiskat, in se od nje nauzbiti vse delati Bogu v'zhaft.

Pred njeno veliko hišo smo prifšli, pa duri so saperte bile: to me ni malo fkerbelo. *Sim Angela* vprašhal: Sakaj ima *Bogaflushnost*, ki je v sim ljudem nar potrebnishi, duri saklenjene? *She* v'golufnim mestu mi je f. *Pokliz* rekel, de on je svešt flushabnik te f. gospe, de je od nje poslan gresnikov iskat k' pokori. Zhe f. *Bogaflushnost* flushabnikov ishe, sakaj jim do sebe brani? *Angel* mi je odgovoril, in me uzhil tako: *Gospa Bogaflushnost* ima smiraj duri saklenjene, in nobenimu jih ne odpre, zhe *Svetoshelja* ne poterka, ker hozhe le radovoljne flushabnike; sa permorane, ali hinavške ona

ne mara. Tudi veliki grešniki, zhe je issheljnim serzam ishejo, fo od nje prijasno sprejeti: zhe je pa hinavsko ishejo, niso uflifhani. Vrata te svete hifhe se imenujejo Vera, vesha pa Spofhtovanje: bres verniga spofhtovanja je nemogozhe pred f. Bogaflushnostiti. Kdor ima verno spofhtovanje, poshlje Svetosheljo poterkat, in lohko pride v'njeno hifho, kier fo nauzheni Bogu flushiti. Ona ima sveftiga flushabnika Pokliza, od ktiriga si prej govoril: ta hodi po vsim svetu nji flushabnikov iskat s'obljubo vezhniga plazhila. On jih lepo nagovarja, kakor je tudi tebe uzhil isshiroke poti, ali is golufniga mesta na to sveto goro iti: zhe fo f. Poklizu pokorni, in Svetoshelja pred njimi gre, fo ljubesnivo sprejeti, in v'hifhi f. Bogaflushnosti neisrezhene dushne dobrote vshivajo.

Svetoshelja je terdo poterkala, vratariza je bersh odperla, in naf prijasno sprejela. Vratariza je bila slo mlada deklizh; nje lasje fo bili ko slato, nje ozhi ko dve svetli svesdi, oblizhje rudezhi roshizi enako,

framoshljivo oblazhilo is fhkarlata. Jest sim se nad njo slo zhudil, in jo s'vsem spohtovanjam ogledoval. Lih takrat je spreobnjen grefhnik od f. Pokliza spremljan od dalezh prifhel: Svetoshelja je vratarizo profila ga pred f. Bogaflushnost spuštiti, in je bila uflifhana. Vratariza ga je bila vesela, in ga pred svojo gospo spremila.

Mene je slo gnalo svediti, kdo bi vratariza bila; so to sim Angelu rekel: Prosim te mi povedati, kako je ti vratarizi ime, in kakfha de je? Angel mi je odgovoril: Ona se imenuje Gorezhnost: ona je duhovna sestra Svetoshelje: obe ste fofebne boshje prijatelze, in obedve slo vnete sa vse dobro. Vender, sim mu djal, meni se zhudno sdi, de f. Bogaflushnost to mlado vratarizo ima. Ona ni mlada, mi je Angel odgovoril, ampak stareji od vseh shivih ljudi: ona je bila na svetu she ob' zhasu pravizhnik, prerokov in apostelnov. Ona je viditi mlada, ker se nikolj ne postara, nikolj ne pelha, ker nje mozh je od Narvifhiga, nje dusha je ljube-

sen, nje jed je zhaft boshja, in svelizhanje blishniga. She nje lepo ime *G o r e z h n o f t* kashe, kaj de je, in lakshino flushbo opravlja: ona vsa gori od nebeskiga ognja; lih sa to so nje lasje, ozhi, obliznje, obla-zhilo ognju enaki.

S. G o r e z h n o f t je majhina, de je perpravnilhi, in urnilhi tudi v' majlnih rezheb. Ona sferbi tudi majhne flabohti poboljšhati, in tudi v' majlnih dolshnohti perporozhuje sveftobo; kar per ljudeh flahiga vidi, naj bo malo ali veliko, shel vse po volji boshji poravnati. Ta sveta vratariza je majhina, pa silno mozhna, in ferzhna. Zhe ona ferze gospoduje, ima nepremagano mozh; se ne boji ne mogozlnih, ne smerti, ne drusiga: zhe je lih sovrashena ali preganjana, ne pefha, in ne odstopi od dobriga, ker nje mozh je is nebes. Prosi Boga te s' njenim duham napolniti.

Kadar je *Angel* to isgovoril, fim ga mislil salvaliti sa prejete nauke, pa lih je sveta vratariza *G o r e z h n o f t* nasaj prishla. *Angel* ji je rekel: *Ljuba G o r e z h n o f t!* ti si timu zhloveka rada odperla, ker e

tvoja sestra Svetoshelja poterkala, vendar ti morem od njega kaj povedati. Njemu je ime Feliks, nekaj zhasa je po široki poti hodil, in v' golufnim meštu bil; tyti Pokliz tvoj soflushabnik ga je is mešta rešil, menuga srozhil, de je s' menoj na to sveto goro, in v' to mešto Refnize shel. S' dopuſhenjam f. Samote, in f. Zhiſt omiſli je shel pred kralja; potlej je Strahboſhji obiskal, in poln dobrih ſhelja je len prišel ſe od Bogafluſhnoſti naučit, kako ſhiveti, in ſvojo duſho ſvelizhati. Sveta Gorezhnoſt je govorjenje Angela ſkerbno poſluſhala; potlej je ſavpila: Vezina hvala bodi tebi, o Goſpod! uſmiljenimu ozhetu, ki ſi is ſgoli miſloſti flushabnikov iſheſh. Meni pa je rekla: O Feliks! neprenehama hvali uſmiljeniga Boga ſa vſe njegove dubrote, in mu vſelej ſvelto fluſhi.

Svetoshelja je Gorezhnoſt proſila me bres odloga pred Bogofluſhnoſt peljati. Gorezhnoſt ji je odgovorila: Is ſerzarala, ſa to ſim nje flushabniza, vendar prej morem ſvediti, kaj mu je per ſer-

zu. K'meni se je obrnila, in rekla: O Feliks! mi terdno obljubiš, de boš karkoli boš pred f. Bogaflušnostjo poprave in poboljšanja potrebniga sposnal, hitro, in serzno poboljšhal? Sim ji odgovoril: To is serza obljubim, vender po modrosti, in po mozhi. Kadar je f. Gorezhnost saflishala Modrost imenovati, je vfa shaloftna postala, in savpila: O Feliks! glej, de se ne golufah, kakor le je njih veliko golufalo. Ja, veliko jih je bilo, ktiri so bili sa zhaft boshjo in svoje svelizhanje viditi fkerbni, pa vse po mešni modrosti delajo, in nizh dobriga ni. Sa tiga voljo mi odkrito in refnizno povej, ktiro modrost boš poslušhal? Sveto Modrost bonu poslušhal, in po nje dobrim svètu delal, sim odgovoril.

To je prav, mi f. Gorezhnost: dalje govori, pa varuj se saderge. Ne le ti, tudi veliko drusih tako govori, vender le golufno modrost poslušhajo, ker nih prebojezha in posvétna dušha, ni sa dobru vneta. Modrost mešena ima sveto podobu, pa jih veliko sapeljuje nevidne in pre-

kanjeno. Te morem uzbiti, in ti poslušhaj de nevarni sadergi odidešh. Ena **Modrost** je sveta, priatelza kralja **Refnize**, in sa vse dobro slo vneta, ta prebiva v' tim svetim mestu, in je visoko uzhená, ljubesuiva, ferzhna, hitra, pozhasna, pa vse dela po volji boshji. Druga **modrost** pa prebiva v' golufnim mestu: ta je hinavška, lakomna, lashniiva, svijazhna, maloferzhna, predersna, neperloshna, in vse ravna po svoji hudobni volji. Pervo le dobri otrozi boshji poslušhajo: drugo le posvétni. To ti povem, de svoje dushe ne sapelješh.

Jést sim odgovoril: O ljuba **Gorezhnost**! ti obljudim vprizho **Angela** in **Svetoshelje** mesene, ali posvetne **modrosti** nikdar poslušhati, le svete bom iskal. To me slo veseli, mi je ona odgovorila, vender te sopèt prošim ne s'posvetno **modrostjo** svoje dushe sapeljati. Posvetni modri so svijazhni, in vse stvarí po svojim slabim sapopadku imenujejo. Po njih jesiku je predersnost, ferzhnost; lakomnost, previdnost; spravljivost, dobrodelnost; mirnost, bojezhnost; brunnost, hi-

navrhina. Oni dobro hudo, in hudo dobro imenujejo, in nimajo stanovitnosti, ker ne išhejo boshje zha ti, ampak svojiga dobizhka, ali hvale. Ti se te spazhene modrofti fkerbno varuj, fzer nikolj ne bošh dober flushabnik boshji. Sim ji sopet obljubil le sveto Modroft poflufhati. Zhe je taka, mi Gorezhnoft pravi, le pojdi s'menoj: me pred vrata f. Bogaflushnofti pelje, duri ferzhno odpre, in ji rezhe: Popotnik Felikf fpremljan od Angela, od Svetoshelje, in od mene, je is dobriga ferza prifhel se boshje flushbe nauzhit.

S. Bogaflushnoft, tudi vfi njeni svetovavzi, in flushabniki fo me bili slovefeli, ker fo me vidili s' sveto drushbo priti. Kadar fim pred f. Bogaflushnoft prifhel, fim nad njeno veliko zhaftjo oftermel; defiravno pa polna zhafti, je bila perljudna in ljubesniva. Nje glava je bila f'tanzhizo pokrita, vendar nje nebefhka lepota je bila sdravim ozhem odkrita: nje fedesh je bil is flonove kofci na terduo fka'lo poštavljen, ki ga vetrovi, ali derezhe vode

ne morejo premakniti: tamni, in svetli oblaki so bili okoli nje: s' desnizo je deršla podoba krishaniga Jesufa, in s' levizo je v' nebo kasala: pred njo je bilo vezh odprtih bukev, in nad njo je bi'a podoba goloba: veliko zhačtitih mosh je bilo okolj nje: po sidovih so bile namalane vojfke, in veliko sovrasnikov premaganih in svesanih. Vse to sim ogledoval in premisljeval, pa nisim mogel rasumeti.

Š. Bogaflushnosti sim se nisko perklonil, in jo ponishno profil me pravo boshjo flushbo uzhati: Gorezhnost, in nje bogabojezha sestra Svetoshelja ste tudi sa-me profile. Ona mi je ljubesnivo djala: O Feliks! ti bošh refuzhno rezhen, kakor tvoje ime pomeni, ako pravo boshjo flushbo sposuafh, zhe bošh sraven tiga potrebniga sposnanja s' vso dušno b'gi flushit. Tvoji sveti tovaršhi mi prizhaje o od tvoje dobre volje, in te bom rada uzhila, ker si prej Strah boshji obiskal. Poluhaj.

I. Smiraj fkerbi nar svetejšhiga Boga zhedalje bolj in bolj sposnati, in mu fkerb.

nifhi flushiti. Bog je nar sveteji, nar bolj-
fhi, nar pravizhnifhi, pa hudobni ga sani-
zhujejo, ker ga sadosti ne sposnajo: dobri
ga hvalijo, ker ga sposnajo. To sposnanje
je od sgoraj, je fosebni dar, je od gnade
f. Duha: to sposnanje je sazhetik vfiga do-
briga. Tedaj, vedno Boga profi, ga zhe-
dalje bolj sposnati; sakaj to je nar po-
trebnifhi.

II. Tudi slo fkerbi zhedalje bolj sposna-
ti ljubesniviga Jesufa, de bofh s' ljubesnijo
do njega napolnjen. Kakshuiga serza bi ti
bil ako bi hvaleshno ne ljubil ljubesniviga
Odrfshenika? Glej ga na fhpotljivim kri-
shu viféti is ljubezni do tebe! Premifhluj
njegove neisrezhene bolezhine in grenko
smert, de ga is vse dushe ljubifh, in de nje-
gova ljubesen do tebe je njega umorila: ti
morafh is ljubezni do njega svétu odmreti,
de le njemu shivifh.

III. Vedno profi po Jesufu Kristufu
obilnifhi gnado prejemati. Gnada, ktiro
ti nebefhki Ozhe po svojim Sinu Jesufu
v' f. Duhu daje, ima neisrezheno svetlobo
in mozh: s' njo vse samorefh, S' svetlobo

gnade hoshje sebe zhedalje bolj sposnavaj; s' njo hladnostjo sanizhuj vse grešne hladnosti; s' njo mozhjo vse sapeljive skufhnjave premaguj.

IV. Vedno se vojskuj soper hudo posheljenje in f' pomozhjo gnade ga serzhuo premagaj: zhe ga lih frezhno premagujesh, ne bodi bres strahu, in ne upaj v' svojo mozh, de se te napuh, nevarnisthi od vsih skufhnjav, ne poloti, in te ne pogubi. Malo vesh od keršhanske pravizhnosti, zhe menish bogabojezh biti, zhe le telesne skufhnjave premagujesh. Ni le telo, tudi dusha je spazhena, in nevarnisthi spazhena od telesa, ker njene slabosti so nevidene. Dushne slabosti, napuh, hinavshina, nevoshljivošt, lenoba, in druge, so silno nevarne, ker so skrite. Té se slo persadevaj sposnati, in premagovati, de dusho in telo pod pokorshino vsih sapoved denesh.

V. Vse delaj is ljubesni do Boga. Ljubesen vse polvezhuje, pokrije velike sltevitost grehov, in dobre dela povishuje. Ni nizeh nevredniga, kar je is ljubesni storjeniga; bres ljubesni pa so tudi fosebne dela ne-

vredne ali grešne. Zhe is ljubeshni do Boga ne delash, od koga bošh prejel plazhilo? Bog ne bo plazhaviz sa dela, ktire niso is ljubeshni do njega storjene. Premišli dobro svoje serze, de se ne golufash, in vedno prosi Boga ti obilno ljubesen dati, v' ktiri so vse sapovdi sapopadene: ljubesen je nar višhi dar Narvišhiga.

VI. Bodi vselej lazhen in shejin dobriga: nikolj ne rezi, meni je sadošti. Zhe ménish sadošti pravizhno shiveti, nisi pravizhen, ampak prevseten. Svetniki, dokler so na svétu bili, so v' obilnosti dobrih del trepetali, in zhedalje fkerbnishhi flushili Boga, de bi saversheni ne bili: sakaj bošh ti mišilil, sadošti pravizhno shivim? Zhe v' dobrih delih si obilnishhi, kakor ti je sapovedano, obilnishhi plazhilo bošh prejel; zhe pa premalo dobriga delash, kako bošh po finerti popravit?

VII. Bodi hoshji volji v' všim pokoren; Sunaj greka ni nizeh ludiga, in nizeh shkodljiviga: le greh sovrashi, in se ga vauj; vse drugo preterpi poterpes'ljivo. Bolesen, ubošhivo, preganjanje, in v e drugo ludo,

ni hudo, temuzh dobro, zhe si poterpestljiv. Zhe si poterpestljivishi, lashej shivish, in obilnisthi plazhilo saflushish: zhe ne preterpish, vunder terpish, obilnisthi terpish, hujishih nadlog li saflushish, in dobriga plazhila ti ne ho.

VIII. Zhe bosh vse delal, kar ti Jesus po svojih namestnikih sapoveduje, in se varoval, kar ti prepoveduje, ne sanashaj se v tvojo pravizhnost; upaj v boshjo milost, in bodi smiraj ponishen. Vrednost gnade boshje, in nebeskiga kral estva preseshe vse tvoje saflushenje: tvoje saflushenje je is gnade, ktiro ti Bog is nesaflushene milosti daje. Ne posabi nikdar besedi s. Avgustina: Bog is milosti, in pravize plazhuje dobre dela; kadar jih plazha, plazha fvoje darí. — Od potrebne ponishnosti bi ti vezla pravila, pa ménim, jo bosh obiskal, in od nje svete nauke prejel. Tih navkov ne posabi, shivi po njih, pojdi v miru, in Bog naj bo s teboj.

Jeft sim se s. Bogaflushnosti lepo sahalil, ktira me je uzhila: tudi sim obljubil vse dni svojiga shivljenja po njenih

svetih naukih shiveti; potlej sim fhel is nje-
ne svete hifhe. Sunaj je Svetoshelja
profila Angela mi raslagati, kar sim v' hi-
fhi f. Bogaflushnofti zhudniga vidil.
Jest sim se bil namenil lih to profiti, pa
neperzhakljiva Svetoshelja me je prebi-
tela, in tiga sim bil vesel. Angelu je to
bilo vfhez, in je prijasno odgovoril: Pojdi-
mo v' uni samotni vert, de Felikf nesmo-
ten poslušna. Gremo tje, in Angelu re-
zhem: Svetloba boshja je v' tebi, in me
ljubifh, toraj mi raslagaj kar sim v' hi-
fhi f. Bogaflushnofti zhudniga in fkrvni-
ga vidil: filno rada te bo moja duſha po-
lušhala. Angel mi je tako govoril.

Si vidil glavo f. Bogaflushnofti
f' tanzhizo pokrito, vnder nje lepo oblizhje
je bilo tebi odkrito; to je, f'kosi tanzhizo
fi ga vidil, ker fi zhiftih ozhí. Lepota f.
Bogaflushnofti je enim f'krita, dru-
gim perkrita, ali odkrita po hudobii, ali do-
broti njih ferza. Refnizhno je to, hudobni
ne vedo, koliko je prijetno in gladko Bogu
flushiti: oni so v' greh saljubljeni, sa to so
omamljeni in flepi, in boshjo flushbo sa-

nizhujejo. Le dobri nje lepoto vidijo, nje vrednost spoznajo, se v' Gospodu veselé, in njemu veselo flushijo. Ti, o Feliks! nisi s'he popolnoma po vsi volji boshji, pa shelish biti, lih sa to ti je s. Bogaflushnost dopadla: ako bi ti bil popolnishi, bi bil nje nebesko lepoto odkrito vidil.

Sedesh s. Bogaflushnosti je na terdno skalo postavljen, in to nje terdnost, ali stanovitnost pomeni. Nar mozhnejši sovrasniki je ne morejo premakniti: naj bo sovrasnikov prave vere, ali bosje flushba veliko; naj bo pohujshanja dosti, naj se s' svijazho, ali s' filo zhes njo vsdigujejo, nizh ne opravijo, ker Bog je njeni pomozhnik; on bo smiraj imel na semlji pravovernike, in svešte flushabnike.

Tamni in svetli oblaki okoli s. Bogaflushnosti pomenijo skrivnosti; rasodetih refniz. Nektire refnize so svetle, in se lohka rasumejo; nektire so silno visoke, in ves zhlovekovi um preseshejo. Vera ali boshja flushba ima veliko svetlobe, in veliko tame, de ponishne preprizhajo, in prevsetne oflepé. Kakshine bi bile rasodeta

refnize, in fkrivnosti, ako bi zhlovekoviga uma ne perfele? Kaj, Bog vezhna mo-droft, vezh ne ve kakor njegove stvarí? Zhlovek febe ne more prav fposnati, ne ve prav raslagati, kaj je serno pešika ali kapel-za vode; velike fkrivnosti najde v' natori, v' rezheh ktire ima smiraj pred ozhmí, in hozhe nebesfke fkrivnosti dognati? Gorjé zhloveku, ktiri Bogu in njegovimu rasode-vanju svoje dušhe ne podvershe!

S. Bogaflushnoft ima v' defnizi podobo krishaniga Jesufa, ker on je pravo boshjo flushbo uzhil, in f' svojo smertjo nam gnado saflushil Bogu dopadljivo flushiti. Prava boshja flushba je v' veri, v' upanju, v' ljubesni sapopadena: ona je v' ferzu, in se more f' pomishnim zhefhe-njem, in f' popolnoma pokorfino rasode-vati. Podoba krishaniga Jesufa v' defni roki f. Bogaflushnofti tudi pomeni, de pra-vi boshji flushabniki fi persadevajo febi odmreti, in terpezhimu Jesufu podobni po-ftati. Kdor v' veselji shiví, ne more Jesu-fu dopafti. Kadar bo on prifhel fodit do-bre in flabe, bo f' svetim krisham prifhel;

bo oframotil, in obfedit vse sovrašnike svetiga krisha; to je, vse slaboverne, in vse maloverne kristjane.

S. Bogافلushnost ima pred seboj vezh odpertih bukev. Te bukve so f. pismo stare in nove savese, v'ktirih je raco leta volja boshja sapifana. Te bukve so pred njo odprte v'nauk, de nobeden ne more Bogu flushiti po svoji volji, ampak le po njegovi, in de pravi boshji flushabniki smiraj imajo pred ozhmí rasodeto besedo, jo premisljujejo, in po nji shivé.

Goloba podobo si nad f. Bogافلushnost jo vidil, ktira pomeni f. Duha. To uzhi, de prava boshja flushiba, ktira je le v'katolshki zerkvi, ni od ljudi smishljena, temuzh od Boga rasodeta. Kdor se da od svojih napaznih misel, ali od slepih modrijanov sapeljati; kdor odvsame ali perdene rasodeti refnizi, ne more Bogu dopasti. Uzhenzi so prejeti f. Duha, in so refnizo uzlili; ta je sdaj v'katolshki zerkvi, in kdor se ji ne podvershe, ali jo popazhi, bo savershen.

Okoli f. Bogافلushnosti si vidil

zhaftitljive moshe, in ti so ozhaki katolške zerkve, ktiri od nesapifane besede boshje, in od misel katolške zerkve v'raslaganji sapifane besede boshji prizhujajo. Ti so rassvetljeni in modri svétovavzi f. Bogaflushnosti. Kdor is hudiga serza, is samopafhne volje bere lukve spridenih modrijanov, ali bolj rezhi, sovrashnikov svete zerkve, ali poslušha hudobne uzhenike, ne more Bogu flushiti.

Po sidovih prebivališha f. Bogaflushnosti si vidil hude boje in vojfke, in te pomenijo dolgo vojfkovanje vere, in brumnosti soper hude sovrashnike. Neverniki so hotli, in so si slo persadevali vfo boshjo flushbo na semlji pokonzhati; krivo-verzi so jo hotli svijazhno spazhiti; smiraj je bilo dosti sovrashnikov prave boshje flushbe: pa je niso premogli; ne le je niso premogli, pa premagani so bili, in bodo.

Kadar je Angel govoriti nehaj, sim savpil: O sveti Angel boshji! Kaj ti bom sa toliko svetih naukov povernit? On meni: Drusiga nozhem, ko to, de Boga hvajish, in njemu flushish: Kar si od mene

dobriga prejel, ni moje, ampak boshje; le Boga hvali. Potlej sim ga sa svèt popra-
fhal, rekozh: Preden sim pred f. Boga
flushnoft fhel, mi je njena sveta flu-
shabniza Gorezhnoft per vratih veliko
dobriga pravila od f. Modrofti, in slo
me nagovarjala se mefene modrofti va-
rovati; ako bi mogozhe bilo, filno shelim
f. Modroft obiskati, ker vem, de ona
mi bo slo pomagala, in me napeljevala na
vše dobro; je mordé v'tim mestu? Angel
mi je odgovoril: Ménish li, do v' mestu
kralja Refnize ni f. Modrofti! sej ti
je Gorezhnoft rekla, de je ona v'tim
mestu; si she posabil? Ref, sim bil posa-
bil, mu odgovorim, prosim te me do nje
peljati. Svetoshelja se je oglašila: Jest
pojdem naprej; le urno, o Feliks! sa
menoj.

Feliks obishe f. Modroft.

Gremo pred listho f. Modrofti, pa
duri so bile saperte. Angelu sim rekel:

Nad tim se zhudim, in ref je zhudno, de fo vse te imenitne gospe v' svoji hišhi saklenjene. Angel mi je ob enim odgovoril, me uzhil in svaril, rekozh: Se zhudim, de se ti nad tim zhudish. Vsi bogabojezhi flushabniki tiga fvetiga mesta fo radi doma saklenjeni, ker ima'o fosebne opravke; slafti pa f. Modroft. Ona ima dofti fkerbf, dolgo moli, in premishluje; k' temu pa je zhafa, in pokoja treba. Ona nozhe tih pred se, tudi ne v' svojo hišho fpuftiti, ktirih opravek je od nepotrebnih noviz govoriti, ali igrati, ali ljudi opravljati; ti fo nadleshni metulji, in nepokojni poftopazhi, f. Modrofti foverashni. Ljubi Angel, fim mu odgovoril, te profim moji nevednosti fpregledati, in ti obljubim ne vezh posabiti, de shlobudrafti poftopazhi fo f. Modrofti foverashni. Tako je, perftavi Angel, ti le fkerbcé dragi zhaf sapravljati, vse svedó kar fe godí, od ljudi dofti govore, febe pa posabijo, in fo famí febi nesnani; kako per tih samore modroft biti? Imajo modroft, pa tisto, ktira v' golufnim mestu prebiva.

Sakaj se f. Modroft, fim djal, tih boji? fej jih ni v'tim, so le v'unim mestu. Ref, de tukaj so fkerbni, in bogabojezhi, mi je odgovoril, vender samore kdo f'hinavflhino preoblezhen priti, ali tudi dober od dobriga odftopiti, in jo nadleshevati. Naj bo, kakor hozhe, f. Modroft je varna, in drusiga ne poslufha ko to, kar zhloveka posvezhuje, ali boljflha.

Svetoshelji je bilo najino govorjenje predolgo, se ji je mudilo, je pred duri fkozhila, in naglo posvonila. Vratariza se je bersh oglasila, in vprafhala: Kdo je? Koliko, in kaj hozhete? Angel ji je kratko vse povedal. Takrat je odperla, naf veselo sprejela, in sopet saklenila. Prijasno nam je rekla: Tukaj malo pozhakajte, grem poprafhat, zhe vam f. Modroft dopufti pred se. Grem, in pridem bersh.

Kadar je bila vratariza odflhla, fim Angelu rekel: To se mi sdi prebrifana vratariza. Je, je, pravi Angel. Kako ji je ime? fim ga vprafhal. Uzhenoft ji je ime, mi je odgovoril. Ona niuna le tiga imena, je tudi relnizhno uzhenaj; ve, kar

je Bog sapovedal, ali zerkev, ali deshelfka oblast. O ljubi Angel! persanesi moji nadleshnosti; Modroft in Uzhenoft ali ni eno? O Feliks! mi odgovori, kako si neveden! Uzhenoft je lahko tudi v' spazhenim in hudobnim zhloveku; ni malo uzhenih norzov, ktiri veliko vedo, druge uzhe, pa svoje premoshenje slabo gospodarijo, in ne snajo svoje dushe svelizhati. Uzhenoft bres strahu boshjiga je norost in nespamet; pravo Modroft le bogabojezli imajo. Ta vratariza je uzhenaa, in bogabojezha; sa to je v' hifhi f. Modrofti.

She eno mi povej, te profim: Sakaj ima f. Modroft to uzheno vratarizo? Sej bi lohka to flushbo kaka druga priprosta opravljala. Angel mi je odgovoril: S. Modroft je prebrifanil flushabnikov potrebna, de oni vse delajo po njeni volji. Tudi vratarize Uzhenofti je potrebna, de ve vsakimu, uzhenimu, ali neuzhenimu modro odgovarjati. Ona ni le vratariza, ampak tudi svetovavka njena. S. Modroft jo poprafluje, in poslusha, de ve po volji boshji

vſo rafoditi. Kadar je Uzhenoft per f. Modrofti, je njeni ozhe Branje per vratih; vſe trije ſo eniga ferza, in eden drugimu pomagajo. — ſhe vezh bi bil Angel govoril, in jeſt poſluſhal, pa vratariza Uzhenoft je pertekla, in odgovor perneſta: Le pojdite pred f. Modroft.

V' drushbi Angela in Svetoshelje ſim pred f. Modroft ſhel, pred njo ſe globoko ponishal, tudi nje ſveto druſhino poſdravil. ſ, Modroft je na viſokim ſlatim fedeshu fedela, nad njo je ſolnze ſijalo, ſvetila ſe je vſa, in ta prezhudna ſvetloba ni je branila vſo njeno lepoto viditi. Nje ſvetla glava je bila polna ozhi, ktrih ene ſo v' nebo gledale, druge ſemtertje. Na nje defnizi je bila goſpa, ktre ozhi ſo ſavesane bile, in v' defni roki je imela oſter mezh. Na levi f. Modrofti je bila druga goſpa ſlo milih, in perljudnih ozhi; ſhe na njenim obrasu ſe je dobro ferze vidilo. Niſheji ſta bila dva druga: eden je bil moſtki, majhne poſtave, vef v' miſlih, pa tako modriga obrasa, de ſim ſam per ſebi djal: To je ſin f. Modrofti. Timu naſproti

je bila perletna, pa možna shenfka f'tefhko butaro obloshena, vender zhudno poterpeshljiva. Vse to je bilo moji nevednosti fkrivno, in nesapopadljivo, pa fim mislil: Mi bo she dobrotljivi Angel potlej raslagal.

Svetoshelja je sa menoju stala, in me fkrivaj pobesala f. Modroft profiti me dobrotljivo uzheti. Tiga fim bil tudi jest shelen; toraj fim tako govoril: O sveda Modroft! Jest nevredni zhlovek shelim svelizhanfke nauke od tebe prejeti, kako po volji boshji shiveti. Veliko naukov fim fzer od f. Bogaflushnosti flifhal, pa she in she jih shelim. S. Modroft mi je dobrotljivo odgovorila: Zhe si svetih naukov lazhen, me veseli, in te bom rada uzhila. Poslufhaj.

I. Vsa modroft je od usmiljeniga Boga, in blagor zhloveku, ktiriga on s'njo napolni. Kdor jo sadobi, sna Bogu flushiti, je febi dober, in blishnimu pravizhen; kdor ima modroft, vse rezhí prav dela, je od Narvifhiga ljubljen, je na poti shivljenja, in bo vokomaj frezhen, zhe oftane stanoviten. Swi-

raj hrepeni pa modrosti, vedno prosi jo sado-
biti, jo ohraniti, in shiveti po nji.

II. Pravo modrost je Boga, in sebe
spoznati. Zhe vesh, kaj si Bogu dolshan,
kaj sebi, kaj blisnimu, in to delash, si
moder. To ni lahko, ker sapopade vse sa-
povedi, vse dolshnosti, vse okoljshtine, ker
silno shiroko sega. Toraj popolnoma spo-
snanje, ali modrost ni na svetu, pa si slo
persadevaj zhedalje vezh in vezh modrosti
dobiti

III. Sebe popolnoma podversi Bogu,
in zerkev steber refnize ponishno poslusshaj.
Tudi modre, pa bogabojezhe modre rad
poslusshaj. Zhe menish, de nisi pokorsh-
ne, ali dobriga potreben, nisi moder, am-
pak prevseten norez. Kdor le sebi verja-
me, ali le te poslussha, ktiri po njegovi
volji perlisrjno govore, ifue saderg, ne
modrosti.

IV. Vedno premishljuj sapovedi, pre-
missli okoljshtine, imaj pred ozhni pravizh-
no sodbo boshjo, in shivi sveto, in bosh
moder. Sveta modrost je hudobnim, in
spriedenim zhlovekam neshtna, in v njih

slabo dušho ne gre. Kdor hudobijo ljubi, sanizhuje svete nauke, dober svet modrih, se refnizi terdovratno ustavlja, nozhe svojih padzov sposnati, tudi ne svojih smot popraviti, in nepoboljšhan ostane. Bogabojezhe in ponishno shivi, in bosh s' sveto modrostjo napolnjen. Sam si preprizhan, de priprosti kmet ima pravizhnishli vest od rasujsdaniga modrijana.

V. Previfozih nepotrebnih rezhí nikolj ne ishi. To neumno nepotrebno preiskavanje je is napuha; bo tvojo dušho smotilo, in odvernilo od kerfhanfkih doshnost. Le kar si vediti dolshan, je veliko, sakaj bosh nepotrebniiga ifkal? Tvoj um je majhen, tvoje shivljenje kratko, in tvoja dušha neumerjozha; torej odpravi nepotrebne fkerbí, in fkerbi bogabojezhe shiveti, de frezhno shivish vekomaj. Skerbno se uzhi dolshnosti kerfhanstva, in svojiga poshteniga stanu, po njih shivi, in ti bo sadofti.

VI. Kar popraviti ne morefh, voljno preterpi, vender smiraj sheli poravnati, kar ni po volji boshji. Preterpi sebe, svojiga blishniga, nadloge, bolesni, fitnosti, in vse.

Modrimu zhloveku je vse dobro, in vse obrazha v' prid. Greha je shalofen, dobrih del je vesel, v' frezhi je hvalesen, v' nefrezhi poterpeshljiv, in vse mu flushi v' svelizhanje; to je prava modrost. Ti si slab, drugi so flabi; ti si poterpeshlivosti drusih pomozhi potreben, drugi so tvoje; bres nadlog ne moresh biti, si jih vreden, in potreben; fkerbi tedaj vse to v' svoje svelizhanje obrazhati: tako bosh moder, in bosh pokojno shivel.

VII. Ne poganjaj se svojoglavno soper govoriti sa rezhi, zhe so tudi bres boshjiga rasshaljenja. Le verjami, de to je is gresniga napuba, in urshah fhkodljiviga nepokoja. Tudi oblastniki morejo veliko spregledati, veliko vezh ti bodi krotke volje. Tvoja volja ne more vstaviti vetrov, ali tó-zhe, ali vojfke; ne more odgnati uboshstva, bolesni, ali druge nadloge; ne more spreoberniti ljudi, ali kaj drugiga poravnati; kaj se bosh vpiral sa rezhi, ktire niso v'tvoji mozhi, v'tvoji oblasti, preterpi, in to je modrost. Zhe pa to, kar tebe shali, in popravit shelish, tudi Boga shali, in blishni-

ga pohujšha; fkerbi s' vfo mozhjo modro poravnati savolj Boga; zhe pa ne morefh, fpvrashi greh, in preterpi ljudi.

VIII. V' dobrim bodi stanoviten: to je modrost. Pa je tudi modrost svoje misli in svoje dela, slasti svoje smote popraviti. Bodi stanoviten, pa ne terdovraten: v' sapovedih bodi nepremaknjen, drugazhi delaj po navadi modrih, po okolšhinah, in fhegah svoje deshele. Vsaki stan ima svoje dolshnosti, vsaka deshela svoje navade, vsaki zhas svojo perloshnost: modrost naj te uzhi kako shiveti, de ne bosh zhuden, ali nadleshen bres potrebe in prida; vender pa savolj neumnih navad svetá nikdar od sapoved boshjih ne odstopi.

IX. Ne govori od tiga, kar ne rasumesh; ne govori prenaglo; predersno ne obsodi blishniga, slasti pa oblastnikov; ne rasodeni fkrivne rezhi bres potrebe; tudi ne rasodeni svojiga serza vsakimu zhloveku; ne odgovori vsaki besedi, in vsiga ne povej bres potrebe; bodi uzhasi mutez, slep, gluh, desiravno vidish in slishish, in lohko govorish; ne prepiraj se f' togotnim; jese

ne ubogaj, in premaguj lenobo; nosi Boga v'ferzu, in njega zhafti per vřim iřhi. — Veliko ob kratkim ti je rezheno, pa bres modrořti bořh vře neperlořhno delal: proři sa njo, de jo sadobiriřh, jo ohraniřh, in po nji delaiřh.

O Felikř! Veliko potrebnih naukov bi řhe bilo, pa Boga ljubi, in njegove sapovedi premiřhuj, in bořh moder: ljubeřen do Boga, řkerb sa njegovo zhařt, brumno shivljenje, pravizhna veřt, to je modrořt. Boga hvali sa prejete nauke, in ga gorezhe proři ti pomagati po njih shiveti.

S. Modrořt řim ponishno pořluřhal, ře nad njeno sařtopnořtjo savsel, ře pred njo globoko ponishal, in řhel. Sunaj hiřhe me je Svet o řhelja prijasno prořila, ne pořabiti naukov ř. Modrořti, in po njih delati; Angel mi je lih to perporozhal. Obema řim rekel: Vajimu ljubesnivimu opominjovanju bom pokoren.

Potlej řim Angela prořil mi povedati: Sakaj je nad ř. Modrořtjo řolnze řijalo, in kaj to pomeni. Angel mi je ta-

ko odgovoril: „Solnze, ktiro je nad f. Modroftjo sijalo, pomeni boshje rasvetljenje, bres ktiriga ni prave modrofti. Eni so modri v' natornih rezbeh, drugi vedo fvoje dela v' prid obrazhati, drugi so drugazhi rassumni: vsaki dar je sfer od Boga, pa sveta Modroft je dar zhes vse darove, ker ta vodi zhloveka po pravi poti v' nebeshko kraljestvo.

Sakaj pa je nje glava polna ozhi; tih ene v' nebo gledajo, druge semtertje. Angel meni: Glava f. Modrofti je polna ozhi, in té zhujezhnost, in vednost pomenijo. Ene tih v' nebo gledajo, ker ona le boshje volje ishe, de bi v' v'fim Bogu dopadla; druge semterje gledajo, ker ona sheli vse viditi, in vediti, pretezhenost, sdajno, in prihodno; ona premishljuje ljudi, stanove, mozh, slabost, okolishine, in vse, de modro dela kar Bogu dopade, in je ljudem v' prid. Kdor ne premisli v'figa, velikokrat govori, ali dela napazhno, neperloshno, prenaglo, preposno, prehitro, in is tiga se vezh hudiga, ko dobriga is haja.

Kaj je pa tista gospa, ktira ima savesa-

ne ozhí, in v' defnizi ojster mezh ? Tífta, pravi Angel, je f. Praviza. Ona je imenitna flushabniza f. Modrofti. Kakfhna bi bila Modroft bres pravize ? Bi ne bila modroft, ampak neumnost, nevednost, nagloft, kriviza. S. Praviza ima savesane ozhí, vender natan-ko vidi. Savesane ozhí pomenijo, de ona v' potrebi ne persanefe, ne kralju, ne mogozhni-
mu, ne reveshu, ne nobenimu. Sa to dershí ojster mezh, f' ktirim pravizhne brani, in hudobne fhtrafuje. Nikar pa ne méni, de bi Praviza neufmiljena bila; pomifli njeno ime, in bofh preprizhan; ni neufmiljena, ampak pravizhna, in sa to se imenuje Praviza, ker je pravizhna.

Kdo je pa gospa na levi f. Modrofti, ktira je vfa ufmiljena viditi ? Angel mi je odgovoril: Nje mila podoba ti kashé, de je Miloft. Njeno lepo ime ti je she snano, pa morebiti nimafh od nje praviga sapopadka. Ona ni miloftljiva, de bi dobrim in hudim, fpreobernjenim, in terdovratnim grefhnikam enaka bila; ona ni miloftljiva, de bi perlisnjena, ali premehka bila, ali ne fvarila, ali v' grefhne flabofiti

drusih dovolila; to ni milost, ampak mehkota, lash, hinavflina, hudobija. S. Milost je od gresnikov velikokrat sanizhevana, in rasshaljena, vendar jih ona ne sovrashi, jih poterpi, jih zhaka, in jih ljubesnivo opominja se spokoriti, de bi sa-versheni ne bili.

Od svete Modrosti, s. Pravize in s. Milosti moresh po sdravi veri misliti, ne pa ko neumneshi, ktiri vse na zhes sodijo, ko de bi ne bili nikdar nobenih naukov slisnali. Oné so med seboj sdrushene, so eniga duha, eniga serza; ne pa ena so per drugo. S. Modrost s' mezham s. Pravize osdravlja, ali morí ljudi, pa nje namen je velikokrat skrit. Ona vzhafi udari dobre boshje slushabnike, de so s' poterpeshljivostjo v' nadlogah praviznisthi, in obilnisthi plazhilo saflushijo; to je viditi shtrasinga, pa je milost. Vzhafi udari gresnika s' slepoto, in lashnjivim miram; oni menijo milost prejeti, in so svojiga smertniga spanja veseli; pa to je njih nar huj shtrasinga, ker je saštava vezhniga pogubljenja. Vzhafi se s. Modrost s. Milosti po-

flushi, in savolj nje nekaj zhasa hudobnim pregleduje, de njih grehi boshji modrofti flushijo, ali prezhudne boshje sodbe speljujejo; potlej, zhe se ne poboljšhajo, jih konzha s'mezham f. Pravize. Vidish, o Feliks! kako zhudne, fkrivne, neisvedljive, in strahne so misli f. Modrofti, f. Pravize in f. Milostí! Moli fkrivnosti boshje, ne misli, in ne govori po svoji nevednosti, in smiraj shivi v'svelizhanskim strahu.

Dobrotljivi Angel! te sahvalim sa vse te lepe nauke, ktiri me uzhe v' vedni ponishnosti Bogu flushiti. Tudi te prosim mi povedati ime tistiga, ktiri je f. Modrofti podoben, in kakshno flushbo opravlja. Tistimu modrimu moshu je ime Kako. On je f. Modrofti v' rodu, je silno moder, je nje fkrivni svetovaviz, in rasumen spolnovaviz njenih zhudnih fklepov. Njemu je ime Kako, kakor sim ti rekel, in beseda kako, kako, kako je vedno na njegovim jesiku. Ne zhudi se nad tim, temuzh raji poslushaj kar ti bom povedal, de spo-snafl, koliko si ti, in koliko so vsi tiga

modriga svetovavza potrebni. Kaj ti visoko misli pomagajo, zhe ne vesh kako jih speljati? Ni jih malo, de s' mislijo, in s' besedo hozhejo vse poravnati, na njih fklepi so prasne sanje, ker ne vedo kako jih speljati. Kaj pomagajo prebrifani fklepi, zhe se ne ve kako bres hrupa, bres pohujshanja po njih delati? Kaj ti gorezhnost pomaga, zhe ne vesh kako po vsih okolishinah modro delati? Sa zhaft boshjo fkerbeti, blishnimu braniti greshiti, flkodo, krivizo, pohujshanje odvrazhati, in hude rezhi poravnati, je vsih pravizhnih ljudi fkerb, pa malo je modrih, de bi vedili kako, desiravno so tiga nar bolj potrebni. Nektiri is nagle gorezhnosti bres vsiga premislika fklepajo, in delajo, kar vezh jese, puhujshanja, in grehov napravlja, ker modriga svetovavza Kako nozhejo poslushati. Ti ga nigdar ne posabi, smiraj ga pomni, bres njegoviga sveta nizh ne stori, in bosh f. Modrosti dopadel. O sveti Angel! sim mu odgovoril, pred Bogam, in pred teboj ponishno sposnam svojo flaboost, svetimu Kako sim se skoraj smejal, sdaj pa njego-

vo veliko modrost sposnam; sanaprej bom v' svojih mislih varnisthi, in bom tiga modriga svetovavza profil mi pomagati.

Ljubi Angel! ne navelizhaj se moje nadlesnosti, in prosim mi povedati od une perletne gospe s' teshko butaro obloshe-
ne; kdo je, in kakshno flushbo opravlja v' hishi s. Modrosti? Tista, mi je Angel djal, je s. Poterpeshljivoft. Ona smiraj nosi teshko butaro, ker je na svétu veliko grehov, pohujshanja, in drusiga hudiga, vender to nadlesno tesho smiraj poterpeshljivo nosi; ona je v' hishi s. Modrosti slo potrebna. Defilih je s. Modrost od Boga rasvetljena, in defilih ji prebrifani svetovaviz **K** a k o veliko pomaga, so vender vzhafi nektiri opravki, in rezhi tako zhudno spletene, in prepreshene, de jim ni pomagati: takrat s. Poterpeshljivoft perstopi, in te sitnosti na svojih poterpeshljivih ramah voljno nosi de zhafa sofebue boshje pomozhi, in milostljiviga boshjiga obiskanja. Od te svete Poterpeshljivofti moresh pravi sapopadik imeti, de je krivo ne sodish, in svoje merslote,

ali lenobe s' njo ne isgovarjash. Ona ni poterpeshljiva, de bi rasshaljenje boshje nje ne peklo, in de bi ne bila shaloftna vfiga, kar Boga sanizhuje, ali blishniga pohujfha; ona ne more biti neobzhutna, ali neškerbna, ker je sveta; temuzh poterpi do boljfhiga zhafa, ker ve, de tudi vfigamogozhni Bog poterpi. Ako ravno f. Poterpeshljivoft voljno nosi teshko breme tolikaj shaloft, grehov, pohujfhanja, in kriviz Adamovih otrók, se vender f' sveto Modroftjo vedno pofvetuje, in nje modriga svetovavza K ako škerbno oprashuje vse po volji boshji litro poravnati: zhe pa she ni perloshniga zhafa, zhe ni mogozhe, poterpi, in voljno nosi fvoje teshko breme. O Felikf! uzhi se od nje sveto poterpeshljivoft imeti: is ljubeshni do Boga vse grehe sovrashi, pa tudi is ljubeshni do njega in do blishniga grehe škerbno odvrazhuj; zhe pa nizh ne morefh opraviti, bodi shaloften, in poterpi, ker tudi Bog tebe.

She vezh bi ti govoril od te svete gospe Poterpeshljivofti, pa kmalo pojdesh drugo popolniŝli poterpeshljivoft obifkat:

ondi bošh obilnišhi nauke prejel. Ali ni ta, šim Angela vprašhal, popolnoma Poterpeshljivoſt? Ne, mi je odgovoril, je druga bolj od te; le pojdi s' menoj.

Feliks obišhe ſ. Poterpeshljivoſt.

Svetoshelja je slo vefela bila vſiga dobriga, kar ſim vidil, in ſliſhal, vender ſhe ni bila naſitena; me je ſa roko prijela, rekozh: Le hiti ſa menoj v'hiſho ſ. Poterpeshljivoſti, od ktire ti je Angel pravil. Šim berſh ſhel, in nekaj zhafa hodil po neperljudni, in oſtri poti: ſkoraj ſim ſe bil utrudil, kar ſim ugledal hiſho ſ. Poterpeshljivoſti. Ta je bila ſ' ternjevim plotam ograjena; med ternjevim plotam in hiſho ſo lepe roſhize raſle, kar ſe mi je zhudno ſdelo.

Preden ſim v'hiſho ſ. Poterpeshljivoſti ſhel, ſim proſil Angela mi povedati: Sakaj je pot do nje neperljudna, in oſtra? Tudi: Sakaj je ſ' ternjevim bodezhim plotam ograjena; ſakaj med bode-

zhim plotam in hiho lepe roshize rasejo? Dobrotljivi Angel mi je tako odgovoril: Pot do hiše f. Poterpeshljivosti je neperljudna in oštra, de se terpenja pervadiš, in potlej lashej spolnuješh bodezhe nauke, ktire bošh od nje slisihal. Nag'e nadloge so filno teshke zhloveku, ktiri je v' dobrotah navajen; zhe se pa terpenja pervadi, so nadloge lasheji. Ternjevi plot, f' ktirim je hiša f. Poterpeshljivosti ograjena, pomeni sdajne nadloge, bres ktirih ni poterpeshljivosti. Nadloge so zhloveku bodezhe ternje, slasti pa premehkim dušham; pa nadloge voljno preterpeti je prava poterpeshljivost. Bog ti sapove poterpeshljivost v' nadlogah, ne v' dobrotah; zhe vse gre po tvoji volji, kako bošh nepoterpeshljiv? Pa v' nadlogah, v' preganjanji, v' sapušenji voljno poterpeti, to je prava poterpeshljivost od Boga sapovedana. Med ternjevitim bodezhim plotam, in hišo f. Poterpeshljivosti lepe roshize rasejo, v' nauk, de ti poterpeshljivost sa volji Boga napolnuje dušho s' veseljam, ker ti je vezhno plazhilo gbljubleno, in ti bo dauo, zhe voljno poterpišh.

Svetoshelja me je nadleshno perganjala v' hisho f. Poterpeshljivosti iti. Kadar sim pred velike vrata prifhel, sim vprafhal gospo, ktira je ondi stala, zhe pred f. Poterpeshljivost smem? Ona mi je odgovorila: Nad tvojim vprafhanjam se zbudim; f. Poterpeshljivost vse ljudi pred se klizhe, de se od nje nauzhé vse nad'oge preterpeti, kako jim bom branila pred njo iti? Potlej je v' me ravno pogledala, in mi rekla: Le hiti, le hiti pred f. Poterpeshljivost, de se od nje nauzhish v' terplenji ferzhen biti, in od dobriga savolj preganjanja nikdar odstopiti; le pomisli, de terplenje sdajniga zhafa je kratko, plazhilo pa vezhno. To govorjenje mi je dopadlo, in sim Angela tiho poprafhal, kdo bi ta sveta gospa bila? Angel mi je tudi tiho odgovoril: To je f. Serzhnost. Ona v' sim perporozha le voljno terpeti, in vse preterpeti, ker ve de to je sapoved boshja, in de bres poterpeshljivosti ni pokorshine, ni pokore, ni dobriga safhlushenja.

Sa Svetosheljo sim v' vesho hishe

f. Poterpeshljivoſti fhel, in is veſhe priſhel v'lepo zerkev, kjer je vezh bogabojeznih molilo. Eni is njih ſo bili bolečni, drugi od hudobnih preganjani, drugi ſo drugazhne nadloge imeli; vender ſo dobrovoljni bili, in Boga hvalili. Zerkev je bila majhna, vender ſadoſti proſtorna, ker malo ljudi v' njo hodi pravo poterpeshljivoſt od Boga profit. V' ti majhni zerkvi je bil le en altar, in ta is zherniga kamna; v'fredi altarja je bila podoba ſhiviga Jeſufa na krishu perbitiga; pod krisham je bila Marija njegova mati, tudi f. Janes, in ene Jeſusovih prijatliz; velika rasujſdana mnoshiza judov jè pred krisham ſtala; okoli po ſidovih ſo bile podobe ſvetih marternikov v'ſmertnih bolezhinah; vſi ſo v' krishaniga Jeſufa ravno gledali, in po njegovim ſgledu poterpeshljivi bili. V'te zerkev ſe ni nizeh ſvetilo fkosi okna, ker ſolnze je bilo tamnó, kakor ob zhaſu Jeſusove ſinerti, pa notri je neisrezheno veliko ſvezh gorelo, in ſim vſako rezh natanko raslozhil. Sveta groſa je moje ſerza prevſela, inſhaloſten ſim premiſljljeval neisrezhene Jeſusove bolezhine.

Dolgo sim molil, po molitvi sim vsdignil ozhi v' ljubesniviga terpezhiga Jesufa, in ga vsiga ogledoval; toliko se mi je smilil, da se je ferze v' meni od notranje britkosti tajalo. Sim premishljeval njegovo sveto glavo s' bodezhim ternjam rasbodeno: njegove svete roke in noge s' debelimi sheblji k' terdimu lesu neusmiljeno perbite; njegove fhroke in globoke rane vsiga shivota; slahti njegovo levo stran s' ojtiro fuzizo do ferza odperto: sim vidil njegovo sveto kri po telesu, in po krishu tezhi: to sim ogledoval, in premishljeval; mile solse so se mi uderle.

Vidne bolezhine terpezhiga Jesufa so moje ferze s' nesapopadljivo shalostjo napolnile, pa she bolj shalosten sim bil, kadar sim s' pomozhjo shive vere premishljeval njegovo neisrezheno ljubesen, is ktire je savolj nahvatjeshnih gresnikov toljkaj terpel: od velike ferzhne shalosti sim skoraj na kup lesel, in sim mu djal: O Jesuf! o ljubesnivi Jesuf! kako terdo posteljo so moji grehi tebi napravili! vse, kar ti terpish je delo mojih rok. Bodezhi sheblji sko-

si roke in noge dershé tesho tvojiga umirajozhiga telefa; s'voje svete glave s' bodezhim tern'am ranjene ne moresh v' sadnji uri kam nafloaiti; vsi udje tvojiga svetiga telefa so rastepeni, in bolezhni; tvoje ozhi gledajo pred krisham tvojo preshalostno mater Marijo, druge prijatle; pa tudi neusmiljene sovrashnike. Prijatli, in sovrashniki tvoje ljubesnivo ferze s' veliko shalostjo napolnujejo; flishish v' svojih smertnih britkofih strashno preklienjevanje svojih hudih sovrashnikov, vender prosh: Ozhe! odpusti jim; oni ne vedo, kaj delajo. Ti bi se bil lahko is terpenja rehil, pa is ljubesni do vsiga zhloveshtva nifi hotel; bi bil lohka vse s'voje neusmiljene sovrashnike pogubil, vredni bi bili, vender sa nje prosh, in jih isgovarjash. O Jesuf! nesapodljive so tvoje bolezhine in smertne britkosti, pa she vishi tvoja poterpeshljivost in ljubesen.

Kadar sim bil ljubesniviga terpezhiga Jesufa vsiga premislil, in obshaloval, sim s'voje ozhi v' preshalostno divizo in mater Marijo obernil. Ona je pred kervavim kri-

sham svojiga preljubiga ,Sina ferzhno stala; vzhafi je v' njega, vzhafi v' nebo svoje shalofstne ozhí vsdigovala, vzhafi v' tla gledala, in to shalofstno fkrivnost premifhjljevala. Defilih je ljubesniva mati Marija smertne britkosti terpela, je bila vender vfa pokorna in poterpeshljiva volji nebeshkiga Ozheta se je popolnoma podvergla. Sdihnii sim: O prezhifta diviza, in preshalofstna mati Marija! ni bilo, in ne bo tako shalofstne duflhe, kakor je tvoja, slasti sdaj pod krisham tvojiga umirajozhiga ,Sina, vender fi vfa poterpeshljiva in pokorna: tudi meni sprofi veliko poterpeshljivoft, de po sgledu tvojiga poterpeshljiviga Jesufa, in po tvojim v'tvoji drushbi vse teshave, krivize, in drugo hudo voljno preterpim:

Sim tudi ogledoval, in premifhjljeval podobe svetih marternikov, ktiri fo po sgledu Jesufa in Marije savolj pravize preganjanje voljno terpeli. Sim vidil f. Shtefana perviga marternika pod strafhno kamnjeno tozhlo s' ozhmi v' nebo veselo umreti: sim vidil svete apofstelne tepfi, kamnjati, krishati, s' mezham, in drugazhi moriti, in

poterpeshljivo umreti; fim vidil nektere sve-
te Jesufove flushabnike sa noge vifeti, dru-
ge na sherjavzi pezhi, druge shive presha-
gati, ali drugazhi neufmiljeno moriti. Vfi
to v' krishaniga Jesufa ravno gledali, veselo
terpeli in umerli. Oh! fim djal, kaj in
koliko vi terpite is ljubeshni do Jesufa!
Strafhne, in dolge fo vafhe bolezhine, pa
vafha ferzhna poterpeshljivost vse prema-
guje. Profite ljubeshnjiviga Jesufa mi dati
stanovitno poterpeshljivost, f' ktiro bi ne-
beshko kraljestvo saflushil.

Nikdar nisim bil gledanja in folsa nasti-
ten, in fim djal: O kako majhno je moje
terplenje memo terplenja Jesufa, njegove
matere Marije, in njegovih svetnikov! Sdaj
šposnam svojo grehno nepoterpeshljivost,
in jo obshalujem: posihmal bom ferzhen
v' krishih, v' preganjanji, v' smertnih brat-
kostih, de pridem v' nebeshko kraljestvo.
O Jesuf! dobrotljivo mi daj stanovit-
no ferzhno poterpeshljivost, de bom
tvojiga terplenja, tvoje smerti, in svojiga
kraljestva deleshen. Ti si hotel, defilih nar
sveteji, sa-me neisrezheno terpeti, tudi jest

nevredni grešnik hozhem is ljubesni do tebe vse nadloge voljno terpeti.

Kadar sim bil odmolil, in se s'krisham sasnamjal, sim is zerkve fhel, pa ves drugazhen od prej. Pred vratmi je fhe itala f. Serzhnost, in slo fkerbno uzhila preshalostniga zhloveka, ktirimu je bilo ime Terpin, kakor mi je Angel potlej pravil. Tako mu je govorila: Ti pravish, veliko terpim, me ljudje sovrashijo, preganjajo, in dosti taziga pravish; pa premisli, koliko, in sa ktire je Jesus radovoljno terpel. On je bil, in bo nar sveteji Gospod, pa je bil po rokah grešnikov sa grešnike umorjen; hudim sovrashnikam je is serza odpuštil; sa-nje profil, in jih isgovarjal; ti pa si grešnik vezhniga pogubljenja vreden, in se branish terpeti? Zhe tudi tim, ktiri te sovrashijo, in preganjajo nisi nize hudiga storil, si pa Boga velikokrat rasshalil. Hudobni so fhiba v' boshji roki, pa oni bodo pravizhno povrazhilo sa svojo hudobijo prejeli. Zhe Boga, in blishniga ljubish, jim bofh rad odpuštil, sa nje molil, in jim dobro delal, de tudi ti usmiljenje sadobish.

Zhe so tvoji sovrašniki hudobnihi, so vezhiga usmiljenja potrebni; she vezh; oni so molitve, in obshalovanja potrebni, ne pa jese, kletve, in hudiga voshenja. Tudi premisli, de s' mashevanjem sebi in njim shkoduješ; oni bodo hudobnihi, te bodo huji nadleshevali; bošh vezh terpel, in dobriga saflushenja ti ne bo. V' drusih nadlogah bošh tudi lasheji shivel, zhe jih voljno preterpish; poterpeshljivost te Bogu prijetniga, in v' serzu mirniga dela. Zhe Jesusa Kristusa krishaniga vedno imash pred ozhmi, ktiriga bolezhine si sda j premishljeval, bošh lahko poterpeshljiv. Njegove bolezhine, liubesen, poterpeshljivost, usmiljenje premishluj; bošh vse krivize in teshave voljno preterpel, in blagor ti bo.

Terpin ves premenjen in preprizhan, je sveti Serzhnofti odgovoril: Rad sim poslushal tvoje nauke; sim jih bil potreben, sa nje ti sim, in bom slo hvaleshen, vsiga drugazhniga se zhutim, in serzhno voljo imam vse nadloge, in krivize is ljubesni do Jesusa voljno preterpeti, de bom njegoviga terplenja, in kraljestva deleshen.

Tudi jest, pravi Feliks! sim bil naukov svete Serzhnosti potreben, sim jih rad poslušal, in jih v'voje serze vtisnil. Prejzer sim bil pred krishanim Jesusam ves omezen, vender svetih naukov ni nikoli prevezh. Potlej sim Angelu rekel: 'Ti, in Svetoshelja sta mi v'kasala v'zerkev f. Poterpeshljivosti, pa je nisim vidil; je morebiti Serzhnost, ktira je Terpina lepo uzhila, f. Poterpeshljivost? Angel mi je nekoliko o'stro odgovoril, rekozh: O Feliks! si vender smiraj majbniga uma. Sej si v' zerkvi vidil podobo shiviga Jesusa na krishu perbitiga, in smertne britkosti ljubesnivo terpezhiga, on je Poterpeshljivost. Jesus, is ljubesni do v'figa zhloveshtva krishan, je uzhenik in sgled popolnoma poterpeshljivosti, kakorshne ni bilo, in je ne bo. Bogabojezha Serzhnost, ktira je Terpina lepo uzhila foverashnikam odpushtati, in vse nadloge voljno preterpeti, je le njegova svesta flushabniza: ona le uzhí po sgledu krishaniga Jesusa vse krivize in nadloge voljno terpeti.

Ljubi Angel fim mu rekel, saflushim ojštro svarjenje, pa proterpi mene nevédniga zhloveka. Ti obljubim nikdar posabiti, in vselej pomniti, koliko in sakaj je ljubesnivi Jesuf terpel in umerl: vse dni svojiga shivljenja se bom po njegovim sgledu ravnal. — Sdaj te profim mi povedati, kam naj se obernem? Svetoshelja se je bersh oglašila, rekozh: Meni se dobro in potrebno sdi f. Pokoro obiskati. Angel pravi: O Feliks! Svetoshelja le po boshje misli, le pojdi sa njo.

Feliks obishe f. Pokoro.

Svetoshelja je pred menoj hitela, me perzhakovala, in vodila po nesnani poti do hishe f. Pokore. Pot je ref bila nesnana, ojštra, in mojimu flabimu telesu neperljudna; vender, ker fim bil she prej na visoko goro fhel, in se terplenja nekoliko pervadil, fim rad hodil sa Svetosheljo. Po poti gredoZh fim pred in sa seboj gledal, pa slo slo malo popotnikov je bilo.

Nad tem fim se zhudil, in Angelá upra-
 fhali: Sakaj tako malo ljudi hodi s. Poko-
 ro obiskat? Tukaj jih manj vidim, ko na
 poti svete gore, kako je to? Angel meni:
 „S. Pokora je mehkim dušham preojstra,
 in je ne ljubijo, ker ne vedo, kako velik
 dar boshji je onal. Nekteri so bili she na
 goro prišli, in nekoliko bogabojezhe shi-
 veli, pa so odstopali, in v' golufno mesto
 nasaj shli. Eni so jo she obiskali, in ne-
 kaj zhaša shiveli po njenih naukih, pa so
 svojo slabo natoro, in hudizha posluhali,
 so peshali, opehali, in od dobriga odsto-
 pili; morebiti je nikoli vezh ne bodo nashli,
 in pojdejo v' vezhno pokorjenje, ker ni-
 so hotli malo zhaša v' pokori shiveti, Hvali
 Boga, ktiri ti pomaga; vedno ga prosi sa
 stanovitnost, in s' njegovo pomozhjo si per-
 sadevaj stanoviten ostati. Nikoli ne posabi
 besedi, ktire fim govoril shenški Nest-
 novitnosti, ktira je pod duhom drevesam
 ob poti na goro sedela, in se she na shiro-
 ko pot verniti hotla.

O boshji Angel! ti me smiraj lepo
 uzhish; vendar pa mi she to povej: Sakaj

me nisi prej opomnil f. P o k o r e obiskati? Tvoje misli, mi je odgovoril, so sše sadershane, in poti pravizhnosti malo vesli. Ti si bil pred preflab, in bi ne bil mogel nositi ojštrih navkov f. P o k o r e. Ti si ji sše flushiti sazhel, kadar si od golufniga mesta na to sveto goro shel, pa ti je potrebno bilo bogabojezhe flushabnike kralja Refnize obiskati, ktire si obiskal, de si se od njih naukov in sgledov perpravljien, sveti P o k o r i refnizhno podvergel. Kdor hozhe popolnomaft prenašlo sadobiti, in se prehitro spreobernjeniga slteti, se sapeljuje, ali od dobriga odstopi, in shkoda njegove dushe je huji od perve. Hudizhovih nastav je filno dosti; ti bodi ponishen in pokoren, de jim odidesh, Boljshi bi bilo ne dobriga sposnati, ko po sposnanji od dobriga nehvaleshno odstopiti.

Angel je ravno govoriti nehal, in sim hisho f. P o k o r e ugledal. Nizh lepiga ni bilo okoli nje, tudi hisha je bila slaba, neperljudna, in shaloftna; vender sim bil vesel, ker sim mislil: Pokora ne more telesnim ozhem dopasti: Kaj sa to? de se la

dušha osdravi in svelizha. Defilih je moja dušha slo hrepenela pred f. Pokoro iti, sim se vender njeniga vratarja prestrašhil. Svetoshelja mi je fzer rekla: Ne boj se ga; vender sim se ga slo bal, ker je bil bistrih ozhi, in neprijasniga obrasa. Angela sim poprašhal: Kako je timu vratarju ime? On mi je odgovoril: Sovraštvo. Oh! sim djal, kako je mogzhe, de je ta hudobnik vratar f. Pokore? Sakaj ga kralj Refnize v' svojim kraljestvu terpi? Ti si smiraj preuagel, mi je Angel odgovoril, in vse rezhi na debelo gledašh; poboljšhaj se. Ta vratar ni hudobnik, ampak svet mosh: on je Sovraštvo, pa sovraši le kar Bog sovraši. On ne sovraši tjudi, ampak le greh, in kar v' greh napeljuje; le to sovraši, in pokonzhati sheli. Kakor sebe, tako si druge sheli po volji boshji imeti, de milost sadobé. S. Pokora, defilih gospa in gospodinja te hišhe, bi ne mogla obstati in shiveti bres njegove pomozhi. On je, tako rekozh, duh f. Pokore, bres njega bi ne bilo shalosti, ne serzhi-

ne volje, ne pokorjenja, in nizeh do-
briga.

De svetiga vratarja *Sovrahtvo* bolj
sposnash, vedi, de on finertno sovrashi
Svojojubesen veliko sovrashnizo bo-
slujo, in vfiga dobriga. *Sej* posnash *Svo-
jojubesen*, ktira te je perlisnjeno, in
prekanjeno v' mesto *Golufige* napravila;
kakor je tebe, tako druge svijazhno sapeljü-
je. Ta dva se smiraj sovrashita, in se ne
bota nikdar sprijasnila, ker sta od nature
sovrashna. *Svojojubesen* sapeljuje bo-
sluje otroke, jih nagovarja le svojim pozhut-
kam srezhi, in po posheljenji shiveti: *So-
vrahtvo* pa uzhi se pokoriti, hude shelje
premagovati, grehe obshalovati, ne vezh
Boga rasshaliti, in v' vednim pokorjenji shi-
veti. Kako bota prijatla? O sveti Angel,
sim savpil, ponishno te prosim, nikdar me
ne sapusti, ker bres tvojih naukov in po-
mozhi bi v' nevarne smote sabredel, more-
biti bi ponevédama prifhel v' mesto *Golu-
fige*, in bi svojo dusho pogubil. *Sveto-
shelja* me fzer smiraj v' dobro nago-
varja, pa malo fhe posnam pot pravi-

ze, in lohka bi si svolil hudo pod podobo dobriga.

Svetoshelja je pred vratarja, sbravstvo neprestrašeno stopila, in ga profila me pred f. Pokorbo spuštiti. On ji je prijasno odgovoril: Naj te gre pred ajo, in naj jo poslušha. Oh, hvála bodi usmiljenimu Bogu, de she kdo nje ishe! to ne slo veselí. — Jest sim ga v'obras pogledal, in sim vidil, de od notrajniga vefiziga vefelja milo joka, in sim djal: Glejte, kako usmiljen je ta bister mosh! Grem v'dverishe f. Pokore; na fredí dvorisha je bil velik krish, in na njem podoba Jesusova. Pred krisham nekaj zhalá molim, in Jesusa ponishno prosim sa duha pokore. Vítanen, in gledam okoli sebe zhloveka viditi, in za po f. Pokori popraštati: neka ponishna flushabniza je memo shla, in sim jo ogovoril, rekozh: Kje je f. Pokora? Ona mi je odgovorila: S. Pokora ho sdaj sdaj svoje flushabnike in flushabnize prishla uzhit, kakor ji je vfaki dan navadno; toraj ne moresh sdaj s'njo govoriti: pozhakaj, ai drugi dan pridi. Jo she upra-

sham: Kje bo f. Pokora uzhila? Tukaj, mi pravi, na tim dvorišču per podobi krishaniga Jesufa. Kadar je flushabuza odflhla, mi je Svetoshelja rekla: Ljubi moj! tukaj pozhakajmo; bolji perlostnosti ne more biti poslušhati, kar potrebuješ: Zhe bošh potlej hotel s' njo govoriti, te lo rada poslušhala in uzhila. Angel mi je tudi rekel: Le tukaj pozhakaj. Sim otema odgovoril; Is ferza rad.

Malo poštojim, in shelje obudijem f. Pokoro poslušhati, kar ura bije, zhuvaj posvoní, in f. Pokora v' zbernim oblazhlu pred všimi gre; moliki in slenfke sa njo, pa posebej, vši ponishno olezheni, in s' ozhmí v' tla; vši so se pred f. Krisham vltavili, in klezhe molili. S. Pokora je pred krisham pokleknila, in molila; potlej je sapela pesem od f. Duha, in drugo od terplenja Jesufoviga. Vši so peli in jokali; njih milo petje, refnizhne folse, in ponishno sadershanje me je s' stalostjo, in gorezhnostjo napolnilo.

S. Pokora je potlej vstala, in pred krishanim Jesufa svoje ljube otroke tako uzhila.

Moji preljubi, in perferzhni otrozi! Hvalite, in sahvalite Boga, ktiri vas je savolj saflushenja Jefusove smerti, is fhiroke poti vezhniga pogubljenja ljubesnivo perpeljal na to fvelo goro, v' to fvelo mesto kralja Refnize. Hvalite njegovo nefkonzhno miloft, te velike dobrote nikoli ne posabite, in njemu v' dar se radovoljno dajte. Naj bo vafhe fpreobrnjenje refnizhno, vafhe poboljfhauje popolnoma, vafha shaloft velika, vafha ftanovitnoft nepremaknjena, in vafhe pokorjenje po hudobii grehov. Zhe to delate, Angeli se bodo veselili, Bog bo nad vami veliko dopadajenje imel, in vekomaj bote frezhni. Ne bojte se pokore, temuzh shelite jo, ker prava pokora je fofebni dar boshji, je sdravilo vafhah dufh, je refhenje od hudizhove fashnofti, in kljuch pebefhkiga kraljestva.

De fvoje grehe, in njih hudobijo zhe dalje bolj fposnate, jih sovrashite, obshaljute, in opustite, profite is ferza sa gnado f. Duha, premifhljivajte neisrezheno fvetoft boshjo, ljubesen in bolezhine Jefusove, smert, sodbo, vezhnoft, in karkoft vafhe

ferze omezhí. Svoje grehe sposnati, je potrebno, pa teshko: teshko je sposnati hudobijo grehov, slasti tistih, do ktirih ste prej mozhnejši dopadajenje imeli. Vediti, ali sposnati svoje grehe, ni eno; tudi terdovratni grešniki nekoliko svojih grehov vedo, pa le spokorni grešniki s' pomoz'ijo gnade s. Duha sposnajo hudobijo, in tesho svojih grehov; kdor is serza sovrashi, in opuští grehe, ta jih sposna. Skerbite zheldalje vezh gnade od usmiljeniga Boga dobiti, ker ona sama rasvetlí slepoto vašhiga serza, in le s' nje pomozhjo samorete spravati vse svijazhe svojih grešnih misel. Le unajno svojih grehov vediti, je malo, fkerlite njih notrajno hudobo sposnati, in svoje ferze ozhifiti, de bote zhifiti, ne le svojim ozhem, ampak tudi boshjim.

Slo fkerbno premishljevajte, kaj vam je v' greh perloshnost dalo, de se tiga slo varujete; tudi dobro premiflite, kaj hudiga je is vašhih grehov prifhlo, de popravite. Bres praviga sposnanja, ni dobriga poboljshanja; kako se bote poboljshali, zhe ne veste kaj poboljshati? Ne morete vediti kaj

poboljšati, zhe fe ne sposnate. Bres praviga sposnanja, ni refnizhne grevinge; kako samorete sovrashiti in obshalovati hudobijo svojih grehov, zhe vam je njih hudobija skrita? Bres praviga sposnanja, fe ne morete pred Jesufvim namestnikam prav spovedati; bote svijazhno in nepopolnoma pred njim govorili, in bote soper svojo dusho legali, de sami ne bote vedili. Bres shalofniga sposnanja, ostanete nevedni, mersti, nepoboljšani, hinavzi, krivizhni, in pogubljenja vredni.

Vedno in gorezhe profite sa gnado f. Duha, de od nje rasvetljeni, svoje grehe sposnate; in od nje omezheni, jih sovrashite, in opustite. Bres sposnanja ostudne hudobe greha, ga ne morete po volji boslji sovrashiti in opustiti, kakor je bilo rezheno. Bodite polni silne notrajne bolezhine, ker s' grehi ste nar svetejshiga Boga rasshalili, in sanizhevali. Strah vezhniga pogubljenja je sfer dober, pa sam ne opravizhi; ljubesen, in pa ljubesen do ljubesniviga Boga spreoberne ferze, da pravo shalof, in sadobi odpashanje grehov. Le ljubesen do

Boga preslene ljubesen do greha; le ljubesen da vredni sad pokore, in svelizha. Usmiljeni Jesuf je is ljubesni do vsih svojo presveto kri preli; to nej val od velike hudobe greha preprizha, in naj val sladko permora svoje grehe milo obshalovati. Pehenje savol grehov naj bo smiraj v' valnih ferzih, to vam bo dalo veliko upanje, in nebeshko kraljestvo. Nar vishi veselje sgrewane dushe je milo shalovati.

Is praviga sposnanja svojih grehov se is-haja velika shalost, in refnizhno poboljshanje. Zhe hudobo greha prav sposnate, ste permorani ga sovrashti; zhe ga is sposnanja njegove ostadnosti refnizhno sovrashte, imate tudi mozhno voljo ga opuštiti. Vidite, koliko je potrebno sa gnado praviga sposnanja Boga profiti? Kar vam je pomagalo svoje grehe sposnati, sovrashti, in opuštiti, delajte v' prihodno, de ostanete stanovitni, in nikoli ne opefhate, de vezhno plazhilo prejmete.

Ljubi moji! vkoreninjani bodite v' ljubesni do ljubesniga Boga, in bote ko skala v' fredi ferditih valov, stanovitni: naj val

hudizh, svét, mefo, ali kar si bodi fkufha; naj te vfa peklenfka mozh, ali vfa sapeljivoft svetá soper val vsdiguje, ne bote premagani, Le bodite terdni v' veri, v' upanji, v' ljubeshi, v' ponishnofti, v' vo'fkovanji, in Bog val ne bo nikdar sapuftil. V' fkufhnjavah imajte pred fvojimi vernimi ozhmi svetoft, pravizo in miloft boshjo: tudi ljubeshen, in kervave rane krishaniga Jefufa, in nefkonzlino vezhnoft; upajte v' boshjo pomozh, pa ponishni oftanite, in vam bo vekomaj dobro. Zhe bote s' shivo vero in gorezho ljubeshnijo do Boga sapeljive fkufhnjave premagovali, vam bo ta valha svetoba obilnifhi gnado fprofila, in bote, ne le lohka, ampak tudi vefelo flushili Bogu. Zhe to delate, vam bo pot v' nebefa gladka, defilih v' sazhetku ojftira. Blagor vam, ako fte boshjim naukam pokorni, ker bote v' nebefih vezlino plazhilo fvoje kratke pokore vshivali.

S P o k o r a je fhe to perftavila: Jutri vam bom govorila, in fprizhevala, koliko Bog foyrashi greh, de bote v' danaftnih naukih bolj uterjeni. Prejete potrebne nauke

skerbno in vedno premišljevajte, in gorezhe profite sa gnado jih spolnovati. Kaj se vam sdi, je vafha relnizhna volja svefo delati, kar fim vam pravila? Vfi fo poktek-nili, v' Jesufa sdihovali, in ponishno, pa serzhno odgovorili: S' gnado boshje upamo, in stanovitno obljubimo. Nekaj zha-fa fo klezhe molili, profili sa mozh jih spolnovati, in nasaj fhli vfak v' svoje me-fo.

Nauki f. Pokore fo bili moji dufhi slo vfhez, ker fim vedil, de f. Duh fs nje govori, in de fim jih potreben. Delih fim bil nafiten, vender fim shelet s' njo govoriti, in fim v' nje prebivalifhe sa njo fhel. Svetoshelja jo je profila me poslushati, in uzhati, pa ona ji je odgovorila: Sdaj imam dosti fofebnih opravkov; naj ohrani in dela, kar je sdaj poslushal, in ob drugi perlashnosti bo uflifhan. Nadleshna Svetoshelja jo je profila, faj mi perpuftiti njene imenitnifhi flushabnike obifkati. Ona je odgovorila; To mu je dopusheno.

V'drushbi Angela, in Svetoshelje

sim hodil po hišhi f. Pokore; vse je bilo tibo in mirno: vsak ie poterpeshljivo delal, ali bral, ali premišljeval, ali molil; vsi so bili shaloštni, pa tudi veseli, kar se je meni slo zhudno sdelo. Po hišhi okolj hodé, sim kuharja per ognji vidil, in ga poprašhal: Kaj dobriga bo danši ti dobri drushini? On me je bistro pogledal, in mi ojštro odgovoril: V' hišhi f. Pokore se ne spodobi tiga govoriti; vender ti povem: Danši bo sa kofilo malo tozhivja, malo kruha, in vode. Sdravim bo kaj boljshiga, bolnim pa slabo in majlino. Kadar sim to saflishal, sim se sazhudil, pa nisim se predersnil odgovoriti, in sim shel.

Potlej sim Angela uprašhal, kdo je neprijasni kuhar f. Pokore? On mi je odgovoril: Post, Ne zhudi se, de je Post kuhar f. Pokore, ker v' poshreshnosti ni duha pokore. Ta sveti kuhar malo dobriga telefu vofhi, de bi dušhi pokorno bilo. To je prav, sim djal, pa saj gospodinji f. Pokori kaj boljiga daje? Ne, mi je odgovoril, ampak slabeji, de se drugi od nje nauzhé v' pokorjenji shiveti. Nilzher ne more

pokorjenja f'pridam osnanovati, zhe sam v' pokorjenji ne shivi; sa to je f. Janes, osnanovaviz pokore, v' pokori, defilih nedolshen, shivel.

Sakaj, fim Angela uprafhal, je kuhar Post rekel: Sdravim bo kaj boljiga, pa bolnim flabo, in malo. To govorjenje je narobe, ga ne umem, Angel me je uzhlil, rekozh: Sdravi fo ti, ktiri fo prej nedoshno shiveli, in tudi sdaj imajo sdravo dufho v' pokornim telefu, in fo se le isponishnosti sveti Pokori podvergli. Tim kaj boljiga daje, vender ne obilno, ker je obilnost fhkodljiva. Bolni fo ti, ktiri fo smertno grefhili, in fo tudi nadleshevani od fkufhnjav; tim daje malo in flabo, de se savolj poprejshnih grehov pokore, in fo pred prihodnimi obvarovani. Tudi med timi je raslozhik po fhtivilu, in velikosti grehov; sdajnih fkufhnjav in telefne mozhs. Zhe se pa nektiri is nepermerjene ojhstrofi hozhejo zhes svojo mozh postiti, jim brani, in jih uzhi svoje telo pokoriti modro, ne pa neufmiljeno. Zhe je nektèri is njih od telefne bolesni oflabil, ima vfo ljubesnivo ftrishbo, dufhno, in telefno.

Tvojt nauk, sim Angelu odgovorit, me uzhe tako shiveti, in tudi mi prizhujajo, de Post, kuhar f. Pokore je prebrisan zhlovek. Ne le prebrisan, ampak tudi moder je, mi je Angel djal. Pravizhno je to, de kdor je savolj svojiga telefa greshil, svoje telo pokori. Post je svet, in dopadljiv flushabnik f. Pokore: ona ga ljubi, ker ji pomaga vse podloshne pod potrebno pokorshtino dershati.

Sim Angela vprashal: Ima f. Pokore she kakiga drusiga modriga pomagavza? Jih vezh ima, mi je odgovoril: medtimi je flovezh eden, ktirimu je Pokorjenje ime. Kako je to, sim Angelu rek, ni Pokora, Post, Pokorjenje eno? To troje ni eno, mi je odgovoril. S. Pokora sfer ima sferb sa vse, pa ona nar bolj sferbi fleherniga zhloveka flabehti sposnati, in osdraviti, kakor ti sadafti prizhujajo njeni sveti nauki, ktire ti poslufhal. Ona ukasu e svojimu flushabniku Postu telo pokoriti, po fleherniga zhloveka saflushenji in mozhi. Sam Post vsiga ne opravi; sa to ima v' svoji flushbi tudi P •

korjenje: ta fkerbí duſho in telo oſdra-
viti. Šluſhabnik Pokorjenje je imenit-
niſhi od fluſhabnika Poſta. Poſt le po-
zherki dela, kar f. Pokora ſapoveduje;
Pokorjenje dela po njenim duhu. Nek-
tiri ſo fluſhabniku Poſtu pokorni, pa f.
Pokorjenju ſe neradi podverſhejo; ſa to
je njih poſt malo vreden, ker v' druih re-
zheh ſvoje volje ne premagujejo. Nektiri ſe
ne morejo ſlo poſtiti ſavolj ſlaboſti ſvojiga
teleſa, pa ſe fkerbe ſveſto pokoriti f' prema-
govanjem nepotrebniga in ſhkodljiviga; ti ſo
bolj od unih ſveti Pokori ufhez, deli-
lih ſe ne morejo poſtiti.

O ſveti Angel! ſim ſavpil, tvoji nau-
ki ſo meni ſlo prijetni, in ſhelim f. Po-
korjenje obifkati. Svet oſhelja je hi-
tela po vli hiſhi ga ifkati, ga je naſhla
nektere novinze uzhiti, ko jih je uzhił, ka-
ko v' hiſhi f. Pokore ſhiveti. Ponishno
ga je profila tudi mene uzhiti, in je bila
uſliſhana. Š. Pokorjenje je to ſveto
delo odloſhił, mene poklizal, in vpraſhal:
Kaj dobriga od mene ſhelifh? Šim mu od-
govoril: Šhelim od tebe ſvediti, kako flu-

shabnike svete Pokore pokorih! On meni: Sakaj to svediti shelih? Zhe si tiga sheljen is prasne radovednosti, markaj drugiga boljiga delam. Svetoshelja mu je odgovorila: On je tvojih naukov sheljen, de bi po njih shivel, in sveti Pokori flushil. Kadar je s. Pokorjenje te besede salfihal, me je prijasno pogledal, in mi rekel: Ker savolj svelizhanja svoje dushe naukov shelih, te bom ob kratkim uzhil.

Jeft sim flushabnik s. Pokore, in po oblasti od nje meni dani, sapovedujem se vsiga varovati, kar v' greh napeljuje: fkerhim vsaziga pokoriti tako, de svoji grehni ljubeshni nasproti dela, in jo premaguje. V' premagovanji svoje hude volje je vsa pokora, in vsa svetost sapopadena. Kar telo pokori, more biti modro, kakor je s. Pokora po meni flushabniku Postu sapovedala, po mozhi telefa, in po velikosti grehov; kar dushe pokori more biti oestro, de se njene slabosti osdravijo; v' tim na pregledam nobenimu. Zhloveka prevsetniga obfodim se ponishevati; zhe je bil lakomnik, more po premoshenji ubogim deliti; kdor

je bil predersnih ozhi, je nekaj zhasa v'tam-
no jezbo obfojen: radovedniga nepotrebnih,
ali slabih rezhi obfodim v'famoto; leniga
obkladam s' vednim delam; delati tzer mo-
rejo vsi, ker f. Pokora filno sovrashi le-
nobo, pa leni so teshejiga terplenja vredni;
nezhiftiniki, in pijanzi se morejo obilnishi
postiti, in tudi drugazhi pokoriti svoje telo;
mlazhui morejo premishljevat, kar jih une-
ma: tako té, drugazhi druge pokorim, ka-
kor jih previdim potrebne.

Jest fim se savsel nad veliko modrostjo
f. Pokorjenja, in fim sposnal, de je
velik flushabnik f. Pokore, ker vse po
volji boshji dela. Tudi fim mislil, kakor
on po volji boshji grefnike pokori, tako
morem jest sebe, de milost sadobim. Potlej
fim ga vprafhal: Profim mi povedati, kdo
ima fkerb sa ozhitno in notrajno boshjo
flushbo? S. Pokora, mi je odgovoril,
fkerbi sa vse to. Ona ima v'ti hifhi du-
hovne, ktiri po boshjim duhu njenim flu-
shabnikam v' vlih dufnih potrebah stresh-
jo. Ona tudi ima fosebno prijatlizo sveto
Molitev, ktira tukaj bliso stanuje, in

naš vsaki dan vezokrat obišče. Lahko vesh, de v' hihli f. Pokore ne moremo bres boshje flushbe, bres molitve, in premišljevanja obstati; vli bi opefhali, in na fhiroko pot nasai fhli. S. Molitev je fufebna boshja, in naša prijatelza; ona nam gnado sprofi, ktira je shivljenje našiga duhovniga shivljenja: ona je mozh dufhe, in bres nje nar mozhnejši zhlovek opefha. O sveto Pokorjenje! sim mu rekel, ti si svešt flushabnik boshji, in f. Pokore; blagor tim, ktiri te poslušajo, in ti so pokorni! Kar ti uzhish, in sapovedujesh, je slo potrebno, ni druge poti, slasti grešnikam, v' nebefa. Te lepo sa hvalim sa ve svete nauke, vedno bom profil Boga mi pomagati, in bom smiraj fkerbel bolj po njih shiveti.

Nikolj bi se ne bil prenavelizhal ga poslušati; komaj sim se od njega odtergal, vendar sim mogel, ker se mu je mudilo novinze uzhiti. Kadar sim bil fhel is hie f. Pokore, mi je na misel prišlo, in sim Angela vprašhal, rekozh: Prosim te mi povedati, kako v' hihli f. Pokore

samorjjo vsehmalo skaloftni, in vefeli biti? To je lohka, mi je odgovoril. Tiga vřak ne ve, in ne verjame, pa ve in řkufi leta, ktirimu je od Boga dano. Pořvetni řpriedni otrozi menijo v řmernih teshavah biti, ako v řpokori shive, ker řo od greha řapeljivořti omanljeni. pa řefnizhni řlufhabniki ř. Pokore řo polni řladkiga vefela, ako lih řo v řfolsah. Ti imajo v řierzu řladko pezhenje řavoljo grehov, ř ktirimi řo Boga řařřhalili; řpomin grehov jih pezhe, řolře jih hladé. Zhe obilniřhi jokajo, vezhi upanje imajo uřmiljeniga odpufhanja. Řefnizhno řpreobernjeni greřlniki řo řto řhalofni; ta řhalofť jim odpufhanje grehov obeta: zhe bolj řhalujejo, bolj upajo; zhe bolj upajo, bolj řhalujejo, ker řo řařřhalili Boga, ktiri je voljan jim odpultiti, ako ře řpokore. Mile řolře řo jim řlajřhi od vřiga obzhutniga teleřniga vefelja, ker řerdno upajo ř řzesnatorno řhalofťjo milofť řadobiti, řakor je ljubefnivi Jefuf govoril: Blagor řhalofťnim, onř bodo obveřeljeni.

Angela řm lepo řahvalil řa te řvete nauke, ktirih ne bom nikdar pořabil. Pořlej

ga je Svetoshelja vprašala: Kam sedaj
pojdemo? Angel je odgovoril: Tukaj
bliso je prebivališče f. Molitve; ta ve-
lika boshja prijatliza bo Feliksa obilno
uzhila; tje pojdemo. Jest tim obema odgo-
voril: Moja duha je vsiga dobriga lazhna;
le hitimo v' hišo f. Molitve. Vsi boga-
bojezhi jo ljubijo, tudi jest jo morem de-
bro sposnati.

Felix obišče f. Molitev.

Vsi trije smo šli is dvorišča f. Po-
kore kosi fkrivne vrata v' lep samotni
vert; ta je bil poln lepih košatih dreves,
pod kterimi je bila hladna in perljudna sen-
za; med timi je bila samotna hiša f. Mo-
litve. Nje hiša je bila med dreviam sko-
raj fkrita, vse je bilo tibo, le ptize so lepo
pele: ondi je slo perloshno bilo v' tihoti
Boga moliti, ali premišljevati. Vert f.
Molitve je bil slo pedoben unim f. Sa-
mote, per kteri sim v' sazhetku bil, kadar
sim is golufniga mesta na goro prišel. An-

gel mi je rekel: Prav vesh, ta vert je unimu podoben, pa tudi f. Molitev je f. Samoti podobna, in ste veliki prijatelji. Te dve bogabojezhi dushi ste enake nature in serza, obedve ste radi v' samoti, in velikokrat se pogovarjete. Ni mogozhe drugazhi: kdor samoto ljubi, lahko moli; kdor samote ne ljubi, ne more prav moliti, ker je njegova dusha polna smot: kdor rad moli, je tudi rad odlozhen od nepotrebniga shuma sveta, in v' tihoti Bogu flushi. Ne posabi nikoli, de f. Molitev in f. Samota ste perferzhni prijatelji.

Gremo pred hiho f. Molitve, pa duri so bile terduo saklenjene. Nepokojna Svetoshelja je berah posvonila, pa nobeniga odgovora ni bilo. Dolgo zhakamo pred vratmi, pa ni bilo shiviga zhloveka zhutiti. Svetoshelja je sopet posvonila, pa saftonj, ni bilo glasu. Slo shalofsten fim bil, in she mislil se verniti, pa Angel mi je le branil, rekozh: Pozhakaj, vem, f. Molitev je doma, pa se s' Bogam pogovarja, in sa to ne flushi. Vratari-za je tudi per nji v' boshji hvali, in ji sa

drugo ni mar. Svetoshelja je skakala okoli hiše, in gledala koga viditi; ker nobeniga ni bilo, je v tretje terdo peršvonila. Vrtariza v Boga samaknjena je komaj saflislhala, tiho odperla, in tiho popraščala; Kaj hožete? Jelt sim ji glasno odgovpril; ker sim menil, de je gluha: Shelija f' tvojo gospa f. Molitev jo govoriti: Ona me je bersh posvarila; Sakaj glasno govorish? sakaj si moji gospe nadleshen? Sej nisim gluha. Prej te nisim flislhala, ker sim s' Bogam opravitil imela, sdaj pa le tiho odgovori. Moja gospa Molatev je doma, grem jo popraščat, zhe ji je perloshno f' teboj govoriti, ia bersh pridem nasaj ti povedati.

Mene je bilo fram, ki sim bil savolj majhniga pogrešhka od vrtarize ojštro svarjen, in sam per sebi sim djal: Prasna glava naj ne gre v'to hišo; tukaj so nataulko presiani ljudje: Zhe je vrtariza taka, kakšna bo pa njena gospa? Sin Angela vprašhal: Kako je ti vrtarizi ime? Ona mi je odgovoril: Molyheschnost. Ona s'er govori, pa is potrebe; to pa malo in

tiho. Ne le ona, tudi vsa drushina f. Molitve je taka. S. gospa Molitev tih nozhe pod svojo oblastjo, ktiri preglasno govoré, ali od vsiga nepremišljeno shlobudrajo, ali se neumno smejaajo, ali vpíjejo ko pijani norzi: kako per tazih moliti? Tukaj v' ti sveti hišhi je ves drug duh, kakor si she nad to sveto vratarizo vidil. Zhe je vratariza tako skerbnna, koliko je panjena gospa f. Molitev, ali f. Molitve ozhe Premišljevanje?

Vratariza Molzhezhnost je prishla povedat: Pozhakajte; kadar bo moja gospa svojo flushbo s' Bogam opravila, vas bo pred se poklizala. Ona bo she dolgo molila: v' tim zhasu vam je dopusheno to hišho ogledovati, pa tiho hodite, tiho govorite, in nobeniga ne motite. Sim bogal, kakor mi je ukasala, sim po hišhi tiho in bojezhe, hodil: ondi sim vezh ljudi vidil, pa vsi so bili tihi, ko bi prasna hišha bila: so brali, ali premišljevali, ali molili. Vse kota tiste svete hišhe sim preiskal, vse bogabojezhe hlapze f. Molitve sim vidil, pa nobeden me ni vidil, in

se ni oserl, ker vsak je bil v' Boga samaknjen.

Vratariza mi je tiho prifhla na uho povedat: „S. Molitev je lih sdaj po tebi prafhala. Kadar fim to saflifhal, fim s' vřim spořhtovanjam v' nje prebivatifhe fliel: fim fkrivaj okoli febe g'adal, pa ni fim drusiga vidil, ko podobo krifhaniga Jefuřa, podobe puřhavnikov v' molitvi, in nektere bukve. Ona me je prijasno ogovorila: Kaj Őhelifh od mene? „Sim ji tiho odgovoril; „Sim lazhen řvetih naukov, kako bi Boga dopadljivo molil, in febi potrebne gnade sprořil. Ona mi je odgovorila: Zhe fi řvetih naukov Őheljen, fe prav moliti uzhiti, me veřeli, in te bom rada uzhila.

I. Ti fi ũe ũhe otrok molitve katolifke zevkve naužil, pa morebiti niři vedil, ali ne veřh, kaj je prav moliti. Zhe beřede isrekujefh, pa ne veřh kaj govorifh; zhe fi prořtovoljno smoten; zhe tvoje ferze ni praviznořti Őheljno; zhe ľubesen do greha tvoje ferze gořpoduje, ali te kaka druga smota od Boga odverne, kako ũamoreřh prav moliti? Zhe Boga iřheřh, prav molifh; zhe

njega ne išhešh, je tvoja molitev prasna. Jesik fzer govori svete besede, pa le dušha moli; zhe tvoja dušha ne ve, kaj jesik govori, zhe so tvoje misli drugazhne ko tvoje besede, zhe is ferza ne shelišh, kar s' besedo profišh, je tvoja molitev prasna, in tiga imena nevredna.

II. Molitev je potrebna, pa dobra, ne flaba molitev je potrebna. Zhe nozhesh moliti, ali ne molišh, kakar ti Bog sapove, ne morešh svelizhan biti. Ti si boshja stvar, moli tedaj, in povišhuj svojiga usnii-ljeniga Stvarnika. Ti si po boshji podobi vštvarjen, pa spriden od greha, in vsiga dobriga potreben; profi, in moli sa guado, in si persadevaj f'fvetim shivlenjam svojimu Stvarniku podoben postati. Ti si boshje pomozhi potreben, pa tudi tvoji bratje in sestre so potrebni; moli sa-se, in sa druge. Bog ti sapove sa-se, in sa druge moliti, pa flaba molitev ne pomaga, ne tebi ne drugim.

III. Molitev je mozhuva, ako je prav opravljena. Dobra molitev oblake predere, do Narvishiga gre, in nasaj pride polna ne-

boških darov. Ona je slo možna; tudi vligamogozhnimu prijetno silo dela, ker jo je on sapovedal, in is ufmiljenja obljubil jo uflifhevati: pa ne posabi, de le dobra molitev ima veliko možh.

IV. De Boga dopadljivo molifh, perpravljaj fe k' molitvi. S' molitevjo stopifh pred vfigamogozhniga Boga, ti pa fi revna in grešna stvar, ne predersni fe nepremifljeno, ali neperpravljeno ga moliti. Ne bodi enak zhloveku, ktiri f' slabo molitevjo Boga fkufha, in samzhuje. Pogostim premifhluj vezbne refuize, in fvoje potrebe, de fe ferze vnema: pred molitevjo obudi shivo vero bofhje priznofiti; ponishuj fe pred Bogam: le tako moli upno, in bofh dofeget, kar profifh.

V. Pred molitevjo odpravi vse smote, vse nepotrebne fkerbí; tudi potrebne, ktire fe s' molitevjo ne sglibajo. Kako bofh prav molil, zhe ti svét, njegove fkerbí, ali nizhemurnofiti v' ferzu fhumé? Zhe me ne ubogafh, ne bofh vedil, kaj molifh, ali ne bofh is ferza shelel sadobiti, kar profifh, in ne bofh uflifhan.

VI. Morebiti porezhefi : Sim shaloten vsili smot , ktirej mi med molitevjo napadajo. Naj bo ref, kakor pravish, vender , morde si jih fam kriv. Kako ? ker je tvoja dusha neperpravljena, in mlazhna. Lahko si smoten , in rasmisljen v' svojih molitvah, zhe si pravizhnosti premalo lazhen, zhe premalo sposnash potrebo gnade boshje, zhe prevezh skerbish sa posvetno, premalo sa svoje svelizhanie.

VII. Zhe hozhefi Boga dopadljivo moliti, bodi ponishen. Vesh, de prevsetui berazh, ali revni bahazh je v'fim ostuden ; ostudnisthi bi ti Bogu bil, ako bi se pred njim ne ponisheval, ali ponishno ne molil. Glej, in premisli Jesufa na vertu Getsemani v' molitvi vsiga ponishniga pred svojim nebeskim Ozhetam ! Uzhi se od njege ponishno moliti, in bosh vselej ponishno molil, ako Jesufa v' ponishnosti posnemash : lahko bosh smiraj ponishen, zhe svoje grehe, svoje slaboiti, svojo nepremoshnost sposnash. Le unajna ponishnost ni sadoiti, binavzi tako delajo : bodi refuzhno ponishen, in le tako bo tvoja

molitev ponishna. Moli s' glasam ponishniga ferza; le ponishno ferze Bog uflifhuje. Profi Boga, ko zhlovek v' globozhino pah-njen, ktiri je pomozhi potreben; ve, de je pomozhi potreben, ker si sam pomagati ne samore. Ti si poln flabošt, fkuflhnjav in grehov; tvoja duřha je v' veliki nevarnosti; she nad peklam viřih, in bořh v' njega padel, ako te Bog ne reřhi: kako ne bořh ponishno molil?

VIII. Upno moli. Zhe bolj vřhivo svoje velike flabořti zhutiřh, bolj upno moli; ker ponishno řposnanje svoje nevrednořti in nevarnosti, in terdno upanje v' bořhjo milořt, te perganja moliti, in tvoja molitev bo uflifhana. Zhe niři berřh uflifhan, ne odřtopi od m litve, řtanovitno profi, in řtanovitna molitev po Jefusovim duřu opravljena ti bo obilno pomozh řprofila. Reřnizhna in řtanovitna molitev po bořhji volji opravljena, ne bo od Boga sanizhevana, ker fe is-haja is řhive vere, in is reřnizhnih řhelja do pravizhnořti.

IX. Ti si nevreden uflifhan biti: toraj profi po Jefusu Kriřtufu; daruj nebeřhkimu

Ozhetu Jesuſovo terpenje, in saſluſhenje: Zhe ponizno in upno profiſh v' imenu, in po volji Jeſufa Kriſtufa, boſh uſliſhan, ker nebeſhki Ozhe ima nad njim veliko dopa-
dajenje. Po Jeſufu Kriſtufu molifh, zhe njegovi duh v' tebi prebiva; zhe ſhelifh ſa-
dobiti, kar mu dopade, ali odpraviti, kar ga ſhali. Ni ſadofiti le njega imenovati v' ſvojih molitvah, ali jih ſkleniti v' njegovomu ſ. Imenu, ampak moreſh miſliti, ſhe-
lėti, in profiti po njegovi ſveti volji, in le tako boſh uſliſhan.

X. Soſebno ti perporozhim vezhne re-
ſuize ſkerbno premifhhljevati; tudi ſvoje dol-
ſhnoſti, ſlaboſti, ſknſhnjave, in nevarnoſti.
To premifhhljevanje bo tvojo duſho ſ' ſtrahom
napolnovalo, ker boſh ſvojo veliko nevar-
noſt ſpoſnal, gorezhe profil, in boſh uſli-
ſhan. Le verjami, de ne boſh prav mo-
lit, ako ne premifhhlujeſh. Breſ premifh-
ljevanja oſtane tvoja duſha mlazhna, ne-
ſkerbna, lena, omamljena, in ne bo prav
molila. Ker je to ſlo potrebno, ti ſapo-
vem mojiga duhovniga ozheta Premifh-
ljevanje obifkati, ktiri je mene, in vſe

boshje flushabnike moliti žzhil. — Sdaj pojdi v' miru, in Boga sahvali sa nauke, ktire si slifhal.

Sim bersh pokleknil, Boga sahvalil sa vse prejete nauke; tudi s. Molitvi sim se sahvalil, nji se perporozhil, in fhel. Svetoshelja, ktira je smiraj per meni bila, in od s. Molitve slifhala mi sapovedati Premishljevanje obiskati, mi je rekla: Le pojdimo do njega. Gremo, pa ne moremo njegoviga brama najditi. Svetoshelja, od Angela poslana, je shla vratarizo Molzhezhnost profiti ga pokazati. Vratariza je bersh prifhla; smo shli sa njo po tamnih ovinkih, in komaj ga nashli. Defilih smo ga nashli, nismo mogli s' njim govoriti, ker je bil ves v' Boga samaknjen. Angel je reket: Le pustimo tiga svetiga mosha v' miru vshivati svojiga ljubesniviga Boga. O Feliks! glej ga, kako svesto premishljuje; uzhi se od njega, in ti ravno tako delaj. Slo shaloften sim bil, de nisim mogel s' svetim Premishljevanjam govoriti, pa Angel mi je reket: Ne posabi naukov s. Molitve, in ti

bo sadoſti. Kar. ſ. Premišljevanje ſve, rasodeva ſvoji duhovni izheri ſveti Molitvi, in ji nizh ne perkriva; torej ne poſabi njenih ſvetih navkov.

To mi je Angel govoril, vender ſim ſhaloſten bil. Kadar ſim is nje biſhe na vert priſhel, ſim Angelu djal: Vidil ſim ſ. Molitev v' ſelenim in zhernim oblazhilo, kaj neki to pomeni? Angel me je uzhil, rekozh: Seleno oblazhilo ſ. Molitve pomeni upanje, ker ona vſelej moli is upanja v' Boga; zherno oblazhilo pomeni ſmert, ker je ſvetu odmerla; ref je ſvetu odmerla, le ſhel rasvesana biti, in Boga ſadobiti. Tudi ti moreſh upno moliti, in vidnim rezhem odmreti, le tako boſh Boga ſ' ſvojo molitevjo iſkal.

She eno, ljubi Angel! te proſim mi povedati: Kako je ſ. Premišljevanje ozhe ſ. Molitve? S. Premišljevanje je duhovni ozhe ſ. Molitve, kakor ti bom ſdaj povedal. On premišljuje boſhjo ſvetoſt, modroſt, pravizo, miloſt; tudi ljubeseu in terplenje Jeſuſovo, ſvoje dolſhnoſti, ſlaboſti, ſkuſhnjave, nevarnoſti, ſodbo

boshjo, in vezhnost; v' t'ím premishljevanji se njegovi duh vnema, ktiri spozhne in rodí gorezho molitev. Škerbno ohrani ta nauk, ktiriga si prej od f. Molitve flišhal, in ga nikoli ne posabi. Zhe premishljuješ, si f. svetim straham napolnjen, te slo fkerbt, in gorezhe proših potrebne gnade od Boga dobiti; zhe ne premishljuješ, sa svoje svelizhanje ne fkerbiš, ostanesh mersliga ferza, ne molish, ali prav ne molish; toraj svetiga Premishljevanja nikoli ne posabi.

Ljubi Angel! se bojim tebi nadleshen biti, pa mi je nekaj na misel prišhlo, in te lepo prošim, povej mi: Premishljevanja duhovni ozhe f. Molitve, ktiriga smo sdaj vidili, je morebiti brat uniga, ali lih tisti, ktiriga smo našhli v' hišhi f. Samote? Imena sta enaka, kako je to? Angel mi je tako odgovoril: Ništa dva, ampak le eden. Š. Premishljevanje je vzhafi v' hišhi f. Molitve, vzhafi v' hišhi f. Samote, ker ga obedve ljubite, ste ga potrebne, in mu pokorne. On ne more per obel ob enim biti, ima pa namesti se-

be svojo mlajšhi lzher Ustno moliteva ta bere, ali moli s'jesikam, pa tudi se od njih uzhi od svetá odlozhena biti, prav moliti, sveto shiveti, in Boga dopasti.

Svetoshelja mi je rekla: Sim flifhala, de tukaj bliso je sveta diviza, velika boshja priatliza; zhe je Angelu vfhezhi, pojdimo do nje. Angelu je bilo to vfhezhi, ker divize in angeli so perferzhni prijatti; vfi trije smo fhli tje.

Felikf obifhe f. Zhiftoft.

Angel mi je gredozi rekel, de se zhifsta diviza, od ktire je Svetoshelja veliko dobriga svedila, f. Zhiftoft imenuje; tudi, de je refnizhno, kar od nje dobriga govore. Te befede so ushgale moje ferze, fim filno shelel jo viditi, posnati, in svete nauke is nje ust flifhati. Angel, in Svetoshelja sta pred menoj hodila, in pot kasala. Angel mi je rekel: Rad te peljam do svoje ljube priatlize in tovarshize. S. Zhiftoft, defilih she na svetu, in f' fla-

bim mešam obdana, je angelam podobna, in je velika prijatliza nebeskiga kralja. Jest te peljam do nje, flaba zhlovekova natora bi te ne mogla; spriden zhlovek je ne posna, ne ve poti do nje, nje vrednost sanizhuje; to sposuanje je le is nebes. Spazhena natora meni, de rasujsdano posheljenje je sosebni dar, pa rasodeta bešeda boshja drugazhi uzhí.

Veliko vezh mi je Angel govoril, in jest sim ga rad poslušhal; potlej mi je pokazal goro, in rekel: Na tisti gori je hišha f, Zhift ofti, tvoje noge se bodo utrudile, pa le stanoviten bodi, f' stanovitno voljo se vse premaga. Sa Angelam sim rad hodil, Svetoshelja mi je pomagala, vendar sim veliko terpel. Gora je bila visoka, pot skoraj sarashena in nesnana, polna kamnja in ternja. O sveta Zhift oft! sim sdihoval, in djal, sakaj na ti nesnani gori dalezh od ljudi prebivash? Sakaj pot do tebe ni gladka in ravna? Desilih rad, vendar teshko sim hodil. Kadar sim pa bil komaj prišel na goro, je moje ferze od vetelja poskakovalo; sim menil v' paradishu

pervih starifhov biti, ker vse je bilo prijetno, perljudno in veselo. Verh gore je bila selena dolina, lepe drevesa so zvetle, beli limbarji so rasli, in mnoge belo zvetje. Hladni veter je pihal, ptize so lepo pele. Vef fim bil rasveseljen, fim Boga hvalil, ktiri mi je stanovitnost dal; sa svet mi ni bilo vezh mar, tudi moje telo je skoraj duh postalo, ferze je hotlo v' nebefa sleteti.

Defiravno od tiga neisrezheniga notrajniga veselja nisim vezh trudnofti zhutil, fim vender Angela profil: Pusti me tukaj pod tim kofhatim drevesam nekaj zhafa sedeti, in te nebeslike dobrote vshivati, in med tim mi povej: Sakaj je pot do te svete divize ojstra, sarashena in sterma; tukaj pa filno lepo, in veselo? Svetoshelja je per meni stala, in Angela profila me uzhiti. Angel mi je tako odgovoril: De f. Zhiftost na ti gori prozh od ljudf prebiva, pomeni de zhiftost se nar losheji ohrani v' famoti, kjer je manj smot, saderg in pohujshanja. Tudi fzer v' drushbi, med svetam in pohujshaujam se samore zhiftost

ohraniti, pa tesheji. Pot do f. Zhiftofti je ojftra, sarafhena, in fterma, ker zhiftoft je flabi natori teshka, in malo ljudi jo najde. Kdo jo ljubi, ali je ifhe? S. Zhiftoft je od hudobnih sanizhevana, in malo rasvetljenih je ifhe, sa to je pot sarafhena in nesnana. Tukaj je filno lepø, in to pomeni de fo bogabojezhe dushe na vifoki gori f. Zhiftofti neisrezheno vefele, ker fo bliso Boga.

Blagor zhloveku v'f. Zhiftoft saljubljenimu! On fvoje mifli lahko do Boga povsdiguje; on prezhiftiga Boga f' zhifto dushe dopadljivo moli; on je naf angelov tovarfh v' boshji hvali; on upa in bo dofegel vezhno plazhilo, ktiro je Bog zhiftim dusham obljudil. Kdor pa neframno shivi, meni, de po roshizah hodi, in pride med ternje vfiga hudiga. Nezhiftnik je gerd boshjim ozhem in fvojim, sa to fkriva fvoje oftudnosti, de rasodete nifo. Nezhiftost ga Bogu fovrashniga dela, veliko nadlog mu nakopava, in preklet fpomin sa feboj pufha. Nezhiftnik gerdo ljubi fvoje telo, in savolj fvojiga flabiga telefa, dushe in telo pogubi.

Zhifto shiveti je fzer v' sazhetku teshko, kakor trudnim nogam na steruo goro iti, pa zhe se zhlovek premaguje, zhedalje lashej shivi, potlej lolka, in veselo, in od zhiftiga veselja njegovo serze pafkakuje. O Feliks! moje besede fkerbno obrani, in po mojih naukih shivi.

Angelu sim to obljubil, vstal, in fhel; majhno sim hodil, in ugledal hiho f' Zhiftofti. Okoli in okoli je bila ob- sidana; in nisim mogel do nje. Svetoshejja je hitela vrata najditi, jih je nashla, pa terdno saklenjene, in vratarizo per njih. Sim Angela vprafhal: Kako je vratarizi ime, de vem po imenu jo ogovoriti, in jo lasheji sprofiti mi odpreti? Angel mi je odgovoril: Vratarizi je ime Sramoshlivoft; ta je sosebna prijatliza svoje zhifte gospe. Pred vratarizo grem, jo ponishno po imenu posdravim, in ji rezhem: Ljuba Sramoshlivoft! odpri mi, de pred tvojo gospo grem se nanzhiti, kako zhifto shiveti, in prezhistimu Bogu dopafti. Ona me ni hotla v' obras pogledati, le v' tla je gledala, in odgovorila: Pojdi nasaj od ko-

der ſt priſhel, ni varno vſakimu zhloveku verjeti; ti ne bom odperla. Veliko ſim ji pravil od ſvojiga ſpreobernjenja, in de nizeh ſlabiga ne miſlim, pa ona mojih obilnih beſedi nevoljna, jih ni hotla poſluſhati, in je le eno odgovarjala: Pojdi naſaj, pojdi naſaj. Kadar ſim vidil, de per nji nizeh ne opraviſim, ſim Svetosheljo poklizal, in jo proſil mi pomagati. Svetoshelja ji je prizhevala od mojiga ſvetiga namena, in de ſ' ſvetaſh boshjiga Angela pred ſ. Zhiſtoſt ſhelim. Vratariza je Svetosheljo po glasu poſnala; v' njo ſvoje ozhí povſdignila, ſe veſelila nje prihoda, in ji rekla; Ljuba moja prijatliza, ſi uſliſhana, in beſh bom odperla, ker vem, de ti nikoli ne hoſdih ſ' ſlabimi.

Kadar ſim doſegel, kar ſim ſhelel, je moje ſerze od veſelja poſkakovalo, pa moje veſelje ſe je hitro v' ſhaloſt prevernilo, ker ſim druge ſaklenjene vrata vidil, in ſerdito vratarizo per njih. Kaj bo ſdaj? ſim ſhaloſten rekel, moje veſelje je hitro minilo. O boshji Angel! eno ſnto ſproſili, te ne bomo mogli. Kako je ti vratarizi ime, ktira

le s' ojštrimi ozhmi zhloveka preštrafhi? Ti vratarizi, mi je Angel odgovoril, je imé Groboft. Ta je serzljneji od une, in zhes boshjo voljo se nikdar ne da, ne sprofiti, ne premagati, raji umerje; jest jo bom profil, in sprofil; bres moje pomozhi bi bilo vse tvoje persadevanje saftonj. Angel je pred vratarizo Groboft fhel, in ji rekel: Vem, ti si svešta flushabniza svoje svete gospe, pa ne boj se, in odpri popotnimu Feliksu, ker savolj svoje dushe v'to sveto hišo sheli. Jest sim njegov Angel varh, Svetoshelja je per njem, in tudi kralj Refnize mu je sapovedal tvojo gospo s. Zhiftoft obiskati. Vratariza Groboft, kadar je te besede saflifhala, in Angela posnala, je odgovorila: Jest ti vse verjamen, in bom odperla, ker svojimu kralja se staviti ne smem, vender bom nerada odperla. Boshji Angel, ti povem, de le spofhtovanje do kralja, in do tebe ne sprofi: Svetoshelje bi ne poslufhala, in nar sveteji ljudje bi me ne napravili odpreti; raj bi si pustila shivljenje vseti.

Jest sim menil, de bo bershi odperla,

pa duri so bile od; snotraj saklenjene; je posvonila, na to je prifhla tovarfhiza f. Zhiftofti, in od snotraj vprafhala: Kdo je? Vratariza Groboft ji je odgovorila: Boshjaprizhnost, ne boj se; odpri, in pelji te popotnike pred nafho gospo; pa hitro jih nasaj perpelji. Le takrat se nam je odperlo.

Tovarfhiza Boshjaprizhnost naf je spremila do f. Zhiftofti, ktica se je nafhiga prihoda prestrafhila, in naf nobeniga ni pogledala. Ona je bila v'belim oblezhena, in nje framoshljivo oblazhilo je neisrezbeno prijetno dihalo. Nje obrasanifim viditi mogel, ker je bila od mene obernjena proti lepi podobi prezhiste divize Marije. Nje sveta tovarfhiza Boshjaprizhnost se nam je nafproti ufedla, in zhula nad mojimi sadershanjam, de bi ne bilo ne befedize, ne pogleda soper sveto voljo boshjo.

Svetoshelja je f. Zhiftoft ponishno profila me uzhati, kako prezhistimu Bogu f'zhiftim shivlenjam dopasti, pa je ni mogla sprofiti; ponishno profhnjo je vezh-

krat nedolshno ponavljala, pa ni bila vflifhana. Angelu fim se perporozhil, mi to dobroto sprofliti, pa on ni hotel sa me govoriti. Kadar je f. Zhiftoft tolikaj nadleshnosti vidila, je fvoje usta odperla, in rekla: Me ne bote sproflili; Marija diviza 'e je Angela Gabrijela prestrahhila, in s'ujim malo govorila; jest morem varnisthi biti od nje, ker fim flaba. Svetoshelja jo je nadleshevala, pa ni bila uflifhana. Sveta Zhiftoft je svoji tovarshizi Boshjaprizhnosti ukasala: Te nadleshne spremi is hifhe, in terdno sakleni sa njimi; tudi f. Serzhnosti rezi jih ikosi une vrata spremi, in jih sakleniti. Kakor je f. Zhiftoft napovedala, je storjeno bilo s'mojo veliko shalostjo in flipotam, sakaj vedil fim, de le savolj mene je f. Zhiftoft ferdita bila.

Svetoshelja je bila grosno shaloftna, jest tudi; fim menil dosti svetih nauk flifhati od boshje priatlize f. Zhiftofti, namesti tih fim bil oframoten. Savolj mene sta bila tudi moja sveta tovarsha samizhevana; spremljeni smo bili od Boshje-

prizhnosti in Groboſti, ko bi bili tatje in rasbojniki. Moje ſerze ſe je hotlo v' meni od velike ſhaloſti raspozhati, ſim ſe ſunaj uſedel na eno ſkalo, in na vel glaf jokal. Tudi ſim djal: Jeſt nevredni greſhnik ſim tiga ſhpota vreden, pa Svetoshelja je vſa nedolſhna, Angel ſhe bolj, vender ſta bila ſavolj mene ſanizhevana.

Angel je k' meni perſtopil, in mi tako govocil: O Felikſ! ſakaj ſi tolikaj ſhaloſten? S. Zhiftoft ni ſanizhevala, ne mene, ne Svetoshelje, tudi tebe ne, tode ona ponishna diviza je filno varna in tudi ſenze kake nevarnoſti ſe boji. Si vidil pred njo ſramoſhljivo podobo prezhiſte divize Marije, po nji ſe ona ravna, de prezhiſtimu Bogu dopade. Lih to, kar ſhali tvoje ſerze, ti je v' nauk, in ti kaſhe kako varno ſhiveti.

Te beſede Angela ſo nekaj potolaſhile mojo ſhaloſtno duſho, in ſim ga vpraſhal. Sakaj ni bila Svetoshelja uſliſhana. On mi je odgovoril: S. Zhiftoft, kakor Jur ti rekel, je ſlo varna, tudi ſenze

kake nevarnosti se boji. Svetoshelja ji je vſhez, vendar podobi dobriga berſh ne verjame, ker ni malo linavzov, ktiri ſzer ſveto govoré, v'ferzu pa drugazhi miſlijo. Tudi ni bilo malo dobrih deſh, ktire ſo s' duham sazhele, s' meſam pa ſklenile in ſe pogubile. Zhiftoft ni nikoli prevezh obvarvana: zhe ravno telo oſtane zhifto, ſamote duſha ranjena biti, in to je velika ne rezha, ker duſha ſpazhena je Bogu oſtudna, in napravlja v' velike ozhitne grehe.

Ljubi Angel, to je ref, vendar ſakaj niſi hotel ſ, Zhiftoft proſiti mene uzhiti: Sej ſi vidil ſa mojo dobroſheljno duſho. On mi je odgovoril: Zhe ſim tudi vedil tvojo dobroſheljno duſho, vendar niſim hotel ſa te proſiti, ker te je ſtanovitna ſramoſhljivoſt ſ. Zhiftoſti obilniſhi uzhila, ko vſi nauki. Ona bi ne bila ſamogla iſi potrebne varnoſti tolikaj s' beſedo perporozhiti, kakor ti jo je s' dobrim ſgledam. Le ſhivi po nji, in ta nauk je ſapopadik vſih naukov.

Sakaj pa, mi povej, je Sramoſhljivoſt vratariza ſ. Zhiftoſti? Ta ſveta

vratariza je f. Zhiſtoſti ſlo potrebna, mi je odgovoril; bres framoshljivoſti ni Bogu dopadljive zhiſtoſti. Si vidil ſveto vratarizo, Sramoshljivoſt, pa ona te ni pogledala; in tudi ne ſhelela pogledati. Kaj pomagajo le framoshljive ozhi; zhe miſli niſo? Zhlovek, ktirimu le natorna framoshljivoſt ubrani gledati, govoriti, ali delati ſoper ſapovedi, ni ſadoſti pravizhen, in ne bo dolgo bres ozhitnih grehov; zhe ſtrah boſhji ubrani, to je pravizhnoſt. Ljubi in imaj ſveto framoshljivoſt is ljubſni do Boga, in do ſvoje duſhe. Kdor ima prederſne, ali raſujsdane ozhi; ſhell viditi, ali proſtovoljno gleda, kar ſe ne ſpodobi; ali ſhell od drusih viden biti, in ni zhiſt per Bogu. Oko je polno preſijaniga ſtrupā, ſkuſhnjave raſtroſi, in ſkuſhnjave pobera; vſa bogabojezhnoſt, ali raſujsdanje duſhe je v'ozheh. Kdor je v'reſnizi framoshljiv, je v'vſim; ſe ne ſmeja ſlabimu govorjenju, tudi ne govori kar ſamore nevarno biti; ni veſel ſvoje lepe podobe; ſe oblazhi framoshljivo; ſe ljudi drusiga ſpola ogibaj; ſtabint ſvojiga ſpola, veliko manj drusiga

spola se nikolj rad ne perdrushi: grosno natanko ve, kako je per flečernimu zhlöveku, ali perloshnosti se sadershati. Ti pošuemaj to sveto vratarizo, Sramoshljivoft, ne le po unajnim, ampak tudi v'ferzu, in bodi framoshljiv v' svojih mislih, de ne misliš, ne premišlujesh, nozhesh svediti, ali viditi, kar ti Bog prepové. Nikolj ne posabi, in smiraj pomni, de Sramoshljivoft je vratariza f. Zhiftofti.

Zhe vratariza Sramoshljivoft, sim Angelu djäl, sveti Zhiftofti tolikaj pomaga, sakaj ima drugo, Groboft? On me je uzhil, rekozh: Sim she pravil, de zhiftoft ni nikolj prevezh obvarovana, ker ima veliko sovrashnikov. Sramoshljivoft je f. Zhiftofti slo potrebna, vender ona ima she drugo, Groboft, od ktire ti morem nekaj povedati. Ti vratarizi sploh ljudje pravijo Groboft, pa nje pravo ime je Serzhnoft, in nje sveta gospa jo le tako klizhe, kakor si sam od nje slishal. Sakaj pa, sim vprashal, so ji pravo, in pravo ime prevergli? Kdo si je to smislil? Hudobni so si to smislili, mi jet Angel

odgovoril, in ti bom povedal sakaž. Hudobni od gerdiga posheljenja obsedeni, niso nikolj dognani, nedolshne skufhajo, in jih sapeljati shelé. Zhe se jim flabe dushe udajo, so njih prijatlize, in visoko hvaljene; zhe so pa Bogu sveste, so od rasujsdanili sanizhevane, in jim vse shpotljive imena dajejo. Lih taka je bila s. Serzhnofti. Ker je bila serzhna in stanovitna v'sapovedi, in je bila perpravljena raji umreti, ko grehiti, so rasujsdani is jese ji rekli Groboft; tudi drugazhi so jo sanizhevali, pa ona njih ne mara sa vse to.

Sramoshljivoft in Serzhnoft ste eniga duha: Kadar rasujsdani skufhajo s. Zhiftoft, ji Sramoshljivoft pomaga jih odpraviti; zhe fama ne more, poklizhe Serzhnoft ali Groboft na pomozh, ktira se serzhno vojfkuje, in ubrani svojo gospo s. Zhiftoft. Ona ne posflusha obetov, ne mara sa njih ozhitanje, se njih jese ne boji, in vse premaga. Tudi ti, o Felikfi delaj tako, de svojo dusho ubranish pred hudobnimi; bodi framoshljiv in serzhen.

O dobrotljivi Angel, ki me lepo
uzhišh, shelim she to od tebe svediti,
kakshino flushbo opravlja Boshjaprizh-
nost? Ta tovarshiza s. Zhiftofti se mi
nepotrebna sdi, ker dve vratarizi Sra-
moshljivoft in Serzhnoft, ali Gro-
boft sa zhalt svoje gospe obilno fkerbite.
Angel mi je tako odgovoril: Vezhkrat fi
she flifhal, de s. Zhiftoft ima dofti so-
vrashnikov; eni tih so vidni, drugi nevid-
ni; pred vsimi ona sheli obvarovana biti.
Pred silo unajnih sovrashnikov jo obvaruje-
te dve fveti flushabnizi Sramoshljivi-
voft in Serzhnoft, ali Groboft:
pred salasovanjam notrajnih ali nevidnih so-
vrashnikov jo obvaruje Boshjaprizh-
nost, ktira je nikdar ne sapufti. De mo-
je govorjenje prav umesh, poslushaj kar ti
hom sdaj pravil.

S. Zhiftoft je slo ponishna, in svo-
jo flaboft ponishno sposna; ona ve, de
prevsetna diviza je nizh, ali malo vredna;
to ponishno sposnanje svoje flabofti je sa-
zhetik sdraviga strahu, in vsiga dobriga; in
sa to ima neodlozheno tovarshizo Boshja-

prizhnost, ktira jo smiraj opominja Boga nikdar posabiti. S. Zhiftost jo rada poslušna, in nad svojim serzam zbuje, de ga tudi kaka huda miltiza ne ognusi; tudi fkerbi, de si ne da nobene perloshnosti v'greh: slabosti pa, ktire ji napadajo, serzhno premaguje, ker Boga ima smiraj pred seboj. Boshjaprizhnost se nikoli ne lozhi od s. Zhiftosti, ali dela, ali molli, ali govori, ali poslušna, ali se napravlja lézh, ali lesní, ali vstaja, ali drugo dela, je smiraj per nji, in to je njena velika frezha. S. Zhiftost se is boshjiga strahu sebe in drusih boji. Sa to smo bili, sam si pravil, do nje in od nje spremljani kotatje, in rasbojniki. Ona ni tebe slabo sodila, pa tebe in sebe se je bala is boshjiga strahu.

O Feliks! blagor tebi, zhe te nauke prav umesh, in po njih shivish. Bodi varren, bodi framoshljiv, serzhen, na Boga nikoli ne posabi, boj se sebe in drusih, ino losh zhisto shivel, in prezhistimu Bogu dopadel. Angelu sim odgovoril: S' boshjo pomozhjo bom delal, kakor me uzhish.

Potlej sim mu djal : Veliko dobriga sim flifhal od tebe , in od drusih : svetih flushabnikov nebeskiga kralja ; vender ne vem , zhe fle kaj potrebujem , in te ponishno profim mi povedati . Svetoshelja je Angela prehitela , rekozh : Sim flifhala praviti , de tukaj bliso je f. Ponishnost velika boshja prijatliza , tudi perferzhna prijatliza vsih dobrih duhh ; zhe hozhefh , jo obifhimo . Angel je rekel : Svetoshelja prav govori , potrebno ti je , o Feliks ! f. Ponishnost obifkati . Ponishnost si fzer nashel per vsih bogabojezhnih tiga sveti-ga mesta , ker bres nje ni nizh dobriga , vender bolji je jo samo viditi , in jo posluhhati . Jest sim oberma odgovoril : Le hitimo do nje , is ferza shelim jo sposnati , in bogati , ker vem , de Bog le ponishne ljubi .

Feliks obifhe f. Ponishnost.

Bliso hifhe f. Zhiftosti je bila majhtna in niska hifhiza f. Ponishnosti . Zhi-

stoft in Ponishnost, mi je Angel rek-
kel, ste fosebne boshje prijatlize, pa tudi
med seboj se perfer hno ljubite, sa to niste
ena od druge dalezh, de se lasheji obisko-
vate. Na ti gori je fhe ena fosebna boshja
flushabniza, namrezh f. Pokorfhina,
duhovna hzhi f. Ponishnosti; pa f.
Pokorfhino bomo potlej obiskali. Prej
se morefh od f. Ponishnosti uzhiti,
in le potlej bofh rad poslusnal njeno sveto
hzher Pokorfhino.

To je Angel gredozh govoril, in me
peljal pred majhno in nisko hifhizo f. Po-
nishnosti. Svetoshelja je poterka-
la; vratariza je odperla, in vprafhala: Ko-
ga ifhete per ti revni hifhi? Angel ji
je odgovoril: Popotnik Feliks nafh to-
varfh shelí f' sveto Ponishnostjo govo-
riti, in se od nje kaj dobriga nauzhiti. Vra-
tariza se je tih besedi prestrafhila, in sa-
vpila: Nikar tako ne govori. Kaj se bo
dobriga Feliks tukaj nauzhit, ker fmo vfi
flabi? Svetoshelja je vratarizi odgo-
vorila: Ne verjamem, de bi v' hifhi f. Po-
nishnosti flabi bili: vfaj ona je sveta.

Vratariza je odgovorila: Rada verjamem, in vem, de naša gospa Ponishnost je bogabojezha, vender ona pravi, de je od vseh nar flabeji. Angel je vratarizi rekel: Kralj Refnize vaš gospod je našim tovaršhu Feliksu sapovedal jo obiskati; tedaj pojdi ji povedat, ga pred se vseti.

Vratariza je komaj Angelu verjela, ker ga ni posnala, vender je šhla. Kadar je bila odšhla, sim Angela poprashal: Sakaj vratariza sanizhuje v o drushino svoje gospe f. Ponishnosti? in sakaj brani do nje? Angel mi je tako odgovoril:

Vratarizi je ime Slabost: to nisko ime si je fama svolila f' perpushenjam f. Ponishnosti. Ona ni flaba, ampak sveta; vender méni de je flaba, kakor se je od svoje ponishne gospe nauzbila. Ona nobeniga, ampak le sebe sanizhuje; zhe je ona od svojih foflushabniz ponishno govorila, je le sa to, de bi ne bila kabe hvale delashna. Kar je ona govorila, ni is hinavshine, ampak is refnizhniga ferza, ker je is ponishnosti tiga preprizhana.

Vratariza Slabost je prišhla nasaj

povedat, de Ponishnost naf ne more
 ullifhati. Jest sim bil tiga odgovorā slo
 shalofen, pa Angel, prej f' podobo zhlo-
 veka perkrit, je vratarizi nekaĵ zhaſti ſvoje
 angelfke nature rasodel, in ji rekel: Nasaj
 pojdi, in ſvoji goſpé povej, de more Fe-
 likſa pred ſe ſpuſtiti. Vratariza od ne-
 beſhke ſvetlobe⁴ boſhjiga Angela preſtra-
 fhena, je ſkoraj omedlela; pa Angel ji
 je rekel: Ne boj ſe, pojdi, in berſh pridi
 naſaj. Storila je tako, in odgovor per-
 neſla: Ponishnost je v' vaſhe ſhelje
 dovolila. Takrat je bilo moje ferze obve-
 ſeljeno.

Angel in Svetoshellá ſta pred
 menoj v' hiſho ſhlo, jeſt pa ſa njima teſhko,
 ker ſo bile vrata ſlo niſke. — Sim ſe per-
 pogail, vender ſim komaj v' hiſho mogel.
 Nizh lepiga ni bilo v' tiſti revni hiſhi; vſe
 je bilo ſlabo in berafhko. S. Ponishnost
 je v' ſvoji majhni kamri niſko ſedela, pa je
 berſh vtala, kadar je naſ vidila priti. An-
 gelu ſe je globoko perklonila, Sveto-
 ſheljo, in mene prijaſno poſdravila, pot-
 lej je ſhaloftno rekla: Sakaj k' meni pri-

dete modrosti ikat? Kako bom jest druge uzhila, ki sim naukov drusih potrebna? S' timi in drugimi besedami se je ponishevala, in se prežete zhafti refnizhno framovala, kakor je njene ruderzhe oblizhje prizhevalo. Tiga ni govorila is hinavshine, ampak is famozhiste refnize; sakaj hinavshine ni v' hifhi svete Ponishnosti; hinavshina je nar huji napuh, in v' ponishni dusli je ni.

Komaj sim v' nje niski hram mogel iti; Odkrit, in majhe postave, sim s' glavo do stropa dosegel. Sam per sebi sim mislil: Ref, de previfoki ljudje ne morejo biti per f. Ponishnosti. Velikani bi mogli klezhati tukaj. Angel in Svetoshelja sta f. Ponishnost profila me uzhiti, ker je to volja boslja. Ona se je neisrezhenno branila, sdihovala, in jokala. Angel ji je vnovizh sapovedal me uzhiti, Svetoshelja, in jest sva jo lepo profila, in vli trije smo jo komaj napravili.

S. Ponishnost mi je tako govorila! Ljubi moj Feliks! bitko in teshavno mi je te uzhiti, ker malo vem, in mlazhuo

shivim: permorana te bom uzbila, kakor siur od zerkvenih uzbenikov nauzhena, pa nikar ne misli, de jest shivim po svetih naukih, ktire bohi od mene sluha. Poflushaj.

I. Zhe hozhefi po boshji volji ponishen biti, se fkerbno varuj gerdiga napuha. To vsak ve, pa kdo se sposna? Napuh je presijan, in neviden strup, ktiriga je prevsetni duh v'ferze pervih starishov, vtil: to shalostno in fhkodljivo erbfhino imamo vsi. Testko ga posnash, ver napuh je pijanost duha; zhe te napuh hujji gospoduje, teshje ga posnash, ker te lashujivo preprizha, de si kaj. Napuhnjenz je enak pijaninu berazhu; sa miso per vinu moshko fedí, in rasfaja. Je reven in vfiga potreben, pa svoje revfhine ne sposna, in svojih zunj ne vidi, ker je njegov um od mozhniga pitja smeshan. Ta revehi more berazhiti, de se shivi, pa prejete dari je flabo obernil; se je upijanil s' tim, kar od dobrotnikov sprofi, in se s' tim povishuje, kar bi ga ponishati moglo. Prevsetni zhlovek je ravno tak: on nizi svojiga nima; usmiljeni Bog mu je dal,

kar ima, on pa se hvali, baha, in se povisluje s' boshjimi darini. Velika pijanost duha, in hudobna nehvalešnost je to.

II. Bog sovrashi, in shtrafuje napuhnjene; on ljubi ponishne, in jim pomaga. Vfigamogozhni, in usmiljeni Bog je sazhetnik, in deliviz vfiga dobriga; on ve nalho nepremoshnost, zherti in ponishuje nehvalešne, ktiri svoje hvale ishejo. Bog je veliko Angelov v' pekel vergel, ker so do sebe dopadajenje imeli; on je perve starishe, kralja Nabuhodonosarja, Antioha, Herodesha, in dosti drusih strafhno ponishal, ker njega niso hotli hvaliti. Bog se sa svojo zhaft gorezhe vname, in v' svojim ferdu prevsetnike pohodi. On ponishne, in le ponishne ljubi in jih povisluje, ker sa njegovo zhaft fkerbé, in svojo sanizhujejo. Premisli: — Napuh je lepe Angele v' gerde ludizhe premenil, kako bo prevsetni zhlovek Bogu dopadel?

III. Ne hvali se, in ne povisluj se s' nobeno rezhjo, temuzh le hvali Boga utand eniga delivza vfiga dobriga. Kaj ima h' vesh, samotesh, ali delash, de bi ne bil

od Boga prejel? Dufha, telo, sdravje, mozh, premoshenje; gnada, in vse je le od njega. Zhe pa si od njega vse prejel, sakaj mu dolshno hvalo odjemljesh? Le Boga hvali, sakvali, in povikshuj, sebe nikoli. Zhe si vezh od drusih prejel, ojštreji odgovor, in sodba te zhaka, ker si hifhnik, ne gospodar boshjih darov. Slabosti in grehi so tvoje shalofhno premoshenje; zhe kaj dobriga imash, ali delash, ni tvoje, ni is tvoje mozhi, temuzh is gnade, ktire nisi vreden. Zhe dobro delash, in se f' tim hvalish, ti bodo tvoje dela is gresfhniga napuha opravljene, ali od njega spri-dene, v' obfojenje.

IV. Ne povikshuj sebe, in nobeniga ne sanizhuj. Ti ne vesh, zhe si ljubesni, ali ferda vreden; ne vesh, zhe bosh svelizhan, ali pogubljen: ravno tako ne moresh od drusih vediti. Ti ne bosh, ne sebe, ne drusih sodil, ampak Bog, ktiri bo slehernimu pravizhno povernil. Nektiri so dobro sazheli, potlej gresfhili, in v' svojih grehilih umerli; nektiri so bili veliki gresfhniki, pa so se spreobernili, in se svelizhali. Savel,

velik tovrashnik boshje zerkve, je nesaflushe-
no milost prejel; Judesh je od Jesufa od-
stopil, in se pogubil. Veliko tazih sgle-
dov je sapifanih v' svetim pifmu, de fi smi-
raj ponishen, in nobeniga ne sanizhujesh.
Farisej se je v' svojo pravizhnost sanafhal,
in zolnar'a sanizheval, pa farisej je bil
greslnik, in je v' svojih grehah ostal, zolnar
je bil greslnik, in je f' svojo ponishnostjo spro-
fil milost. To naj te preprizha od fhkodljivi-
vosti greslniga napuha, in od potrebe sapa-
vedane ponishnosti.

V. Bodi refnizhno ponishen. Ponishnost
je v' ferzu ne na oblazhilih, ali v' govorje-
nji. Ponishni so le tí, ktire Duh Boshji
refnizhno ponisha. Ubofhtvo, bolesen, li-
la, in drugo hudo le potlazhi zhloveka, pa
le gnada f. Duha ga refnizhno ponishniga
dela. Varuj se hinavfke ponishnosti, ktira
je nar hujfhi napuh. Ne ponishaj se, de bi
bil od ljudi povifhan, ampak bodi refnizhno
ponishen, de bofh od Boga povifhan. Zhe
fi ponishen, dokler nifi svarjen, ali sanizhe-
van, je premalo; zhe savolj svarjenja, ali
sanizhevanja fvoj prevsetni ftrup raslivafh,

nisi ponishen , ker prava ponishnost ostane stanovitna. To ti rezhem , de se skerbno premisljish , pravizhno sodish , in se ne sapeljash.

VI. Bres ponishnosti ne moresh Bogu dopasti , ker bres ponishnosti ni prave boshje flushbe. Le ponishnost te preprizha tvojiga dušniga uboshtva , in te perganja is ferza moliti , in sebi potrebne gnade sprofiti. Vesh , de molitev prevsetniga je Bogu ostudna , le molitev ponishniga mu je dopadljiva. Kako bosh v' zerkvi ponishno molil , zhe se pred njim ne ponishujesh? Le ponishnost te uzhi pravo pokorshino , in bres ponishnosti ni Bogu dopadljive pokorshine. Le ponishnosti ti daja poterpeshljivost v' nadlogah , usmiljenje s' blishnjim , strah pred nevarno perloshnostjo , krotkost v' sanizhvanji , sposnanje grehov , perpravno voljo tudi bodezhe nauke poslushati , modrost v' govorjenji , varnost v' vsm. Bodi tedaj ponishen , de Bogu dopadesh.

VII. Ponishen si , zhe si slo persadevash zhedalje ponishnisthi biti , ker se smiraj bojish premalo ponishnosti imeti. Nisi

ponishen, zhe te pravizhniga fhtejesh, ampak zhe te sanizhujesh, in te sebe nevedniga imash. Zhe si ponishnisthi, bolj sposnash svojo veliko spazhenost in nevarnost; to te zhedalje bolj ponishuje, de v' boshjim strahu shivish. Le verjami, de te nikdar popolnoma ne sposnash; sa to zhedalje bolj fkerbi sebe sposnati, pravizhnisthi, in ponishnisthi shiveti.

VIII. De bosh ponishen, premisliluj svetost, in modrost boshjo, ponishniga Jesusa, ponishno divizo Marijo, in ponishne flushabnike boshje; premisliluj svojo spazhenost, flabost, nevarnost, fkušnjave, grehe, in nevednost: tudi smert, sodbo boshjo, vezhnost, in karkoli te ponishuje. Bodi smiraj majhen v' svojih ozheh, vedno shivi v' boshjim strahu, in tako bosh od Jesusa povikshan.

O Feliks! Boga is ferza profi ti pomagati po vsih tib naukih shiveti: ti nauki niso moji, ampak boshji; Boga hvali za nje, ker on je sazhetnik vsiga dobriga. Sdaj poidi v' miru.

Jest fim filno rad te svete nauke po-

flufhal, in potlej fim odgovoril: O f. P o n i s h n o f t ! nikdar jih ne bom posabil. Ona me je ojstra pogledala, in ojstro okregala, rekoč: Sakaj mi praviſh f. P o n i s h n o f t ? sakaj me ſhalifh? sakaj mi rezeſh, kar niſim? zhe mi terdno ne obljudiſh, ne vezh tako govoriti, nikdar vezh pred moje oblizhje ne pridi. Sebe ne ſmeſh povikſhevati, pa tudi ne drusih neumno hvaliti. Refnizhna hvala je nevarna, pa laſhna iva je greſhna. To ojstro ſvarjenje me je f' framoto napolnilo, niſim mogel njeniga raſferjeniga oblizhja preſtati, veſ fim bil oframoten, in preſtraſhen. De bi jo potolaſhil, fim ji ponishno rekel: Moje beſede ſo bile is pripoſtiga, ne pa is hudiga ferza; niſim is nobene hinavſhine gogoril, ampak kakor fim od drusih flifhal. Ona ſe ni dala od mojih beſedi utolaſhiti, in mi je ojstro rekla: Zhe me drugi laſhji-vo povikſhujejo, mi je njih neumna hvala ſoperna, kakor tvoja; tiga nezhem flifhati, in tiga nikoli ne govori. Niſim vedil ji odgovoriti, veſ oframoten fim ſpred nje flhel.

Kadar sim sunaj bil, sim Angelu rekel: Ni ta, ki sim jo obiskal, f. Ponishnost? Je, mi je odgovoril. Zhe je f. Ponishnost, sim djal, sakaj je bila neisrezheno huda, in me je oistro svarila, ker sim ji rekel, kar je? ali ne smem refni-ze govoriti? Angel me je uzhil, rekozh: Vfi ponishni ljudje so taki, lastne hvale ne morejo terpeti, tudi refnizhno hvalo sovrashijo. Ktiri so ponishne dushe, ne delajo ko hinavzi, ktiri se ponishujejo, de bi bili od ljudf povikshani, ali dopadajenje do lastne hvale perkrivajo, de bi bili ponishnim perfhteti; kdor je relnizhno ponishen, tudi refnizhno sovrashi vso hvalo, ker je svoje nevrednosti preprizhan. Kdor meni da je ponishen, ni ponishen. Napuhnjeni ne vidi svojih grehov, ponishni ne vidi svojih dobrih del. Napuhnjeni, zhe tudi nektere svoje unajne grehe vidi, jih pomanjshuje, ali isgovarja; ponishni, zhe vidi svoje dobre dela, se s'njimi ne hvali, le Boga hvali, in meni de veliko manj dobriga dela, kakor je njegova dolshnost. Hvala ali sanizhevanje rasodeva ferze. Ako bi

bil ti f. P o n i s h n o s t , kar sicer ni per-
 pušeno, sanizheval, bi te ne bila svarila;
 ker pa ti jo hvalil, je bila filno rasshalje-
 na. Pred drugimi jo vfelej imenuj f. P o -
 n i s h n o s t , pa nji nikar tako ne pravi, de
 njene dušhe ne shalih.

Tvoji nauki, ljubi A n g e l , mi prizhu-
 jejo od fofebne bogabojezhnosti f. P o -
 n i s h n o s t i , mi pomagajo febe sposnati,
 in ponishno shiveti: pa sakaj, poprafham,
 fe je ona branila me uzheti, ki je od Boga
 toliko rasvetljena? Ravno sa to, pravi
 A n g e l , fe je slo branila tebe uzheti, ker
 je ponishna. Napuhnjeni niso perpravljeni
 naukov drusih ljudi poslušhati, ker ménijo,
 de njih ne potrebujejo; oni hozhejo vezh
 vediti od vsih, in ménijo vediti tudi kar ne
 vedo; druge hozhejo uzheti, in svoje hvale
 per tim ishejo; zhe tudi prav uzhé, jim ni
 mar tako shiveti. Napuhnjeni se is lastriga
 dopadajenja v' vse rezhí vtikujejo; ponishni
 se tudi v' potrebnih opravkih boje od na-
 puha fkušhani biti.

Od kod pa ima f. P o n i s h n o s t toli-
 ko lepih naukov? A n g e l meni: od Boga,

ktiri ponishnim gnado daje, in svoje skrivnosti rasodeva. Ponishni sposnajo svojo slabost, sa to radi molijo, in Bog njih proshnje uflifhuje, kakor je sam obljubil; jim daje modrost svetih, in vse, kar potrebujejo k' svelizhanju. Nektiri bogabojezhi kristiani so hres vse posvetne uzhenosti, vender boshje rezhi slo rasumejo, in od njih vedo prezhudno lepo govoriti. Nasproti so drugi, posvetni modrijani visoko uzheni in prebrifani, pa v' poboshnosti so filno nevedni. Bodi ponishen, in bosh moder.

Refnizhno je to, sim mu odgovoril, in po tvojih naukih bom skerbel bogabojezhe shiveti, de modrost v' meni prebiva. Sveti Angel boshji! she to mi povej: pred hisho s. Poterpeshljivosti, od ktire sva se sdaj menila, si mi rekel, de ima bliso sebe sveto duhovno hzher Pokorshino; kje je? Angel mi je odgovoril: S. Pokorshina je tukaj bliso v' majhni hishi, in hitro pridemo do nje.

Svetoshelja je pred Angela stopila, in mu rekla: Prosim te Feliksu povedati, kako je s. Pokorshina hzhi

f. P o n i s h n o s t i ? Angel mi je tako govoril: S. P o k o r s h i n a je duhovna, pa reknizhna lzhi f. P o n i s h n o s t i , ker bres ponishnosti ni pokorschine. S. P o n i s h n o s t premilhljuje popolnoma oblast vsigamogozhniga Boga, sposna dolshnost njemu se podvrezhi, se mu reknizhno podvershe, in tako je f. P o k o r s h i n a rojena. Prave pokorschine ni bres prave ponishnosti; kdor ni ponishen, ni pokoren; kdor je pokoren, je ponishen. Zhe se pokorschina ne is-haja is ponishnosti, ni nizh vredna, ali je slaba; je is strahu, ali is lakomnosti, ali is hinavshine, ali od drugod. S. P e k o r s h i n a reknizhna lzhi f. P o n i s h n o s t i je polna vsih dobrih lastnost svoje bogabojezhe ponishne matere, je ponishna, revna, hitra, poterpeshljiva; ona sheli, in dela, karkoli ji je sapovedaniga, zhe le samore, in zhe je po volji boshji. Zhe ne samore, faj sheli; zhe ni po volji boshji, je le svesta Bogu, zhe pa ji je mogozhe in perpusheno, se popolnoma podvershe, in stori bres vsiga godernjanja.

Angel u sim o hovoril: O kako ljuba, nedolshna, in pridna je f. P o k o r s h i n a

na! Le pelji me do nje, de se nauzlim v' ponishni pokorshini shiveti, On mi pravi: To je tudi moja misel, ker ponishno pokorshino sposnati je velika modrost, in to delati je fosebna svetost. Le pojdi sa menoj; ona je tukaj bliso, de se f' svojo sveto materjo lohka pogostim pogovarja.

Feliks obishe f. Pokorshino.

Sraven hishize t. Ponishnosti je bilo majhno prebivalishe njene duhovne hzhere f. Pokorshine. Kjerkoli sim prej bil, sim vrata najdel saperte, tudi vratarja, ali vratarizo per njih; per nekterih sim mogel slo profiti mi odpreti, tukaj pa ne. Elissha f. Pokorshine je smiraj, in v' sim odperta, mi je Angel rekel; ona nima, ne vratarja, ne vratarize. Nad tim sim se zhudil, pa on me je uzhil, rekozh: S. Pokorshina vedno shelf, in je smiraj perpravljena v' sim ljudem po volji boshji strezhi, sa to ima po dnevi in po nozhi hishne vrata odperte, de potrebni ljudje

bres vfiga sadershka do nje gredo , ali flushabniki njenih oblastnikov bres pomude do nje morejo. Ona nima nobene flushabnize , ker je raji v' pokorshini vsih , kakor enimu samimu zhloveku sapovedovati. Vse sama opravlja , pa poterpeshljivo , kakor jo je njena sveta mati P o n i s h n o s t uzhila.

Angela fim poprafhal: Sakaj ima smiraj odperte vrata tukaj na samoti? se ne boji flabil? Angel mi je odgovoril: Pod oblastjo kralja Refnize se ni hudobnih bati; ako bi tudi hudobni v' nje hifho prifhli , in ji sapovedali , kar Bog prepove , bi jih ne poslufhala. Ona je vsa ponishna in pokorna , pa le boshjo voljo delati , so per njo nikoli ; ona je ponishne . pa ne mehke dushe. Ako bi ji pa hudobni sapovedali storiti , kar sme bi bila tudi njim pokorna savolj Boga,

Govorjenje Angela mi je dopadlo , in fim slo shelel jo posnati. S. P o k o r s h i n a nas je she delezh ugledala , nam naproti per tekla , in ponishno rekla: Dobri ljudje , kaj od mene shelite? samorem v' kaki dobri rezhi vam postrezli? O , fim djal , ozhitno

se vidi, de je f. Pokorshina ref ponishna lizbi ponishne matere! Svetoshelja ji je tako govorila: Nafli tovarsh Feliks, ktiri je nekaj zhasa po svoji volji v nepokorshini shivel, sheli f' teboj govoriti se popolnoma pokorshine nauzhiti. S. Pokorshina me je vprashala: Je refnizhno, kar tvoja tovarshiza govori? Refnizhno, sim ji odgovoril. Zhe shelish, mi ona pravi, po boshji volji shiveti, in se svoji volji refnizhno odpovesh, me veseli, in te bom rada uzhila.

Nar prej mi odkrito in refnizhno obljubi svoji volji se odpovedati; to je nar potrebnishi, pa nar tesheji, Vsim rezhém se zhlovek losheji odpove, ko lastni volji, zhe pa tiga ne stori, per njem ni prave pokorshine. Nobena sver ni huji od lastne volje, ni gada bolj svitiga in shkodlivishiga od nje. Sim ji obljudil. Tvoja obljudba mi dopade, je rekla, in je potrebna, pa prehitro ne verjami sebi, in vedno zluuj nad svojim ferzam, ker zhlovek od greha spazhen se sapeljuje; nevideno in nezhutno se sapeljuje, tudi, kadar méni is dobriga ferza boshje volje iskati.

S. Pokorščino me je potlej vprašala: Si bil per moji dobri materi? Ravno sdaj, sim odgovoril. Si pa perpravljen vse delati, kar te je s sgledam in s' besedo uzhila? Is ferza shelim, sim djal. Zhe ti njeniga ponishniga duha polu, bofh moje besede rad poslušhal, po njih svesto shivel, in blagor ti bo. Obljubifh sa terduo svoji flabi volji se odpovedati, in sveto voljo boshjo vfelej delati? Bom, sim ji terdo odgovoril. Ta moja beseda: Bom, je tako strahuo f. Pokorščino raskazhila, de od svete jese ni mogla bersh govoriti; bitro, in serdito je v' me gledala, in jest neumnesh nifim vedil, kaj ji je, ali v' zhim sim jo rasshalil; potlej sim svedil.

Dolgo me je serdito gledala, potlej mi ojstvo rekla: O lashnik, in prevsetnik! rek- kel si, de si bil per moji dobri in ponishni materi, pa ni ref; de si se slegal, she tvoje govorjenje obilno sprizhuje. Ponishno sim ji odgovoril: Ne lashem, refnizhno sim bil per f. Ponishnosti, naj moja bogabojezha tovarfha prizhujeta. Angel in Svetoshelja sta f. Pokorščini rekla: Bel,

vsi trije, smo bili per tvoji dobri materi f. Ponishnosti. Zhe si bil, mi je f. Pokorshina rekla, pa njenih svetih naukov nisi poslušal, ali si jih posabil. Menim, sim ji krotko odgovoril, de she jih pomnim. Zhe je to ref, mi ona pravi, sakaj si predersno odgovoril? Svoji slabi volji se bom odpovedal, in boshjo voljo vselej spolnoval, pa pomozhi gnade f. Duhia zlo nisi imenoval. Ne vesh, de bres gnade boshje ni prave pokorshine? Ti si se le s'besedo svoji volji odpovedal, in obljubil po boshji delati: tedaj upash v' svojo mozh, nisi ponishen, tudi ne vesh, kaj je kershanska ponishnost.

Njeno ognjeno svarjenje je moje serze oplashilo, vunder sine ponishno odgovoril, de she od mladosti nauzhen verujem, de bres pomozhi gnade f. Duhia nizeh ne morem Bogu dopadljiviga storiti. Sdaj po veri govorish, pravi, pa zhe to verujesh, sakaj se sposabish? O Felik! bodi poln resnizhne ponishnosti, bres nje ni pravizhnosti. Moja ljuba prijateljica Zhi st o m i fel te ni nashla vsiga po volji boshji; pot-

lej si te nekaj poboljšal, pa je she nekaj tamniga in svijazhniga v' tebi. Nikdar ne posabi, smiraj pomni, in terdno verovaj, de gnada boshja, le gnada boshja, in nizeh drusiga te ne more osdraviti; bres nje ni prave, ni ferzhne, ni stanovitne pokorfline, in ni svelizhanja.

To modro govorjenje f. Pokorfline me je s' veliko shalostjo napolnilo, in sim tiho djal: Glejte, kako boshji flushabniki, in flushabnize natanko mislijo, govore in delajo! Dolgo sim she na voski poti, Svetoshelja pred menoj hodi, Angel me uzhi, veliko dobriga sim vidil in slishal, vender she premalo vem, in se malo sposnam. Kakshin bi bil, ako bi she na shiroki poti, ali v' mestu Golufije per rasujsdanih bil? Ta shalostna misel me je grosno ponishala, svojo strashno nevednost in nevrednost sim sposnal, in jo milo obshaloval; mile solse so se mi uderle.

S. Pokorfhina, kadar me je refnizhno shalostniga vidila, je bila potolashena, in mi je prijasno rekla: Shalostno sposnanje svoje nevrednosti je sazhetik Bogu do-

padljive pokoršine, ker to spoznanje z'loveka napravi is ferza moliti, po gnadi f. Duha sdihovati, in v' ponishnosti shiveti; toraj te bom uzhlala, in ti fkerbno poslušhaj.

I. Zhe hozhefh Bogu pokoren biti, in svojo dusfho svelizhati, odpovej se svoji hudobni volji, kakor fim ti v' sazhetku rekla. Ne imaj ferza rasdeljeniga med Bogam in svétam. Svét, mefo, hudizh niffo tvoji gospodje, ampak tvoji sovrashniki; le Bog je tvoj stvarnik in gospod; njemu se popolnoma udaj, njegovi oblasti bodi vselej pokoren, in bosh frezhen vekomaj. Zhe po svoji volji delafsh, se boshji volji ustavljalsh, in besh nefrezhen vekomaj, Karkoli se ti pergodi, preterpi, ako ni Bog rasshaljen; zhe je on pa rasshaljen, bodi shaloften; si persadevaj grehe odvrazhati is ljubesni do Boga. Per vřim le boshje volje ifhi, svoje nikoli; tako bosh pravizhne vesti, ponishue in pokorne dushe. Svoje volje soper boshjo ifkati je nar hujfhi napuh; svoji volji se odpovedati, in po boshji delati, je vřa svetoft De bosh tiga preprizhan, poslušhaj :

II. Nemogozhe ti je Bogu flushiti, ako po tvoji volji shivish. Kakšna bi bila tvoja boshja flushba, ako bi bres pokoršune shivel? Bog hozhe vso tvojo dušho, in ti popolnoma pokoršhino sapove; te pravi-zhne sapovedi ne morešh spolnovati, zhe po svoji volji shivish. Tvoja hudobna volja, zhe je Bogu popolnoma ne podvershefh, bo dosti isgovorov našla soper sapovedi, jih bofh flaho raslagal, in sebe sapeljeval. Zhe te ponishnost Bogu ne podvershe, bofh tudi rasodete refuize po svojim napulu, ali posheljenji raslagal, bofh safhel, in ne bofh v' sveti veri stanoviten.

III. Zhe svoje hude volje ne ukrotish, kako bofh oblastnikam pokoren, ktirim te je Bog podvergel? Duhovni, in deshelni oblastniki so boshji namestniki, in našhi dobrotniki, ktiri zhujejo sa našho zhafno in vezhno frezho. Njim ne morešh savolj vesti pokoren biti, kakor ti Bog sapove, ako se svoji volji ne odpovešh. Nepokoršhina, raspertno govorjenje, in dosti drusiga hudiga se is nepokorne volje is-haja.

IV. Tudi med ljudmi ne morešh pra-

vizhno in pokojno shiveti, zhe svoje volje ne premagujesh. Smiraj bofh imel dosti nepokoia, prepira, in jese, zhe nisi ponishne in pokorne volje: bofh neufmiljen gospodar, neukréten hlapez, nepokoren otrok, slab fofed, in nizh pridá zhloveka. Is te hude terme bofh legal, lashnjivo prizheval, se tosheval, in hude rezhi pozhenjal, de premagash, in tvoja volja obvelja. Zhe si terdovratne volje, bofh svét modrih sanizheval, refnizi se predersno ustavljal, bofh le svoj napuh poslušhal, ne bofh hotel svojih smot ne sposnati, ne popraviti.

To, in dosti drusiga hudiga se is-haja is lastne hudobne volje. Toraj ti svetujem, in sapovem svojo voljo Bogu podvrezhi; tvoja naj bo s' njegovo sdrushena, in le tako bofh pokoren. She vezh bi bila f. Pókorshina govorila, pa je Slab oft, vratariza f. Ponishností pertekla, in ji rekla: Tvoja dobra mati, in moja bogabojezha gospa, sheli f' teboj govoriti. S. Pókorshina ji je odgovorila: Bersh pridem. Nam pa je djala: Sdaj nimam per-

lošniga zhaſa s' vami govoriti ; pojdite frezhni. Hitela je k' svoji ljubi materi.

Slo ſhaloſten fim bil neprevideniga odhoda f. Pokorſhine, in fim Angelu rekel; ſhkoda de me ni ſhe nekaj zhaſa uzhila; mar bi bila ſhe majhno per naſ, in bi bila le potlej k' svoji materi ſhla. Angel mi je odgovoril; Nauki f. Pokorſhine ſo ti reſ bili potrebni, pa tudi nje ſgled ti je potreben. Ona te je s' beſedo in s' ſgledam ſluſhati uzhila; ti je pokorſhino ſapovedala, in f' svojo hitro pokorſhino te pokorſhino uzhila. Ta njena hitra pokorſhina je ſa-te narlepſhi nauk, ti ravno tako delaj. Ona mi ſtorila po navadi napuhnjenih, ktiri oblaſtno ſapovedujejo, in ſa pokorſhino ne vedo.

To mi dopade, fim Angelu rekel, vender meni ſe zbudno ſdí, de me je f. Pokorſhina duhovna hzhi f. Poniſhnosti, ſavolj majhne beſede neisrežno oſtro ſvarila, in oblaſtno ſapovedovala. Angel meni: O Felikſ! povej mi, ſakaj te je ſvarila, in ti ſapovedovala? Premišli ſam, in lohko veſh, de le tvoje miſli.

poravnati, in tvojo duſho poboljšhati. Ona te ni ſvarila, ali ti ſapovedovala is ljubesni do ſebe, ampak is ljubesni do Boga, in do tvoje duſhe; oblaſtno uzhi, ker je ſa zhaſt boſhjo vneta. Ti ravno tako delaj: bodi Bogu in oblaſtnikam pokoren, ker ona; pa tudi ſvojim podloſhnim ſapoveduj pokorſhino, ker ta jim je potrebna; pokorſhino ſapoveduj, ne ſavolj ſvoje, ampak ſavolj boſhje zhaſti.

Vſi tvoji, in ſ. Pokorſhine nauki, ſim Angelu rekel, ſo po volji boſhji; pa ſhe nekaj ſvediti ſhelim: Kaj méniſh, je ſ. Pokorſhina ſvojiga niſkiga ſtanu ſadovoljna? Angel mi je odgovoril: Zhe tiga ne veſh, malo veſh, in ſi ſhe poſabil, de je ona dobra hzhi ponishne matere. Kdor rad poſluſha nauke ſ. Ponishnoſti, je v' pokorſhini ſadovoljen in veſel, ker ve, de bo v' pokorſhino laſheji ſvelizhan. Napuhnjeni oblaſtno goſpodujejo, in neradi bogajo; ponishni neradi in pravizhno goſpodujejo, in veſeli bogajo. Ponishnoſt uzhi, de v' pokorſhini je varniſhi ſhiveti, ko v' oblaſti; ſavolj tiga ſo vſi po-

nishni svojiga niskiga stanu sadovoljni. Ponišni so raji v' pokoršini, ker imajo v' niskim stanu manj dolžnost, manj fkerbí, in smot. Sdaj, o Felikf! lohko vesh, de je f. Pokoršina, dobra hzhí f. Ponišnosti, svojiga niskiga stanu sadovoljna.

Sa vse te svete nauke sim se Angelu lepo sahalil, in potlej mu rekel: Pozhakajmo f. Pokoršino; morebiti bo kmalo prišla. Angel mi pravi: S. Pokoršina ne bo bersh prišla; ona je vsak dan vezh ur per svoji sveti materi, ker bres njenih naukov ne more svoje flushbe svešto opravljati: si she flifhal, de bres ponišnosti ni pokoršine. To je prav, sim mu odgovoril, prej nisim vedil, sdaj pa vem, de ponišnost in pokoršina ste neodlozhene. S. Pokoršina me je ojštro svarila, in oblastno uzhila, vender she premalo, ker prave pokoršine ni nikoli prevezh.

*Feliks se posvetuje s' Angelam, in
Svetosheljo: gre sam v' hišo
f. Pokore na vselej.*

Svetoshelja mi je svetovala Angela popraščati: Je tle kaj dobriga v' mestu Refnize viditi potrebniga? Angel mi je odgovoril: Vše si vidil ah flushal, kar potrebuješ k' svelizhanju; le ostani stano-viten, in boš svelizhan. Bil si per f. Samoti; od nje si bil nauzhen od vsiga nepotrebniga, in škodljiviga odlozhen shiveti: S. Zhiftomikel te je uzhila fkerbno sebe premisliti, svoje serze ozhifhevati in ozhifiti, de bi Boga is sgoli ljubesni do njega flushil. Per Boshjimstrahu si sposnal, kako Boga se bati is ljubesni. S. Bogaflushnost ti je dopovedala, kako vsigamogozhnimu Bogu flushiti. S. Modrost ti je potrebne nauke dala. Od f. Poterpeshljivoosti si bil nauzhen vše teshave v' duhu pokore voljno preterpeti. S. Pokora te je uzhila, v' zhim je pravo spreobrnjenje, in kako pravizhnost sadobiti. S. Molitev te je fkerbno uzhila Boga do-

padljivo moliti, in si potrebne gnade spro-
fiti. Si vidil veliko varnost, framoshlji-
vost in ferzhnost f. Zhiftofti. S. Po-
nishnost, in njena duhovna hzhí f. Po-
korshina ste te ravno kar fkerbno uzhile
f' ponishno pokorshino Bogu dopasti. Vse
potrebne nauke si she prejel, po tih svesto
shivi, in ti bo sadosti.

O sveti Angel boshji, persanesi mi;
ti si rekel, vse potrebne nauke si prejel; pa
f. Ljubesni nisim she obiskal, vender
sim vtelej flifhal, de je ona nar potreb-
nishí, kraljiza vsih zhednost, dusha vsih
dobrih del, sazhetik in konez vsiga dobri-
ga. Angelu so bile moje besede vfhez, in
mi je priyasno odgovoril: O Feliks!
tvoja misel je od Svetoshelje, sa to
dobra; vender pa smo Ljubesen she
obiskali. Kadaj? sim ga vprashal. Smo
jo she, je terdil. Pa ne, sim mu is nag-
lofti odgovoril, nisimo je obiskali ne. An-
gel ni bil moje nadleshnosti nevoljen, te-
muzh me je tako uzhil: Ljubesen smo
obiskali, ker je per vsih svetih podloshnih
kralja Refnize. Ona je gnala f. Samo-

to v' puhavo rasodete refnize, in sebe pre-
 misljevati; je Zhistomisel uzhila po
 boshji svetoſti pravizhno miſliti, in delati;
 je bila per kralji Refnize, ker bres lju-
 besni ni refnize; Strahboshji je is lju-
 besni, kakor ſi ſhe ſliſhal; ona je duhov-
 no ſhivljenje ſ. Bogaſluſhnoſti; Po-
 terpeſhljivoſt pride is sgoli ljubezni
 do Boga, in do bliſniga; ljubezni je v' bi-
 ſhi ſ. Pokore, ker bres ljubezni ni po-
 kore, ni odpuſhanja; ona perganja ſ. Mo-
 litev ſ' ſolsami proſiti obilniſhi gnade
 zhedalje prejemati; uzhi ſ. Zhiſtoſt ſa-
 volj Boga ſvoje ſlaboſti premagovati; ſ. P o-
 niſhnoſt le od nje ſhivi, in ſ. P o k o r-
 ſhina le ſavolj nje vſe pravizhne ſapovedi
 dopolnuje. — Ljubezni je duhovno ſhivlje-
 nje vſih bogabojezhnih, in duſha vſih do-
 brih del, pa ſkrita oſtane; dela ljubezni vi-
 diſh, nje pa ne; Bog jo daje, jo vidi, in
 plazuje. Ona ima vſe podobe, je ſmiraj
 ena, pa ſmiraj drugazhna, je ſtanovitna pa
 ſe vedno premenjuje, ali ſe rasodeva pod dru-
 gazhno podobo: je prijaſna in biſtra, je
 krotka in ſvarezhna, je pravizhna in uſmilje-

na, je velika in majhna, je molzhezha in sgovorna, je ponishna in oblastna: ljubesen vse to dela, pa je ne vidish. — Profim te pa ne se sapeljati. Napuh, hinavshina, lakomnost, lastna ljubesen, ravno to dela, kar zhistu ljubesen, desiravno ne is zhiste ljubesni; spazhena lastna ljubesen je tudi vzhafi usmiljena, poterpeshljiva, ponishna, dobrodelna, pa le na vides dela. Namen dobrih del prizhuje od kod je, zhe is svete ali spazhene ljubesni. Namen svete ljubesni je le boshja zhaft in svelizhanje blishniga; namen spazhene ljubesni je le lastno dopadajenje, ali dobizhik. Ta dvojni namen raslozhi dobre in flabe dela, svelizha ali pogubf, pa to je pred svetam sploh skrito, in le Bogu odkrito. To permora v' ponishnosti shiveti, nikoli se v' svojo pravizhnost sanashati, vedno profiti sa svetlobo, smiraj ozhifhevati svoje ferze. Profim te ne posabiti tih naukov.

Tvoj nauki, sim Angelu odgovoril, so sveti, zhisti, potrebni in meni prijetni. Sdaj tebe in Svetosheljo ponishno profim mi povedati, kaj mi je storiti; pojdem

domu, ali tukaj ostanem? Kaj bo moji dušni bolji, shelim svediti in storiti. Svetoshelja mi je odgovorila: Ljubi moj Feliks! le tukaj oštani; vem, tudi per hudobnih ti je mogozhe pravizhno shiveti, pa tesheji. To je moja misel, vender, kar bo Angel rekel, more obveljati. Angel je besede Svetoshelje poterdil, in jest sim obema rekel: Is serza vama bom pokoren, pa svediti shelim, per kom naj tukaj ostanem?

Angel mi je odgovoril: Feliks, sam vesh kako slabo si na shiroki poti, in na golufnim mestu shivel: toraj moresh v' hifli s. Pokore vse dni svojiga shivljenja biti. Tvoji svèt je dober, sim Angelu rekel, pa ne vem, zhe bom mogel vse delati, kar mi bo sapovedovala: shelim in se bojim, terpljenja sim vreden in potreben, vender ! Kaj hozhefh rezhi? mi je Angel nekoljko ojstro odgovoril. Zhe si terpljenja vreden in potreben, sakaj si pomishlujesh? Hozhefh bres terpljenja se spokoriti, in v' nebesa iti? Pomisli, kaj in koljko si terpel na poti pogubljenja. Si

she posabil, koliko nepokoja in nadleshnosti si preštati mogel, in sraven došti bolezhiga pezhenja svoje vesti? Terpel si došti sa vezhno pogubljenje, se pa terpeti bojish sa nebeshko kraljestvo? — Tebi ne bo prevezh, ali predolgo, zhe v' pokori do smerti shivish, ker tvoje shivljenje je kratko, terpljenje majhno, plazhilo pa veliko in vezhno. Jest sim s'ozhmi v' tla svarezhe besede boshjiga *Angela* poslušhal, in potlej mu serzhno odgovoril: „Svoje slabosti sim shalošten, in se hozhem Bogu v' dar dati vse dni svojiga shivljenja; samo prosim, spremita me do s. *Pokore*.“

Gremo tje, pa jest sim hitel, in fkoraj *Svetosheljo* prehitel. Sim ugle dal vratarja *Sovrafhtvo*, pa se ga nisim nizh bal, ker mi je njegovo dobro serze she snano bilo. Kadar sim pred njega prishel, me je bersh posnal, in prijasno poprashal, kaj hozhem? *Svetoshelja* mu je namesti mene odgovorila: „Ta moj tovarsh *Feliks shelj* v' ti hishi do smerti biti. Vrtar me je ljubesnivo pogledal, in mi rekel: „*S. Pokora* bo tvo-

jiga prihoda vesela, le terzhno in stanovitno jo bogaj. Sim se mu perporozhil, in fhel v' dvorishe f. Pokore. Angel me je sa roko prijel, vstavil in uzhil, rekozh: Kadar bosh pred f. Pokoro prishel, poklekni, in jo klezhé profite med svoje vseti. Angelu sim pohlevno odgovoril: Ponishujem se rad, in bom storil, kar si mi sapovedal, vender tvoje sapovedi ne umem. Vrtar mi je rekel: S. Pokora bo tvojiga prihoda vesela: sakaj jo morem profiti me med svoje vseti? Angel me je uzhil, rekozh: Boshja milost je neisrezhenno velika, vender grehnikov dolshnost je se ponishevati. O de bi ti vedil, kako velik dar je pokora! Smertni greh sanizhuje Boga, tapta Jefusovo svetokri, dusno ognufi, sapre nebefa, odpre pekel; refnizhna pokora vse to popravi, sa to je fosebni dar usmiljeniga Boga. Hudo delnik v' smert obfojen bi svojiga sodnika, klezhé rad profil mu odpustiti, in bi sa veliko frezhe fhel f' ponishevanjam, s' shalostjo, in s' majhnim terpljenjam smerti oditi. Zhe le pomislish, kaj je telefna smert

memo vezlniga pogubljenja, se bošh rad ponishal, in profil v' stanovitni pokori shiveti. Angelu sim odgovoril: Te sahvalim sa poduzhenje; she prej sim bil perpravljen se ponishevati, sdaj pa tudi vem, sakaj se moram, in bom rad storil, kar si mi sapovedal.

Angel mi je rekel: Prav si odgovoril, pa le fkerbi stanoviten ostati. Sdaj sam pojdi do f. Pokore, se ponishaj pred njo in jo bogaj, pa mene in Svetoshelje ne bošh vezh vidil; povsod bova fzer per tebi, pa nevidna. Boga ljubi, njega se bo, njemu flushi, stanoviteu bodi v' njegovi flushbi; per sodbi bom tvoj toshnik, ako me ne poslushash; le shivi sveto, de v' moji drushbi Boga hvalish vekomaj. Besede Angela so moje ferze presunile in me prestrahile, solse so se mi uderle, in kadar sim si solsne ozhi brual, sta Angel in Svetoshelja sginila, sam sim ostal v' dvorishu f. Pokore. Velzhaf svojiga shivljenja nisim enake shatosti obzhutil; potlej sim mislil, in djal: To je

fkufhnja moje stanovitnosti; tudi uzhenzi so bili Jesufovinga odhoda shaloftni, pa jim je to bilo dobro, tudi meni bo takó: naj se sgodi boshja volja.

Kadar mi je vidna pomozh Angela in Svetoshelje sginila, fim bil ponishnifli, fim svojo slabost bolj zhuil, in le v' Boga svoje upanje ftavil. Sim fhel pred f. Pokoro, pred njo pokleknil, in jo ponishno profil: Savolj boshje milofti, in Jesufoving ran te prolim me vsoti med svoje otroke; tukaj shelim biti vse dni svojiga shivljenia. S. Pokora mi je prijasno rekla: O Felik!! tvoja dobra volja je Bogu vfhez, pa le obhribiti je premalo, morafh tudi po volji boshji v' pokori shiveti. Bofh pokoren Bogu, meni, f. Pokorjonju in f. Poftu? Ti fi she bil v' ti hifki, in nekoliko vefh kako shivimo, tudi vefh, de fi pokore potreben, toraj mi odkrito povej, kaj miflifh? Drufiga ne miflim in ne shelim, fim ji odgovoril, ko v' pokori biti do smerti. S. Pokora je sahvalila Boga, moje ime, peri-

mik, deshelo, starost in dan mojiga prihoda sapifala, potlej mi je ukasala vstati, in mi je serzhroft dala. Je bersh po svoji flasl abnizi poklizala f Pokorjenje, in njemu me v' oblast dala. Vsi prebivavzi hifhe f. Pokore so Lili mojiga prihoda veseli, so Boga hvalili, in so me profili v' dobrim fkepu stanoviten ostati.

V' prizho Boga, k'rije, vsih svetnikov, in vsih ljudi svojo veliko slabost sposnam; perve dni svojiga stanovanja v'hifhi f. Pokore je bilo moji flabi natori neperljudno: sгодaj vstajati, dolgo premishljevati in moliti, delati, se postiti, in drugo ni bilo mojimu telesu vfhez, pa boshja gnada mi je pomagala, hitro sim se pervadil, potlej lahko in veselo shivel. Zhudno premenjenje je bilo v' meni: prej sim po svojih hudih sheljah v' grehlih shivel, vender nisim bil vesel, ker me je vest pekla; potlej sim v' folsah veselo shivel; moji grehi so bili smiraj pred mojimi ozhmí, sim jih nulo obshaloval, pa zhe sim jih bolj obshaloval, veselishi sim shi-

vel, ker fim v' boshjo miloft, in v' safln-
shenje Jefusovo terdo ji upal. Velikokrat
fim miflil, in djal: O hvala bodi ufnilje-
ninu Bogu, ktiri me 'e po fvoji veliki mi-
lofti od pogubljenja reffel, kamor fim hi-
tel f' fvojim flabiam shivljenjam! O sape-
ljivi fvet, o smoteni Adamovi otrozi! vi
fe na pameti mefhate, ker veliko terpite
sa iti med ljudizhe v' vezhno pogubljenje.
Mar bi Bogu svefto flushili, ktiri tudi tu-
kaj plazhuje dobre dela f' zhesnatornim ve-
feljam f. Duha, po smerti pa jim febe vshi-
vati daje na vekomaj.

O sapeljane dushe! pren iflite, in fle-
po ne hitite v' vezhno pogubljenje. Bolji
je mir vesti od velikiga bogaftva; bolji in
flajfhi fo folsé od vfiga ftrupeniga veselja
fvetá. Vernite fe is vfiga ferza k' ufnilje-
ninu Bogu; sakaj plazhilo greha je vezh-
na smert, plazhilo prave pokore je vezhno
shivljenje. V' pokori, v' folsah, v' boshji
flushbi hozhem ftanovitno shiveti, de Je-
sufa pravizhniga fodnika prijasniga naj-
dem. Vedno ga bom profil tudi mojim

sapeljanim bratom in sestram gnado dati prave pokore, de jest in oni pridemo v' sveto drushbo Marije, Angelov, Apostelnov, Marternikov in drusih Svetnikov ufmiljeniga Boga ljubiti in hvaliti vekomaj. Amen.

K a s a l o.

	Stran
Felikf gre od doma na fhiroko pot	- 5
Hodi po fhiroki poti, in pride pred mesto Golufije - - - - -	11
Gre v' mesto Golufije, v' njem dofti hudiga najde - - - - -	16
Pokliz ga uzhi, in refhi is mesta - -	26
Angel ga uzhi - - - - -	33
On svojo smoto shaloftno fposna; s' Angelam hiti na goro, in fprofi Svetosheljo - - - - -	39
Is svete gore vidi mesto Golufije; potlej gre v' mesto Refnize - - -	52
Obifhe f. Samoto - - - - -	59
Obifhe f. Zhiftomifel - - - - -	69
Gre pred kralja Refnize - - - - -	77
Obifhe Strahboshji - - - - -	87
Obifhe f. Bogaflushnoft - - - - -	99
Obifhe f. Modroft - - - - -	117
Obifhe f. Poterpeshljivoft - - - - -	135

	Stran
Obišhe f. Pokoro - - - - -	~ 146
Obišhe f. Molitev - - - - -	~ 167
Obišhe f. Zhištof - - - - -	~ 180
Obišhe f. Ponishnost - - - - -	~ 196
Obišhe f. Pokorshino - - - - -	~ 212
Felikf fe polvetuje s' Angelam in Svetosheljo; gre sam v' hišo f. Pokore na vselej - 4 - - -	~ 224

